

بهختيار سهعيد

548-11948

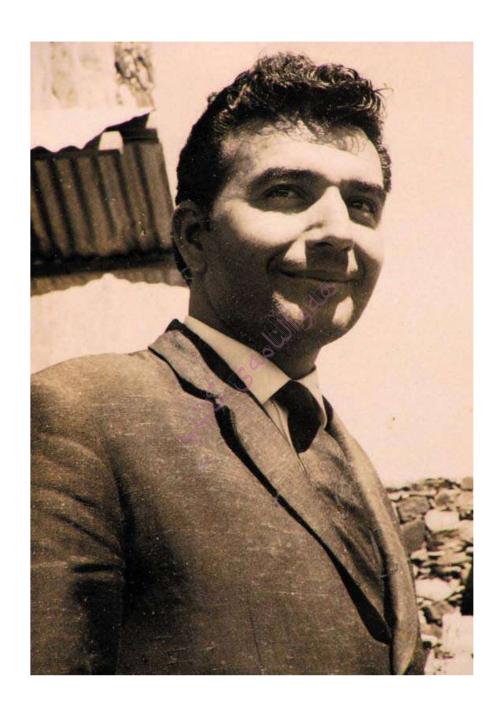
پینشکشہ بہ سروحی ہونس مندے کردوو محمد عاس ف

تابلوگانر (سهلامه درید نه یوبر)، (دوازده سواره رمه ریوان) و (قهلار دمدم)، ئازیز تریع تابلو کار رهونه ریس منند.

من رِیْباز رخوْم ناگوْرِم که رِیْباز ر (ریالیزمر) یه و له ده روونه وه له گهل شه رییباز ر (ریالیزمر) یه و له ده روونه وه له گهل شه و رییباز دولاً ده رئیم .

مصهدر عارف

سوپاسى تايبەتىم بۆ بەرپزان

- بەرنومبەرايەتى ھونەرى شنومكارى سلنمانى كە ئەركى چاپكردنى كوراسەكەيان
 ئەستۆگرت.
- ئالان محممه عارف كهبهشيكى زورى ئهرشيفهكهى هونهرمهند محهمه عارف هاوكارى كردم
 - تريفه فايمق كه هاوكارييهكى رورى تايپكردنى كوراسهكمى لهئهستو گرتووه
 - سامان محممهد که ئهرکی ههلهچنی کوراسهکهی له ئهستوّگرت.
 - بازیان جهلال که ئەرکى دیزاینى کوراسهکهى لەئەستۆگرتووم

542-1194B

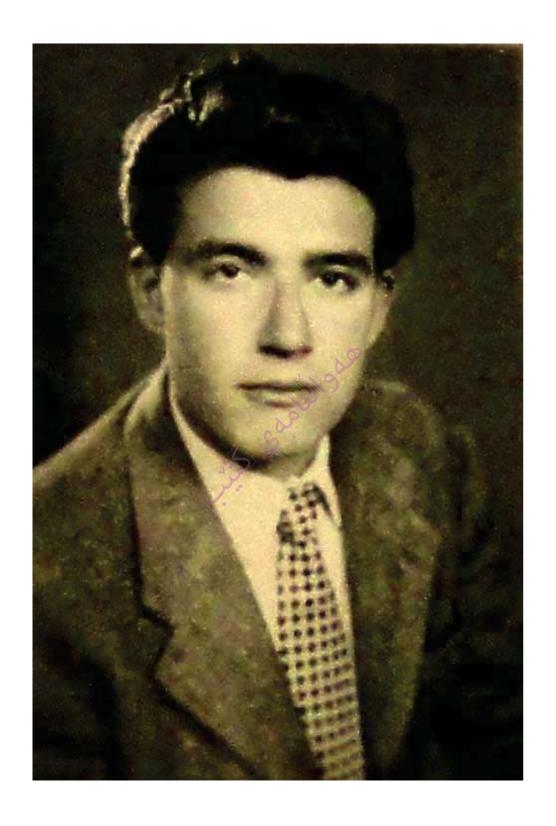
بیبلو گرافیا ہے محمد عارف

محمد عاس

- 🗞 ۱۹۳۷ له رمواندز لهدايكبووم
- 🕸 ۱۹۵۱ پەيمانگەي ھونەرەجوانەكانى بەغداي تەواوكردووم
- ♦ ۱۹۹۷ بهپلهی ئیمتیاز بروانامهی ماستهری لههونهری نیگارکیشان لهزانکوّی موسکوّ و مرگرتووه.
 - 🗞 ۱۹۶۱–۱۹۹۷ سێ پیشانگهی تایبهتی له روسیا کردوّتهوم
- ♦ ۱۹۷۱ چوارممین پیشانگهی تاییدتی له هولی (موزمخانهی هونهری هونهری هاودهمی نهتهوایهتی)ی شاری بهغدا.
- ۱۹۷٦ چێنجهمین پیشانگهی تایبهتی بهناوی (رازی نیشتمان) له هوٚڵی (کوٚمهڵهی روٚشنبیرانی کورد) له شاری بهغدا.
 - ♦ ۱۹۷۷ شەشەمىن يىشانگەى تايبەتى لە شارى ھەولىر.
- ﴿ ۱۹۷۹ حموتهمین پیشانگهی تایبهتی لههوّلی موّزهخانهی هونهری نهتهوایهتی هاودهم لهبهغدا.
- ا ۱۹۸۸ هه شتهمین پیشانگهی تایبهت به ناوی (ئیمپریشینه کانم ده رباره ی جیهان) ههوّلی (الرواق)ی شاری به غدا.
- ا ۱۹۸۶ نۆيەمىن پىشانگەى تايبەتى لەھۆڭى (مۆزەخانەى نەتەوايەتى ھاودەم)ى شارى بەغدا.
- ♦ ۱۹۸۹ دەيەمىن پىشانگەى تايبەتى بەناوى (سىمفۆنىيەى چياكان) لەھۆلى (الرواق)ى شارى بەغدا.
- ﴿ ۱۹۹۳ عانزهمین پیشانگهی تایبهتی بهناوی (سیمفوّنیای هونهر) هوّلْی (میدیا)ی شاری ههولیّر.

- ♦ ۱۹۹۸ دوانزهمین پیشانگهی تایبهتی بهناوی (عاشقی کوردستان) له هوڵی (میدیا)ی شاری ههولێر.
- ۱۹۹۹ هوڵی موزهخانهی ایبهتی بهناوی (کوردستانی من) هوڵی موزهخانهی سلیمانی.
- ♦ ۲۰۰۱ چواردههمین پیشانگهی تایبهتی لههوٚلی (موٚزهخانهی نهتهوایهتی بهغدا).
- ♦ ۲۰۰۷تا ۲۰۰۷ بهشداری زوربهی پیشانگه هاوبهشکانی کردووه له (ههولیّر، سلیّمانی، کهرکوک، بهغدا، کوهیت، قهتهر، بهحرین، لوبنان، جهزائیر، سوریا، مهغریب، تونس، ئهلّمانیا، فهرهنسا، بهریتانیا، ئیّران).
- ♦ ۲۰۰۷ ۱۹۸۲ هه ژده کتیبی به چاپ گهیاندوو مو چهند دهستنووسیکی ئامادهیه بو چاپ.
- ﴿ ئەندامى كۆمەڵەى ھونەرمەندانى جيهانى سەر بە يونسكۆ بوو لە پاريس، ئەندامى كۆمەڵەى بەغدا بۆ ھونەرى نوڭ، ئەندامى رێكخراوى ھونەرمەندانى كوردستان، مامۆستاى ھونەرى نيگاركێشان بوو لە بەغدا و بابل و زانكۆى سەلاحەدين
 - 🔷 ۲۰۰۱ خهلاتی دمولهت بو داهینانی هونهری ومرگرتووم
- ♦ ۲۰۰۶ دکتورای له فهلسهفهی هونهر به پلهی نایاب لهزانکوی سهلاحهدین و مرگرتووم
 - 🗞 دامەزرينىەرى كۆليژى ھونەرەجوانەكانى شارى ھەوليرە.
 - الله نهخوشخانهی کوماری شاری ههولیّر کوّجی دوایی کردووه کوهاری شاری ههولیّر کوّجی دوایی کردووه

چەند سەرنجىك لىسەر شىزەكار محمد عارف

ویک له مانگی بانه معی دا به سیرک و نواله کاف کورد سان دا بگریم به دینی نم بین بگر شاد بردم و به ناماشای بگریم به دینی نم بین بگر شاد بردم و به ناماشای شام بین بگریم به در کامی شام بادی مادن به می مردولانی کاک موجر مدر عارف معرف مادی ردون بوده . کامین کاک موجر مدر عارف معرف می کاک

(۵۷٦ / ۱۸۱۷) دهستووخهتی مامؤستا هیّمن موکریانی شاعیر

سیفهتی ههره بهرزی هونهری محهمه عارف لهوهدایه که هونهره کهی له پیناو میللهته کهی تهرخانکردووه له رووی میژووی خهبات و خاک و جوانی سروشتی مروّقی کورد، ئهم سیفهتهی به سی قوّناغی گرنگ لهمیژووی هونهریدا تیپهریووه، سهرهتا شیّوازیّکی ساده ی پر لهرهنگ شارهزایانه به کاری هیّناوه، قوّناغی دووه م له یه کهم ورده کاری تر، ههروه ها وهستایانه تر له به کارهیّنانی رهنگ و کوّمپوّزیشن، تابلوّکانی گوزارشتن له داستان و میلله تی کورد ده کات، دواین قوّناغ بایه خی به پوّرتریّتی مروّقی کورد داوه لهههردوو ره گهز به رهنگسازییه ی جیاواز له ههردوو قوّناغی رابردوو.

سليّمان شاكر

هونهری شیّوه کاری محهمه عارف له سهره تای ژیانی هونه رییه وه تا کوّتایی ژیانی به هونه رمه ندیّکی کار واقیعی له بواری نیگار کیّشاندا ناسراو بووه، به رای من وه کو (ته کنیک و شیّواز) گهر له له سهر ریّچکه ی حه فتاکان به رده وام بوایه و به مهرجیّک په ره ی پیّدابوایه ئیّستا کارو به رههمه کانی له ئاستیّکی تردا خوّی ده دوّزییه وه و حسابیّکی تری هونه ری شیّوه کاری (نیگارسازی) بو ئه م هونه رمه نده ده کرا.

دارا محدمدد عدلي

لەنێرگزی بەھار چڵێ، لە رێحانەی قەدپاڵ چڵێ، لە گوڵە سورەی دەشتەکی چڵێ، لە گوڵی ھەمەچەشنەی کوردستان چڵێ پێشکەش بە برای ھونەرمەندی لێھاتوو لەگەڵ خۆشەويستی و دڵسۆزيما، ھيوای سەركەوتنی بۆ دەخوازم و پيرۆزبايی لێدەكەم.

عەلى جۆلا ١٩٧٧/٨/١٠

محهمه عارف توانی له زوّر له کاره کانیدا وله ریّگه ی ئه و رهنگانه ی به کاری دههیّنیّت ههروهها ئه و زهخره فه وروخساری که سه کانه وه که به چیچژیّکی ئه دبی گهوره نوسراوه وبه به کارهیّنانی کوّمهلیّک سمبولی بچوک وه ک شمشیر وئه سپ وجلوبه رگ ویّنای سروشتمان بوّده که یّشیّت.

یه کیّک له خهسله ته کانی محمد حهمه د عارف پر کردنه وه ی نه و بر قساییه یه اه نیّوان هونه رمه ند وبینه ردا به مه به ستی جه ختکردنه وه له به رده وامی و دروستکردنی هاوسوّزیه ک له نیّوانیاندا به شیّوه یه کی سانا وساکار و له که شیّکی شیعیریدا و گونجانی بابه ته کانی به ستایله ورده کاره که ی بونیاده توندوتوّله که ی فوّرمه کان یه کده گرن و به پهیوه ندیه کی به هیّز به رهویه ک دهروّن، وه ک کوته یه کی کوته یه کیگرتوو که هه موو به یه که وزارشتکاری سه ره کییه له تایبه تمه ندیه که ی نام وزویه کی نییه بو نه وه ی موغامه ره بکات له گهل ته شکیلیه کانی دیکه دا، هه روه ها حه زناکات راکات به دوای موجازه فاتی هونه رمه نده نه وروپیه نوی گه ره کان، به لام پییوسته له سه ر نه م پیاوه به قولی، ناخی خوّی واقیع به دوای کلتوردا بگه ریّت داهیّنانه که ی ده وله مه ند بکات به سه ر روکه شی توانا ته کنیکیه و شکه که یدا.

بلند الحيدري له حدوتهمين پيشانگدي تايبدتي هوندرمدندله ئازاري 1979.

پر له رەنگى ئالاوالا و نەخشى رەسەن.لاى من ئەو تابلۆيانە زياتر پەسەندبوون كە باسى لە ئەفسانە ودەسكەوتە نەتەوەييەكان، ئەگەرچى ھونەرمەند سيمبولى زۆرى بەكار نەھێناوە جگە لە شمشێر وقەڵغان وئەسپێک، ئەم ئەسپە ئەسپەكەى نێو رۆمانى (مەزراى ئاژەڵەكانى) جۆرج ئۆروێڵم وەبيردەھێنێتەوە، لەگەڵ ئەسپەكەى جواد سەليميش، كە ھەردوكيان وەک سمبوڵێكى رەسەنايەتى وتەحەداى مرۆڤايەتى بەكاريانهێناوە.

محمد عارف ئەسپەكەى وەك پاشكۆى سوارەكە بەكار نەھێناوە بەلْكو وەك تۆخمێكى دىكە لە وێنەكەدا، رەنگە پێمان وابێت ئەو ئەسپە گرنگى زياتر بێت لەھەندێ لە كەسەكانى ناو تابلۆكە، و ھەمىشە ھونەرمەند لەرىزى كەسەكان دايدەنێت. ئەفسانەكان لەلاى محمد عارف ھەمويان مەزاجێكى كارەساتبارى تارىكى ھەيە، لە پۆلا دروستكراوە، بالاى بەرزە و شانازى بەخۆيەوە دەكات.

الفنان د. قتيبة الشيخ نوري عن(المعرض السابع)

ئەو شێوە فۆتۆگرافىيە گواستراوەيە نيە، بەلكو فۆرمێكە كە بەرجەستەى ناخى ھەنەرمەند دەكات وكاريگەريە ناوەكىيەكان لە وێناكردن ودروستكردنى دىمەنى كۆتايى، بۆيە سرۆشت باكگراوندى گشتى كارەكانيەتى ولەناو سروشتدا ھونەرمەند بونايادى ناوەرۆكى دروست دەكات و ھتد، لە ناخۆشيەوە بۆ خۆشى، ھونەرمەند لايەنێكى بينراوى سروشت و شوێن دەگوێزێتەوە ئەمەش بەرجەستەكردنى حالەتى دەرونى و مەوداى راستگۆيى ھونەريەتى، بۆيە لە ناخۆشيەوە بۆ خۆشى، محمد عارف ئەزمونە گشتيە كەى ورەسەنايەتيە واقىعيەكەى دەستپێدەكات، لەبەر ئەوەى ئەزمونى ھونەرمەند تەنانەت لە سەخترىن ناوەرۆكى ھەندى لە كارە ھونەريەكانىدا ھونەرمەند لايەنگرى جوانى ژيان دەكات بەشێوەيەكى گواستراوە

عادل كامل/ القاص والناقد الفني (عن معرض إنطباعات عن العالم/19۸1)

ئەوە ماوەى ٢٠ سالە ھونەرمەندە نەگۆراوە _ لە كارەكانى ئەم دواييانەيەدا گرنگيەكى تايبەت دەبىيىن بە بەكارھێنانى پەلّەى رەنگ و دەستوپەنجەى (لمساتە) تابلۆكەى ئىنتباعىى خۆيەتى لەسەر سەيرانگاى سەلاحەدىن، بەلام كارەكەى لە تەنھا تەكنىك زياترە، بە ئاشكرا ديارە وەك ئاشقێكى سروشت زياتر لە بىنەرێك، لێرەدا محمد عارف واديارە لە لوتكەى خۆشەويستى سوفىدايە بۆ سروشت كە بونى ھەيە لەو ساتەدا كە پێىدەگات، كە رەنگە كەسێكى قول بوبێتەوە لە سروشتدا بەلام ھەستى پيناكات وەك ئەو.

شاكر حسن آل سعيد الفنان والناقد الفني/ عن(إنطباعات عن العالم)

من شانازی ده کهم به و کاره جوان و رهسهنانه وه گوزارشت له راستی ههست و هیزی گوزارشت و پهیوهستی واقیعیانه به خاکی نیشتمان و میژوی پر سهروهریی.ههروهها من خوّشحالم به وهی هونهرمه ند محمد عارف پیی گهیشتووه که من شهره فی تهوهم ههبوو به شداربم له دهرخستنی توانا خولقینه ره کاندابووه.

الفنان إسماعيل الشيخلي رئيس رابطة الفنانين الدوليين 1 ل. بوبوظا - رةخنةطريكي سوفيَّتي - 1975

بەبۆنەي كردنەوەي پېشناگاي دوومي لە مالى ھاورپيەتى لە مۆسكۆ

محمد عارف کوردیکی عیراقه به لیهاتوییهوه ههسته قوله کانی دهردهبریت له تابلو تاوییه کانیدا باس لهو کهشه خوّلهمیشی ورهنگه سارده رهساسیه ده کات و دهمانبات بو ناوچه کانی دهریای بهلتیق وسروشتی باشوری ولاته کهمان، نه گهرچی خوّی له ولاتیکی گهرمهوه هاتووه که رهنگه کانی گهرم و پرشنگداره.

محمد عارف ستایلیّکی جیاوازی گرتوه ته به رفتی گینتباعه ده به خشیّت که نه و ویّنه ی تابلوّی میناتوّری رهنگاله ده کیّشیّت به رهنگی به هیّز و پرمانا که تایبه تمه ندی خوّی هه یه، به م شیّوه یه ویّنه ی «ناشتی له کوردستاندا» کیّشراوه که بانگه وازیّکه بوو بوّ مروّ قایه تی.

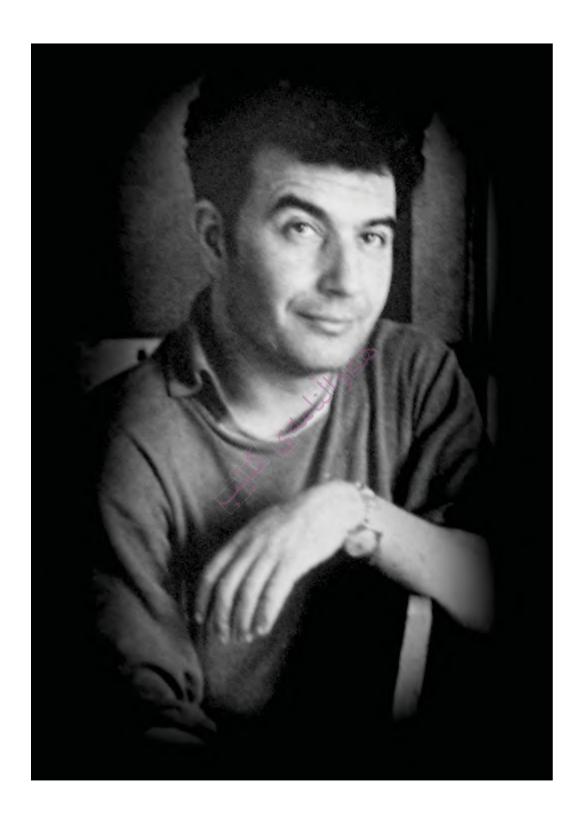
کازارینسکی رەخنەگر وئەندازیاری تەلارسازی - مۆسكۆ 1972

کاره کانی محمد عارف تایبه تمه نده به ره سه نایه تی که گوزارشت له روانگه ی هونه رمه ند ده کات بو ژیانیّکی ئارام وخوّشی هاو لاتیان ، کاره کانی محمد عارف ستایلّی میناتوّرم بیرده خاته وه که هونه رمه ند توانی ته رجومه ی بکات بو شیّوازی دیکه. وبه شیّوه ی کلتوری ناوخوّ بو گوزار شتکردن له دیمه نه شاعیرییه کانی ژیانی میللی و بابه ته فوّلکلوّرییه کان.

پرۆفىسۆر برينتس ئەلمانياي دىموكراتى - 1972

پیشه کی سالی ۱۹۸۱له شاروّچکهی سهیدسادق کتیبخانهی شارهزوور له لایهن شیّوه کار (ریّبوار سه عید) و هاوریّی تازیزییهوه (عهلی توّفیق) دابمهزریّنراو بوّ ماوه ی چهند سالیّک من ئەو كتيبخانەيەم بەريوە دەبرد، لەگەل ھاتنى گۆۋارەكانى بەيان و رۆشنبيرى نوێ و رۆژنامەى هاو کارییهوه توانیم ئاشنایهی له گهل ئهم شیّوه کارهدا پهیدا بکهم و ئاواتی ئهوهم خواستووه که روّژیّک بيت لهنزيكهوه بهديداري شاديم.

بۆ یه کهمینجار له سالی ۲۰۰۲دا ئهو خهونهم هاتهدی و دواترش له رۆژی ۲۰۰۷/۱۲/۲۹ له كۆلىجى ھونەرى شارى ھەولىر دىدارىكم لەگەلىدا سازكرد، ئەو دىدارە يەكىكە لەدىدارەكانى ناو ئەم كەتەلۆكە.

یه کیّک له گرنگییه کانی ئهم هونهرمهنده ئهوهیه که توانیویّتی رابردوو بهشیّوهیه کی توّکمه به ئەمرۆوە ببەستىتەوە، دىارە ئەوەش لەرىگاى ئەو داستان و چىرۆكە فۆلكلۆرىيە كوردىانەوە بووە كە بۆتە بەشنک لەبىرەوەرى لەوانە (دوانزە سوارەى مەريوان، قەلاى دمدم، بريارى سيامەند، ...هتد).

دەتوانم قۆناغەكانى كاركردنى ئەم ھونەرمەندە مەزنە بەسەر چەند قۆناغىكدا دابەش بكەم لهوانه (پەيمانگەي ھونەرەجوانەكانى بەغدا، مۆسكۆ، ھەولێر، كۆلىجى ھونەر) دابەش بكەين، ههروهها جگه لهو تابلۆيانهى بۆ خوێندنه کهى كێشاونى له بابهتى ههمهجۆردا خۆى دەبينێتهوه، لهوانه بابهتی بیناسازی و دیمهنی روسیا، ههروهها قه لای دمدم و کوتری ناشتی و بابهتی نهتهوایهتی و كۆمەلايەتى، ھەروەھا تايبەتمەندينتى لەناو سەرجەم كارەكانىدا ئامادەيى ھەيە.

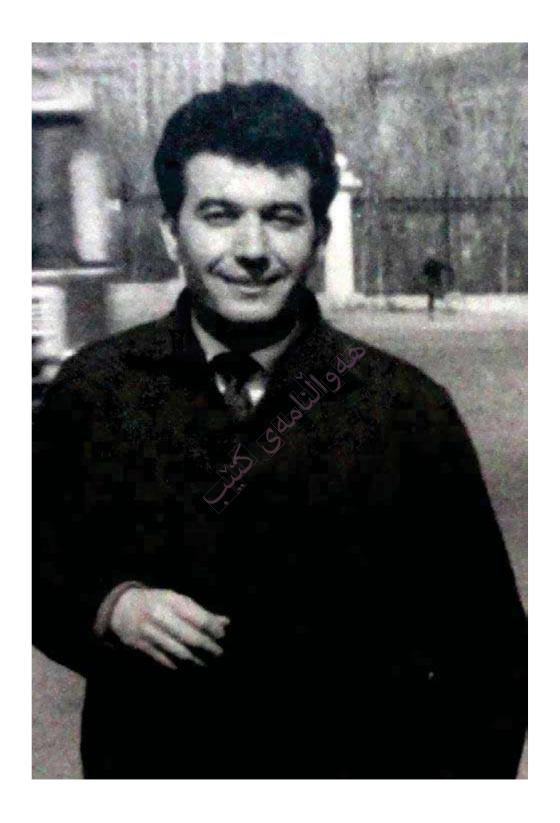
ئەم ھونەرمەندە بەردەوام لە خەونى گەشەكردن و فراوان بوونى ھونەرى شيوەكارىدا بووە، ههر لهدرووستبوونی گهلهری تایبهت و دامهزراندنی دامهزراوهی تایبهت به خویندنی بالای هونهر که دواتر ئەو خەونەي ھاتەدى و لەسالى ٢٠٠٤دا كۆلىژى ھونەرى لەشارى ھەولىر دامەزراند بەھەر چوار بهشه که یهوه (میوزیک، شیّوه کاری، شانو، سینهما).

یه کیکی تر لهو تایبه تمهندیانهی که (محهمهد عارف) له شیّوه کاره کانی تر جیاده کاتهوه

ئهوهیه که ئهم هونهرمهنده جگه لهوهی هونهرمهندیّکی سهنگینه، لهبواری نووسین و وهرگیّرانی بابه ته کابی لهسهر بابه تی تایبه ت به شیّوه کاری جیهانی، ده کریّت بووتریّت جوانترین باشترین بابه ته کانی له سهر هونه ری شیّوه کاری کوردی و جیهانی به هونهرمهندان و خویّند کارانی پهیمانگهو کوّلیژه کانی هونه رله باشوری کوردستان ناسندووه و دهستپیشخهریّکی به سهلیقه بووه و له و تهمهنه دا توانیویّتی (۱۹) کتیبی نووسراوو وهرگیردراو به چاپ بگهیهنیّت و ئیستاش شهش دهستنووسی ئاماده ی چاپکردنه، له ههمانکاتدا له سالانی حهفتاکانه وه لهناو دنیای روّژنامه گهری کوردی و عهرهبیدا له عیراق یه کیّک بووه له و هونهرمهندانه ی که خاوه نی بابه تی هونه ری و گوشه و لیکوّلینه وهی هونه ری بووه له سهر شیّوه کاره کان و و لاّته جیاوازه کان که تیّک و هممووی بابه و زانیاری به نرخن بو ئیّمه و جیّگه ی ستایشکردنه.

درووستکردنی ئهم کوراسه یه ریزلینانه له هونهرمهند خوّی و کاره کانی که هیوادارم لهئاست کارو تهمهنی چهند سالهی (محهمه عارف) شیوه کاردا بووبیتم.

بهختیار سهعید ۲۰۱۱/۱۰/۲۰

محمد عامرف لمميٽرڪي خمون و هونمر و جوانيدا سمرسامه! هميٽرڪي خمون و هونمر و جوانيدا سمرسامه! گفتووڪو نے: قادم ميرخان - تبلعمت تاهير

له راستیدا مروّق دوّش داده میّنی به رامبه ر به دلسوّزی و پاکی و هه ستی نیشتمان په روه رانه ی ماموّستا محه مه د عارف، له زهمه نی راکردن له ولاّت و خه ونی گهیشتنه هه نده ران، له زهمه نی گورینه وه ی هه شت حه رفه خویّناوییه که ی (کوردستان) به ئیستیماره یه کی په نابه ری، ئه و ئیمانه پته وی ماموّستا محه مه د عارف به جوانی و پیشکه و تن و گه شه پیکردنی ژیانی روّحی و ماددی کورد، مایه ی سه رسور مان بوو، به لاّم هه ر زوو ماموّستای هونه رمه ند بوونی ئه و عومله یه ی بوّ سه لماندین که زور به مان، گره و مان له سه رنه مانی ده کرد (عومله ی گه شبینی)، هاتنی ماموّستا بو سلیمانی ده رفه تیّکی زیوین و هه لیّکی زیّرین بوو تاکو له (ئاینده) دا میوانداریی بکه ین، هه رچه نده به داخیّکی گرانه وه ریّکوّرده که مان کوّمه لیّک پرسیارو وه لاّمی توّمار نه کردبوو، به لاّم هی شتا پیّمان وایه ئه وه ی توّمار بووه و بلاوی ده که ینه وه ، کافییه بو ئه وه ی شایه دی جوانبینی و جوانناسی بو ماموّستای هونه رمه ند محه مه د عارف بدات.

تەلْعەت: مامۆستا سەرەتا بەخىرھاتنىكى گەرمت دەكەين، زۆر سوپاسىش بۆ ئەم دەرفەتەى بۆ ئىمەت رەخساند، حەز دەكەين سەرەتا بچىنەرە منالىت، منالىي ھۆگر بوونت بە رەنگ؟

منیش بهخیرهاتنتان ده کهم و زور سوپاستان ده کهم، ههروهها سوپاسی ئهو پیشوازییه گهرمه ده کهم که لهههموو لایه کهوه له سلیمانی له من کراو ههتا ههتابی لهبیری ناکهم، دهربارهی پرسیاره کهت لهراستیدا سالی ۱۹۳۷لهشاری رهواندز لهدایکبووم، پاش لهدایکبوونم من ئیتر لهو شاره دهرچووم بهرهو بهشه کانی تری کوردستان، چونکه من باوکم فهرمانبهر بوو، ئیتر شوینی ووزیفه ی لهههر جینگایه ک با من لهویندهر بووم، بگره ههر له ههولیرو مهخمور و دیبه گهو کویهو عهینکاوهو ماوه یه کی زوریش له ههولیر گیرساومه تهوه، یادگارییه کانم بهسهر ئهو شوینانه ی باسمکرد دابه شکراوه، به لام بیگومان ههر کاتینک ماوه ماوه ده گهرینمهوه رهواندز به حهنینیکی زورهوه سهیری دابه شکراوه، به لام بیگومان ههر کاتینک ماوه ماوه ده گهرینمهوه رهواندز به حهنینیکی زورهوه سهیری ئهو چیا سهرکهش و ئهو رهنگانه ده کهم، سهیری کونتراستی جوگرافی و دهولهمهندی جلووبهرگ وسهتید ده کهم، ههتا ئهو خانووه قوره ی که تیایدا لهدایکبووم زور بهخوشهویستیه کی تایبه تی لایی ده ده وانیم، پیموایه ئینسان سوزیکی زور تایبه تی هه یه بو نهو شارو گهره ک و ماله ی که تیایدا ژیاوه ههستیکی کامهرانی قولی پیده به خشی.

تەلعەت: سەرەتاى ھۆگر بوونت بە رەنگ؟

له راستیدا وه کو تاقیکردنهوهیه کی زاتی، پاشان وه کو ماموّستایه کی هونهری نیگار کیٚشان له ئاموٚژگا و پهیمانگهو ئه کادیمییه هونهرییه کان زیاتر، بوّم بهدیار کهوتووه مروّقی کورد ههر که

چاوی ده کاته وه به شیّوه یه کی سروشتی، ره نگه جوانه کانی کوردستان، ره نگه گه شه کانی کوردستان، کونتراست له نیّوان وه رزه کان، کاریّکی سایکوّلوّژی، کاریّکی به سهری و ده روونی لیّ ده کات، به بیّ ئه وه وه کورد به کورد م و لایه نگیری ده که هه ستی ره نگ لای کورد له میلله تانی تر ده و له مه نه تره، من به پیّی شیکردنه وه ی خوّم ئه مه ده گهریّنمه وه بو نه و زهمینه ره نگینه، بو نه و زه مینه به به به ده و له مه نده کوردستان، سه باره ت به خوّم، نه و ده و له مه ندییه کاریگه ری له سهر چاو و ده روون نه و سی مندا هه بووه، به به و زه مینه جوانه ی کوردستان و نه و توراسه ده و له مه نده که نه نه اما نه فلی خو ره نه که که کانی ده رب پین، هه مو و ته کنیکی که هم مو و زانسته کانی هم مو و شتی که مه مو و چه کیک له چه که کانی ده رب پین، هه مو و ته کنیکی و هه مو و زانسته کانی هو نه ر نوه به رن که هم که که پیویسته ناوه پو کیکی مرو قایه تی به رزی هه بیت، له هو نه رد که که که هم ده مو نوه به مو و شته کان له خزمه تی ناوه پو کن، سه باره ت به مروقی کورد یه که له چه که که سایکو لوژییه کان که وه که سه مو و شته کان له خزمه تی ناوه پو کن، سه باره ت به مروقی کورد یه که له چه که سایکو لوژییه کان که وه که سه مؤنیای ره نگه و توراسی کورستانه.

تەلعەت: يەكەم مامۇستاى ھونەرىت كى بوو؟

لهراستیدا من ئاموزایه کم ههبوو، هونهرمهندهو تاکو ئیستاش بهردهوامه له کاری هونهری، ئهویش ماموّستای هونهرمهند (سلیّمان شاکر)ه.

ئەو پیش من چووبووه ئامۆژگای ھونەرەجوانەكان، لەسەرەتادا ئەو یارمەتی مندا، حەزیكرد كە منیش ریّی ھونەر بگرم، من لەویّوه قوول بوومەرە بۆ ناخی سرووشتی جوان و پاكی كوردستان، لەگەل ئەوەشدا من تەنها بە خویّندنی ئامۆژگاری ھونەرەجوانەكان ئیكتیفام نەكرد، من بیبی مەدحكردن قوربانیمدا، خانووم ھەبوو فرۆشتم، سەیارەم فرۆشت، ھەموویم كردە قوربانی ئەو خەون و ئاواتەی خویّندنی بالا تەواو بكەم، لە كاتیّكدا كە ھەموو ئەندامانی خیّزانەكەم نارازی بوون لەسەر ئەوەى بېمە پسپۆری بواری ھونەری، كەچی ئیستا من شادمانم كە بەوپەری ئیمانەوە ئەو ئارەزووەم جیّبەجیّكردو ھیچ پەشیمان نیم.

میرخان: ماموّستا ته گهر بکریّت ویّستگه کانی شیّوازی کارکردنی هونهریت دهستنیشان بکهین، یه که ههلّوهسته لهسهر قوّناغه کان بکهین؟

بهجهنابت بلّیّم، شیّوازی ههره بنکهیی، شیّوازی ئه کادیمییه، ئهو شیّوازه شیکردنهوه کهی به م شیّوهیهیه: توّ ئه گهر بتهویّت ببیته هونهرمهندیّکی باش، پیّویسته لایهنه زانستییه کانی هونهر بزانیت، پیّویسته هونهری هیّلْکاری (Drwing) هونهری رهنگکردن (painting)، زانستی تهشریح

(anatomey)، زانستی سهیرکردن (perspective)، ههروهها زانستی دامهزراندنی هونهری (anatomey)، بزانیت، بیّجگه لهوهش بهشیّوهیه کی فراوان رِوٚشنبیرییه کی هونهریت ههبیّت، زوٚر به چاکی میّژووی هونهر بزانیت، قوّناغه کانی لهیه کتر جیاواز بکهیهوه، بهشیّوهیه کی ههره تایبه تی خوّرهه لاّت دیراسه بکهیت.

ئەگەر بتەويات ئىزافەيەك بخەيتە سەر ھونەرى مىيلەتەكەت پايويستە لە كانىيە نەمرەكانى هونهر سوود وهربگریت، قوّناغی ئه کادیمی من له موّسکو قوّناغی تاقیکردنهوهی توانا هونهرییه کانم بوو، پاش ئەوە بنگومان ھونەرمەند خۆى دىل ناكات لەچوارچنوەى ئەكادىمىزم، چونكە ھەموو زانسته، لهدوای دهرچوون له ئه کادیمیا بهره بهره روانگهیه کی ئیستاتیکی درووست دهبی و تايبهتمهندي خوّت دهردهخهي، ئهو تايبهتمهندييه هيّدي، هيّدي قول و كاريگهرتر دهبيّ و خهلُک هوٚگری هونهره کهت ده کهیت، لیّرهوه شیّواز سهرههلدهداو دهتوانیّ لهریّگهی ئهو ستایلهوه قولاّیی خوّت لههونهردا بهرجهسته بكهیت، لیّرهوه ههلویّستی ئیستاتیكی و مروّیی و نیشتمانی هونهرمهند دەردەكەويْت، من بەشبەحالى خۆم ئىمانى بەرە ھەيە، بۆ نموونە كە ئىستا ئىمە بە زمانىكى كوردى شیرین قسه ده کهین، زور باش له یه کتری تیده گهین، ئه گهر هونهریش به هوی زمانیکی بینراو - که زمانیّکی جیهانییه – بهروونی قسه بکات ئهوا ئهو پهیامه پیروّزه مروّییه (که هونهره) ده گات و کاری جوانی و کاریگهری قولی خوّی ده گهیهنیّت، ئیمه ئیستا بوّچی به زمانیّک قسه بکهین که کهسمان له كەس نەگەين، ليرەدا من مەبەستم ھونەرى فۆتۆگرافى فۆرماليزمى نييە، بەلام چەندە خۆشە ئيستا ئێمه دەتوانین هەزارەها بابەت بەم زمانە رەوانە شیبکەینەوە، دەکری هونەرمەندی کورد بە زمانێک و شيّوازيّک مامه له بكات كه بهرزي قهومي كورد، دهولهمهندي فوّلكلوّر، سوارچاكي، ميللهتي كوردي عاشق به سروشتی جوان و رهنگین، بهشداری لهبهرههمه کانی بکات، پیویسته هونهرمهند نهو دهرگاو دەروازەيە بۆ خەلک بكاتەوە، لێرەوە ھونەرى رياليزمى (پاش ئەزموونێكى زۆر) شايانى ھەلگرتنى ئەو شەرەفە پيرۆزەيە كە ئاماژەمان پيكرد.

میرخان: ماموّستا تاشکرایه که ههموو هونهرمهندیّک پهیامیّکی ههیه، بهریّزت دهتهویّت لهریّگای هونهرهوه چی به خهلّک بلّییت؟

له راستیدا بهیامی من ئهوهیه زیاتر عاشق به کوردو کورستان بیت، و له دل و دهرونهوه ئینسانت خوّش بویّت، قوربانی بهشته زاتییه کان بدهیت، له پیّناوی گهورهیی و گهوره تربوونی دهوروبه ره کهت بیّگومان سهره تای خوّشه ویستییه که بو میلله تی خوّته، دواتر بو میلله تانی تر، ئهمه ش زوّر ئاساییه من دایکی خوّم له ههموو دایکه کانی دیکه خوّشتر دهویّت ههرچهنده مایهی ریّزو تهقدیرن، من لهدایکدا

تهنها مەبەستىم مەسەلەى فرۆمالىزمى نىيە، كوردستان دايكى ئىيمەيە، نىشتمان دايكە، بەلام چەند ناوەرۆكىكى تىروتەسەل بن، چەند پلەى عاشقى بەرزتر بىت چەندى توانەوە لە خۆشەويستى مرۆڭ و خاكى كورد زياتر بىت ئەوا ھونەرو ئاستەكەى پايەدارتر دەكات، ناكرى ھونەر ماعونىكى سەفەرى تىدا بىت دواى بەكارھىنان فرى بەربىت، بەلكو پىرىستە توحفەيەكى ناياب و نرخىكى جەمالى بەرزى ھەبىت، لىرەدا چەند ناوەرۆك بەرزبىت ئەوا ھونەرمەند دەتوانى رۆلى ھەقى خۆى ببيى، نەك تەنها ئەو رۆلەش بەر ئەو مىللەتە دەكەوى كە ھونەرمەنەكە ئىنتماى بى ھەيە، بەلكو بى سەرجەم جىھان ئەو جوانىيە پەخش و بالاو دەبىتەو، چونكە لەبەختەوەرى ھونەرى شىوەكارى ئەوميە كە تاكە ھونەرە ئەو جوانىيە پەخش و بالاو دەبىتەو، ھەرۇھ بەشىنوەيەكى زىندووى بىچووككراوەى رەنگاورەنىڭ پىشكەش بە بىنەر بكات، لەبەرئەوەشە ھىزى كارىگەرى ھونەرى نىگاركىشان ئەوميە كە لە ھەموو ھىزەكانى تر بە تەوژمترە، تۆ پەيكەر دەكەيت راستە، پەيكەر بەرجەستەكراوەو بەسى سەدو شەست پىدەكەرى رەنگاورەنگت نىيە، كە رەنگ و تۆنەكانى ئىنسانى تىدا بىت، ھونەرى نىگاركىشان دوو بوعدە، بەس ئىحائىيە، لەگەل ئەوەشدا نزىكترىن شتە لە سروشتى بىنراو، تۆو ئەو چەكە نەمرەو ئەو نامە پىرۆزەت ئىرەنى عاشق و متەسەوفى ئەو كوردىسانە بىت، چىترت دەوى، لەراستىدا ھەموو تەمەن بەشى ئەو ھەبتەرىيەى ھونەرمەند ناكات.

میرخان: ماموّستا ههست ده کری جهنابت زیاتر له مونته لهقی نه کادیمییه وه قسه کانت ده که یت، له راستیشدا پیده چی خویّندنی نه کادیمیت له سوّقییه تی جاران ته واو کاریگهر بووبی، چونکه به ریّزت تاوه کو نیّستاش وه کو هونه رمهندان ده لیّن ههر لایه نگری ناوه روّک و پابه ندی ریّبازی ریالیزمیت، له لایه کی دیکه وه کاریگه ری هونه ری (ئیکوّنات) له زوّر شویّندا به سهر به رهه مه کانته وه دیاره، تو رات چییه ؟

لهراستیدا من ههموو جۆره رهخنهیه ک قبول ده کهم، هونهرمهند نییه بگاته پلهی کهمال، وه ک چۆن هیچ مرۆیکیش نییه گهشتبیته پلهی کهمال، ئهو هونهرمهنده ی که پیت وایه گهیشتبیته ئهو پلهیه وه کو پهیکهریکه که لهجیگهی خوّی وشک بوّتهوه، من بهشبهحالی خوّم ئهو هیرشه وه کو موّده تیده گهم، یان وه کو (پهسیو) که ئهنگو پیی دهلیّن هه لاّمهت، ئهم دهرده ش بریتییه لهو بو چوونه ی که پیی وایه مادهمه کی تو دهر چووی فلانه و لاتیت و لهوییت خویندووه، ئیتر ده بی بکهویته ژیر کاریگهری هونهری ههو و لاّته، برواتان بیّت ئهمه وانییه، برواتان بی نهو توهمهیه بهشیکی زوّر کام لهراستی تیدایه، رهنگه دستوفسکی مافی خوّی بیت که گوتویه تی «تیمه ههموومان لهژیر

په لْتۆکه ی گۆگۆلْ دەرهاتووین» به لامبۆ دەبئ من له پالْتۆی روسیا دەرهاتبم، که من باسی کوردو کوردستان ده کهم ئهوکات سۆڤیهت ههر باوه پی به کیشه یی نه ته وایه تی نه بوو، من که باسی په واندزو ئه و هه موو جوانییه ی خاک ده کهم، ئایا پوسیا فیری کردووم، به لام له گهلْ ئه وه شدا که تۆ ته کنیکی هونه پی و لاتیک فیربووی، مانای ئه وه نییه ئیلاوبیلا ده بی پاشکۆی ئایدۆلۆژی ئه و ولاته بیت، به لی من سوودم له ته کنیکی ئه وان وه رگرتووه، به لام ته رخانم کردووه بۆ کوردو کوردستان، سه باره ت به هونه ری رئیکونات) که جه نابت ئاماژه ت پیدا، ئه ویش ده توانین له پی فیربوونی ته کنیکه وه باسی بکه ین، بۆ نموونه من که له به غدا خویندنی هونه پیم ته واوکرد شتیکیان فیرکردین، به لام به به راورد له گهل باری هونه ری و ئاستی سوود وه رگرتنیان له ئه وروپا ئه وا شتیکی هه ژار بوو، با نموونه یه کت به ده می ماسته په که ده برباره ی سه لاحه دینی ئه یوبییه به ته کنیکی (ئیکوناتی پوسی) جیبه جیم کرد به و مانایه ی من له و یدا ته کنیکیکی پوسیم به کارهینا بۆ بابه تیک له تو پاسی کوردی.

هه لبراردووه من دریان نیم، به لام منیش مافی خوّمه به بی نهوه ی هیّرش به مه سه که س ئیمانیّکی پته وم به ریّبازی ریالیزم هه بیّ وه کو که له سه ره تای نهم چاو پیّکه و تنه دا گوتم: چه ند خوّشه ئیّمه ئیّستا به زمانی زگماکی شیرینی کوردی خوّمان قسه ده که ین ناواش هونه ر روون و ناشکرابیّت، به لاّم به مه رجیّک دانه به زیّته ناستی فوّتو گراف، یان هونه ری ریالیزمی.

ميرخان: رەنگە كێشەكە تەنھا لاسايى كردنەوەى رۆژئاوا بێت لاى ھەندێكيان.... راسته..

ته لعهت: ماموّستا ده کریّت هونه رمه ندی کورد به نه بستراکت و سوریالیزم کاری هونه ری بکات و هه ستی نه ته وایه تی و نه و کوردو کوردستانه ی باسی ده که یت بیپاریّزیّت؟

بەلى پىموايە، خۆت دەزانى سورياليزم لەدوو بەش پىكھاتووە (سور) واتا سەر، رياليزميش دياره، واتا سەرووى واقيع، لەراستىدا ئەوان پاساوى خۆيان ھەيە، كاتى خۆى كە فرۆيد تيۆرى سایکۆلۆژی داهێنا، کارێکی تازه بوو، توانی بۆچوونێکی نوێ سهبارهت به ئيزديواجيهت، خهون، کابوس، هیوا، مروّقی هیوا دامرکاو، دابمهزریّنیّ، هونهرمهندی کورد دهتوانیّ سوود لهم بوّچوونانه وەرگرى، بەلام نەک لاساييەكى رووتى سلفادۆر دالى بكات، من سلفادۆرىكى كوردم بۆچىيە، که ئوستادی ئهم قوتابخانهیه ههبی و ناوی سلفادوّر بیّ، بوّچی دهبیّ هونهرمهندیّکی کورد دوای تێۑهربووني حهفتا، ههشتا سال بهسهر کاره نهمره کاني سورياليزم، ئێستا خوٚي بکاته فوٚتوٚ کوٚپي سلفادۆر دالى، بۆچى ئەو ھونەرمەندە كە نىشتەجىي ئەو ولاتەيە، نەگەرىتەوە بۆ كلتورى نەمرى رۆژھە لات؟! كلتورى شويندارو شاراوەى بە ئەنقەستى رۆژھە لات ھەلكۆلى و تيايدا قال بېتەوە چاکترو جوانتر نييه؟ ئيمه وه کو کورد که ههميشه چهوساوهو زولم ليکراو بووين، بۆچى نه گهريينهوه بۆ دەریای لەبن نەھاتووی کوردو کوردستان، تاوه کو بیسەلمیّنن که ئیٚمهش خاوهن شارستانییهت و کلتوری خوٚمانین..بوٚ نه گهریٚینهوه سهر فوٚلکلوٚرو داستان و حهیران و لاوک و پهیوهندی رهنگه کان و مافورو بهرهی کوردی خوٚمان؟ بو نهگهرێینهوه سهر دهیهها بهیتی سوارچاکی و مهودایهتی و عەشقى پاكى كوردەوارى، لەراستىدا لەگەل رێزم ئەگەر بەراوردێک بكەين دەبىنين ژيانى ئاژەلى و بهغهریزهی ئهوروپا له گهل داب و نهریتی پاک و جوانپهرستانهی کوّمه لی کوردهواری خوّمان ئاسمان و ریسمانی فهرقه، بۆچی هونهرمهندیکی کورد روو لهشتیکی روٚژئاوایی بکات و جوانی و پاکی و سوارچاکی و دلْ و دهروونی پاک و تهسهوف و جیهانی بهرفراوانی فهلسهفه ی رِوْژهه لاتی ئیهمال بكهم، من رِوْلُهى كوردستانم، رِوْلُهى رِوْژهه لاتم، باوه رِبكه ئهوان هونه رمهنده گهوره كانيان ئهوه دیلاکروا، ماتیس، ژیریکۆ، ههموویان ئاوات به ڕۆژهه لات دهخوازن، له هه لمه ته گهوره که ی ناپلیوّن چهندین هونه رمهندو نووسه رو زانا روویان ده کرده روّژهه لاّت بوّ ئهوه ی له کانییه نهمره که یدا قومیّ هونه ری ره سه ن و پاکیی بخوّنه وه، ئیمه روّژیکمان هه یه، ئاسمانیّکی شینی بیّگه ردمان هه یه، ههموو دنیا ئیره یمان پیده بات، ئه وان ئاسمانه که شیان خوّله میشییه، من بوّ ده بی ئه و ههمو و سامانه پر به هایه پشتگوی بخه م و خوّم بکه مه پاشکوّی هونه رمهندیّکی ئه وروپی!

میرخان: ماموّستا خالیّکی زوّر گرنگت دهستنیشانکرد، که ههمیشه رووبهرووی هونهرمهندان و روشنبیرانی کورد دهبیّتهوه، که ئهویش بهدوای خوّدا گهرانه، یان گهرانه بهدوای پیّناسهدا، پرسیاریّک دیّته پیّشهوه، ئایا ئهو سهرچاوانه چین که هونهرمهندو خویّندکاری پهیمانگهو ئهکادیمیانی کورد پشتیان پیّ ببهستیّ؟ یان بیکاته بناغهیه ک بوّ خوّی، بوّ نموونه ئیّمه موّزهخانهیه کمان نییه بهرههمی هونهرمهندانی پیّش خوّمان بگریّته خوّی و ببیّته بناغهیه ک، لای ئیّمه سهیر ده کهین ئهگهر چهند بهرههمیّکی کهم مابیّ، تهمهنیّکی کورتیان ههیه، له گهل ئهوهشدا لهو مال و لهو شویّن ونبوون! بهرای توّ نهو سهرچاوانه چین؟

به رای من، بنه مای تراژیدیای وه زعی نیمه نهوه به که خاوه نی ده سه لاتی سه ربه خوو قه واره ی تایبه تی خومان نه بووین، هه میشه نه گهر شتیکیش سهری هه لدابی زوو سهر کوتکراوین، که تو خاوه نی زه وی خوت بووی، ده توانی به شیکی بکه یته خه سته خانه و به شیک باخچه و به شیک بینا و به شیکی موزه خانه، به لام که نه تبوو نه وا هیچ شتیک له وانه ی باسمکرد به ریکوپیکی نه نجام نادریت.

هونهرمهنده رۆژئاواييه كان بكات، دەرفەت بۆ كاركردن ئێجگار زۆرە ئەگەر يەكێك بيەوێت كار بكات، بۆ نموونه مام هێمنى شاعير ئايا ئەوە ناهێنى كە من بەرگى كتێبى شيعرەكانى بڕازێنمەوە؟ با ئێمە لە ھەستى بازرگانى كارنەكەين و چاومان لەداهێنان بى، ھونەرمەند ھەيە نرخى خەياڵى بۆ تابلۆكانى دادەنى، لێپرسراوانيش دەڵێن بازرگانى دەكەن، لێرە دە، سەد ھونەرمەند بە ئاگرى يەكێك دەسووتێ، ھونەرمەند پێويستە بەڕاستى خزمەت بە خەڵك بكات، خۆشەويستيان زياد بكات و باوەڕيان بەژيان پيتەو بكات، بەداخەوە ھەندى لێپرسراو بۆچوونى زۆر كۆنيان لەسەر ھونەرمەند ھەيە، ئەمەش رەنگە ھۆي ئەوە بێت كە دەرفەتيان نەبوو يان نەيانويستووە بچنە مۆزەخانەيەك، يان بەرێكەوت چوون، لەلايەكى دىكەوە بەراستى ھەندى ھونەرمەند خۆيان سووك كردووە بەشێوەيەكى زۆر تەبەعى و پاشكۆيى بەدواى لێپرسراوەكانەوەن.

ههندی له لیپرسراوه کان وه کو کالآیه ک سهیری هونهرمهندان ده کهن، هونهرمهنده کانیش روّحی بازرگانیّتیان له لا زال بووه لهبهرامبهریان، به رای من پیّویسته پهیوهندی نیّوان هونهرمهندو لیپرسراوه کان بهشیّوه یه کی ریّزگرتنی هاوبه ش و لهسهر بنه مای خوّشه و یستی دوور له تهبه عییه ت دابمه زریّته وه.

ته لعهت: ماموّستا با کهمیّک بگهریّینه وه دواوه، هونه رمه ندان عه زیز سه لیم و دانیال قه ساب له سالانی ۱۹۳۰–۱۹۴۰دا چ تاماده پیه کیان له مهیدانی جموجولّی شیّوه کاریدا هه بووه؟ چیان کردووه؟ ده وریان چی بووه؟

بیّگومان دەوریّکی باشیان هەبووه، به لام هەریه که لهو دوو هونهرمهنده، شیّوازو ستایلی جیاوازی خوّی ههبوو، بو نموونه دانیال قهساب بهراستی شارهزای هونهری به کارهیّنانی رهنگ بووه، بیّگومان بهنیسبهت کورد زیاتر ریالیزمی بووه، نهیّنییه کانی قولایی سیّیهم و پلهی رهنگه کانی زانیووه، له گهل ئهوهی که خویّندنی ئاکادیمی نهبووه، یان کهم بووه، بهلام زوّر زیره کانه بوّخوّی دیراسهی کردووه، له و چهند بهرههمهی که من بینوومن، تابلوّ زهیتییه کانی بهراستی دهیسهلمیّنی که هونهرمهندیّکی زوّر بههرهداربوو، به لام کوّمهلّیک گرافیکم بینی که دانیال کیّشابوونی له کتیّبیکدا بوو، بهداخیّکی گرانهوه زوّر له ئاستی نیگارکیّشانی نزمتر بوون، بهنیسهبهت عهزیز سهلیم بهراستی هونهرمهندیّکی بهههرهدارو پر جموجوله، بهرههمی ههمهجوّری ههیه، زوّر بابهتی ئالوّز لهیه ک تابلوّدا هونهرمهندیّکی بههشرهدارو پر جموجوله، بهرههمی ههمهجوّری ههیه، زوّر بابهتی ئالوّز لهیه ک تابلوّدا کیّبهجیّ ده کات، به لام هونهرمهندیّکی سهرهتاییه، چونکه زانستی هونهری بهوشیّوهیه نهخویّندووه که یارمهتی بدات، سهیر ده کهیت لهیه ک تابلوّدا سهد فیگهر، سهد ئاژه ل و چهندین بابهت لهیه ک تابلوّدا کوّده کاتهوه، که گهمه به رپرسیارییه کی ئیّکجار گهورهیه و ههروا ئاسان نییه، کهچی هو دیّت تابلوّدا کوّده کاتهوه، که گهمه به رپرسیارییه کی ئیّکجار گهورهیه و ههروا ئاسان نییه، کهچی هو دیّت

زۆر به ئاسانی و له دلپاکی خۆیهوه خۆی (ئیقتحام) ده کات، بیگومان ئهمهش کاریکی پر مهترسییه سهبارهت یه هونهرمهند، ئه گهر هونهرمهند له کاره کهی دلّنیا نهبیّت، له سهر کهوتوویی دلّنیا نهبیّت مافی خوّی نییه خوّی بهاویّته گیژاویّک که نازانیّ بو کویّی دهبات، بو نموونه ئه گهر هونهرمهند دلّنیا نهبیّت بوتلّهی ئیستا لهبهر دهممانه (که بوتلّه ئاویّکی موقهتهرهوه خویّنهر نهزانیّ مهشرووب)هو شتی وایه رهسم بکات که سهداسهد دهتوانیّ ئهو ئاوه شهفافهی ناو بوتلّه کهو تیشک و رووناکی و سیّبهرو نیوه رووناکی رهسم بکات، ئهو بوتلّه رهسم نه کات، لهبهر ئهوه ئه گهر نه توانیّ مافی خوّی بده یتی ئهوه باشتره خوّتی تیّنه ئاخنیّ.

ته لعهت: رِوْلْي حهسهن فه لاح و خاليد سه عيد چييه له سالاني ١٩٣٠–١٩٥٠دا؟

له راستیدا من زانیار بیه کی ته واوم نییه به شیّوه یه کی گشتی له سه رئه و قوّناغه ی که جه نابت ناماژه ت پیّکرد، هه تا سه باره ت به دانیال و عه زیز سه لیم، چونکه من ماوه یه کی زوّر له ده ره وه کوردستان بووم، پاشان که گه رامه وه بیست سال زیاتر ماموّستای نه کادیمیای هونه ربووم له به غدا، له به نهوه ببوره نه گه روه لامه کانم تینویّتی پرسیاره کانت نه شکیّنی، به لام حه زده که م هه رچوّنیّک بیّت وه لامت بده مه وه، سه باره ت به حه سه ن فه لاح بیّگومان نه ویش کومه لیّک ئیشی کردووه و له چه ند مالیّک و له چه ند چایخانه یه که ن، وه ختی خوّی هه زار ره حمه ت له گوری له گه ل ماموّستا مسته فا نه ریمان گه شتیّکمان له چه ند چایخانه و حه یده رخانه و نوتیّلیّکدا کرد، ته وسیقی نیشه کانی (حه سه نه لاح) مان کرد، به لام به داخه وه که نیشه کانمان ته سلیمی ده رگای روّشنبیری نه وسا کرد نازانم چاره نووسیان چی بوو؟

تهلعهت: جیاوازی تو (یان جیلی توّ) چیه لهگهل جیلی رواد (دانیال و عهزیز سهلیم و حهسهن فهلاح و جهواد رهسول ناجی)؟تکایه گهر بکری جیاوازییهکان دهستنیشان بکهیت،دواتر لیّکچوونهکانتان؟

له راستیدا جیاوازییه که له وه خوّی ده نویّنی که ئه وان به شی زوّریان ته نها ئاره زوومه ندبوون، موحته ریف نه بوون، هه موونا به لام به شیّکیان هه روه کو هیوایه تره سمیان ده کرد. مه سه له نامه موحته ریف نه نبوون، هه موونا به لام به شیّکیان هه روه کو هیوایه تره سمیان ده کرد. مه مه موو بایه خی هونه ری کوپی کردنی دیمه ن بوو، ئیّمه شی ئاموّژگاری ده کرد که دیمه ن ئاموّژگاری بکه ین، من ئه و کات به شدارییه کی که مه له جو لانه وه یه و نه ری ده کرد، له راستیدا ژیانی راسته قینه ی هونه ری من له سالّی ۱۹۱۰ وه ده ستیییّک رد نه و کاته ی که ئاموّژگاری هونه ریم له به غدا ته و او کرد و چوومه من له سالّی ۱۹۱۰ و ده ستیییّک رد نه و کاته ی که ئاموّژگاری هونه ریم له به غدا ته و او کرد و چوومه

ئەوروپا، لەوى ئاسۆى زۆر فراوانى ھونەرى لەپىشم كرايەوە.ئەو ھونەرمەندانەي باست كرد لەراستىدا ههموویان بهشداری خوّیان کردووه و جیّی ریّز و تهقدیرن، بهس قسهی راستیت پی بلیّم بلیّین بابهتی میٚژوویی، داستانی فوٚلکلوٚری، ههروا دیمهنی جوانی سروشتی و هتد، ئهو هونهرمهندانه ئهو مهجالهیان نهبووه وه ک هونهرمهندی پسپور تیایدا کاربکهن، من ریّز و خوشهویستی خوّم دووباره ده كهمهوه به لام واقيعه كه ئاوابوو،بهشيّك لهجيلي ئيمه مهسئولييه ته كهمان زور گهوره وهر گرت. باسي خوّم ناکهم بهش واقیع ده گیرمهوه: نیگاری قه لاّی دمدم که رهسمم کرد و ئیستا لهموّزه خانه یه کی ئيتالى پارێزراوه، مەبەستى سەرەكى من ناوەرۆكەكە بوو، قەلاى دمدم لەوێدا وەك رەمزێكى سهرکهش و نهمری کورد دینته بهرچاو، لهویدا ئاماژه بهوه دهکهم که نهو قه لایه ههرگیز نهده گیرا ئەگەر خۆمان لەگەل خۆماندا خائين نەبواين، كە خيانەت گەيشتە ئەو رادەيەي سەرچاوەي ئاو ئاشكرا بکریت و هیرش ببریته سهرچاوهی ژیان که ناوه، کی نهو کارهی کرد، بیگومان بهخومان!! نیستا كهئهمن دهبینم كه ئهو خیلافهته داخیلی و ئهو شتانه، من (قه لأی دمدم)م پیشكهش كرد وه كو ئەوەي عيبرەتنک بنت كە ئېمەي كورد سوود و دەرسى ليوەربگرين، من كە دوازە سوارەي مەريوانم پیشکهش کرد ئهوه رهمزی یه کگرتنهوهی کورده، رهمزی ئهوهیه که ئهگهر کورد یه ک بگریتهوه به دوانزه سوار، دانزه ههزار سوار بيرگانهيان راونا، مهبهستم ئهوهيه زوّر دهرفهت لهميّر وودا ههيه بوّ ئیمه و جیلی پیش خوّمان تاوه کو کاری پیّوه بکهین،من مهخسهدم خوّم نییه به لاّم زوّر سهربهرزم كەنامەي ماستەرەكەم سەلاحەدىنى ئەيوبى بوو، (دوانزە سوارەي مەريوان، قەلاي دمدم)م ئەنجامدا، مهدحی خوّن ناکهم و ههموویشی دیکوّمیّنته که پیّش من ئهو شتانه نه کراوه، ههروا سیستمی (پلاپیه) که سیستمیّکی زورجوانهو جهماوهری پی شادمان دهبی ئهویش که (سهنتهره، مهیمهنه، مهیسهره)یه یه کهم هونهرمهندی کوردم که هیّنامه عیراق، نهوهی پیّش من وا نهبوون، نهیانتوانی سیستهمی (ئەیکۆن)و (پلاپیه)و تەكنیكی پیشكهتوو بابهتی میژوویی به كاربهینن، یان بتوانن بای له شپرزهیی کوردو خیانهت بکهن، وهک له قه لای دمدم، مهردایهتی و داستانی عهشق له دوانزه سوارهی مهریوان، واتا نهیتوانی بهشیّوهیه کی زانستی هونهری ته عبیر له موعاناتی کوردو کوردستان بکهن و ته عبیر له جوانی و سروشت و پیروزی دایکی نیشتمان بکهن.

ته نعهت: وابزانم یه کهم هونهرمه ندی کوردیت ماسته رت له شیّوه کاریدا ههیه، تکایه باسی ناوه پوک و گیروگرفته کانی نهم کاره مان بو بکه کهی بوو؟ چوّن بوو؟ نایا تو نیّستا ناماده بیت ههیه سهریه رشتی نامه یه کی ماسته ری شیّوه کاری بکه ت؟

بروا بكه، من لهم سهفهرهدا له گهل جهنابي دكتور جهلال شهفيق ئهو بابهتهم باسكرد، من

ئەوەندەى بتوانم پشتگیرى ھەر ئەكادیمیایە كە دەكەم لەھەر شاریّكى كوردستان بكریّتەوە، من له خزمەتدام، سەبارەت بە من پاش پیّنج سالّ لەدواكەوتنى بەرزبوونەوەم، دواى پیّنج سالّ لەغوبن ئیستا پرۆفیسۆرى یاریدەدەرم، ئەگەر لایەنى یاسایى لیّره یەكالاّى بكەمەوە كە من دەتوانم سەرپەرشتى نامەى ماستەر بكەم ئەوا بەلّین بە جەنابت دەدەم كە قسورى نەكەم.

ته لْعهت: دکتوّر فهرهاد پیربال له یه کیّک له وتاره کانیدا ده لّیّت که جهنابت دوای حسیّن حوزنی موکریانی له سالّی ۱۹۷۰به ملاوه دووه مین هونه رمه ندی کوردیت که داهیّنانت له هونه ری نه خشه سازی و رازاندنه و هی گوّقاردا کردووه، چوّن؟

لهسالی ۱۹۷۰ یان ۱۹۷۱ بوو من و بهههشتی ماموّستای کورد پهروهر مسته نهریمان ههروهها ماموّستای کورد جهمال بابان بهههرسیّکمان گوّقاری (بهیان)مان دهردههیّنا، من کاری نهخشه نه نووم، ئه وانیش ههردوو کیان ناوه پوّکه که یان ئاماده ده کرد، پیش گوّقاری (بهیان) به پاستی گوّقاریّکی کوردی نه بوو ههردوو به رگی په ناقه پیت و به رگیکی کاری هونه رمهندیّکی کورد بیّت و به رگه که ی دیکه شی هونه رمهندیّکی جیهانی، له ناوه پوّکدا لا په په یه که ته درخانکرابوو به ناوی (هونه رمهندانی کورد) ئیتر ههموو گوّقاره که به هیّلکاری پازبوّوه، ئه وکات له چاپهمه نی کوردیدا هونه ری نه خشه سازی، هونه ریّکی تازه بوو، له دووه م ژماره ی (بهیان)ه وه پایانسپاردم و منیش زوّرم پیخوّش بوو به شداری گوّقاره که بکه م.

ته لُعهت: ثایا بهرههمی نیگارکیشه عیراقییه کانی وه کو قتیبه شیخ نوری و شهمس الدین فارسی و ماهود ته حمه دو نه جیب یونس و ته وانی تر به بهرههمی کوردی داده نریّت؟ تو له و بارهیه و جی ده لُیت؟

راستت دەويّت، ئەوانە وەكو ئينتيماى نەتەوايەتى بەرەگەز كوردن، بەلام وەكو بەھرەو بەرھەمەكانيان وەكو رۆلەى كورد بۆ كورد تەرخان نەكردووە بە ئينتيما كوردن بەلام بەبەرھەم بەداخەوە بەشى زۆريان كورد نين، ھەرچەندە نابيّت رەقبم، چونكە زۆربەيان مامۆستام بوون، يان لەگەل مندا قوتابى بوون، يان ھاوريّى وانە گوتنەوە بوون لەگەلما، بەلام چونكە كورد قەوارەى نەبوو بەشيّكيان لە ترس و دوو دلّييەوە، بەشيّكى تريشيان لە ئينتيهازيەت و چاوبرينە سەڧەرات و دەرچوون بو دەرمووەى ولات ئينكارى رەگەزى خۆيان كردووە، ئەوەى كە كورد بيّت نابيّت لەژيّر ڧشاريّكدا بسلّەميّتەوە، بەلكو دەبيّت ھەتا تواناى ھەيە دەنگ ھەلبريّت كە كوردە، من لەھەموو بۆنەيەكداو لەھموو شويّنيّك كە رەخسابيّت گوتوومە كوردم، ئەوەى بەرامبەرم عەرەبە، توركە، روسييە، ئەگەر پياوو خانەدان بووبيّت زياتر ريّزى گرتووم.

ته لْعهت: ئایا حکومهت خوّی پیّویسته داوا له ئیّوهی هونهرمهند بکات که (موّزهخانهیه کی نیشتمانی هونهری شیّوه کاری) بکهنهوه؟ یان دهبیّت ئیّوهی هونهرمهندان دهستپیّشخهری و داخوازییه که رووبه رووی حکومهت بکهنهوه، روسه کان و سوّقیّتییه کان لهم بارهیه وه نهزموونیان چوّن و چی بووه؟ ئیّمه بوّ نهو مهبهسته چی بکهین؟

بیگومان پیویسته ههردوو لایهن پشتگیری یه ک بکهن، بو نهوه ی بگهنه مهبهستیکی نه مر و پیروز که نهویش دروستکردنی موزه خانه ی هونه ری کوردیه، له راستیدا به بی حکومه ت، به بی ده ده سه لات، به بی میزانیه هیچ شتیک ناکریت، تو نه گهر پاره ت نه بی ناتوانی چوارچیوه یه بو نیگاریک بی بیگاریک بکری، ده زانین لیره هونه رمه ندان باری ماددیان خراپه، نیره نه وروپا نیه تابلویه ک به هه زاره ها، بگره به ملیونه ها پاوه ند و دولار بفروشری، بیکاسو له یاداشته کانی خویدا ده لی له سالی هه زاره ها، بگره به ملیونه ها پاوه ند و دولار بفروشری، بیکاسو له یاداشته کانی خوی کرد، که نه و وه خته نان نه بو و بیخوا، نیره روزه هه لاته، نه گهر سالی تابلویه ک بفروشیت یان نا، له کوردستان ده بی لیپرسراوه کان هه ست به گرنگی کردنه وه ی موزه خانه بکه ن، خوشبه ختانه زوربه ی لیپرسراوه کانیش پهروه رده ی نه و ماوه یه یه ماوه یه یه و ماوه یه یه و موادی نه و مودیان له مه ده نیه و شارستانیه تی نه وی وه گرتووه.

لیپرسراوان پیویسته زیاتر دهرگا له رووی هونهرمهندان بکهنهوه و ریزی بههرهیان بگرن، له ههمان کاتدا بهرنامهیه ک دابنری بو جی بهجیکردنی ئهو ئهرکه پیروزه، ئیمه ی هونهرمهندان دهمانهوی شتیک بو کورد بکهین، ناکری کورد بهبی موزه خانه بچیته ههزاره ی سییهمهوه، من پیم وایه ههموو هونهرمهندیکی خاک پهروهر له خزمه تی ئهو ئهرکه دهبی،

- تەلْعەت/ وابزانم سالّی ۱۹۹۵ بوو، به پشتیوانی هیْروٚخان، (گەلەری ئەربیٚللا)تان له هەولیّر دامەزراند. ئەمە یەكەمین گەلەری بوو له هەولیّر. تو دامەزریّنەری ئەو گەلەرییە بوویت. حەكایەتی دامەزراندنەكەی چوّن بوو، گەلەرییەكە ئامانجەكانی چی بوون؟

له راستیدا من بهرپرسم لهم قسهیه ههلویّستی هونهر دوٚستانهی هیّروٚخان جیّگهی تهقدیره ئهوه لیّرهدا باسی ده کهم و له ههولیّریش باسمکردووه، چونکه من قهت شت ناشارمهوهو پیّویستیشم به کهسیان نییه، به لاّم ریّزیان دهگرم، ئهوکات ئیّمه لهلایهن هیّروٚ خان –هوه بانگهیّشتکرابووین و هاتین بو سلیّمانی، بریاردهری تابلوٚکانی گهلهری (زاموا)مان کرد، لیّره زوٚر بهریّزهوه پیّشوازی میوانداریی کراین، بیرو که که لهلایهن من و دکتور فهرهاد پیربال –هوه له میوانخانهی چراخان سهریههلدا،

ههروهها له لایه ن چهند هونهرمهندیکی دیکه ش پشتگیری کراین و بیرو که که یان لا په سهند بوو که گهراینه وه بو پشتگیرییه کی مادی و مه عنه وی هیرو خان گهله ری ئه ربیلا –ی دامه زراند، ئیتر هونه رمه ندانیش که بینیان به عهمه لی پشتگیری ده کری ههموویان به رو حیکی پاکه وه ها تنه مهیدان، ئه و گهله ربیه بووه سهنته ریکی شارستانی و هونه ری، ئیتر دوای له نه نجامدا به و نه نجامه گهیشت که خوتان ده زانن.

میرخان: ماموّستا حهزده کهین بچینه سهر تهوهری پهروهردهیی، چوّن بتوانین به ای تو کهسیّتی مروّقی کورد له سهرهتاوه به هونه رگوش بکهین؟ ثایا باشتر نییه وانهی هونه ربکریّته وانهیه کی بنچینهیی له باخچه ی ساوایانه وه بخویّندریّت تا ده گاته دوا قوّناغی خویّندن، حهزده کهین به ریّزتان سهباره ت به لایهنی پهروهرده یی بوّمان بدویّی.

میرخان: وه کو ماموّستایه کی پسپوّرو شاره او خاوه ن ئهزموون حه زده کهم له دهمی ماموّستای ببیستم که شاره وانی چه ند روّلّی هه یه له هه لّبراردنی ئه و کارانه ی که ده بیّته مایه ی رازاندنه وه جوانکردنی شار، له لایه کی دیکه وه لهدرووستکردنی ئه و لیژنانه ی که جوّری کاره هونه ریه کان هه لّده برّین ی چونکه چه ندینجار باس له پیکهیّنانی ئه و لیژنه پسپوّره کراوه و گرنگی رونکراوه ته وه هه ندیکاری ناشایسته ی ئه و تو له شه قامه کان ده بینریّت که کاریگه ریه کی خرابی هه یه بو سه رووقی خه لُک؟

لێرەدا باس لەدوو دياردە دەكەم كە يەكێكيان دياردەيەكى زۆر مەدەنى و شارستانييەو مێژووه کهی ده گهرێتهوه بۆ سهدهی چواری پێش زاین، ئهوهی دیکه ئێستا روودهداو پهیوهندی بهژیانی خهلکی کوردستانهوه ههیه، له سهدهی چواری پیش زاین که تو دهچوویته ناو سهنتهری ئەسىناوە، لە دەرياوە، لەسەر كەنار پەيكەرى خواوەندى جوانىيان درووستكردبوو بە قەوارەيەكى گەورە، بۆ كۆنترۆلكردنى سايكۆلۆژى، كە لە پاپۆرەوە بەرەو رووى ئەو پەيكەرە دەبويتەوە، لەدەرياوە-با له لاش و لاری دهدات، پهیکهریّکی زیّرِین، ههرچهنده له زیّریش درووست نه کرابوو به لام ئهو هونەرمەندانى ئەنجامياندابوو حسابى تىشكى رۆژى دەرياى سپى ناوەراستيان كردبوو، ئاسمانيّكى شین، شه پۆلی دەریا، لهش و لاری زیرینی قینوس پیش چوونه ناو ئهسینا پیشوازی لی ده کریت و ئەوەى دەبىنى، حەتمەن لە خۆشيان مەست دەبوو، ئەوە دەروازەى ميواندارىيكردنى خەلْك بوو، لەيەكەم ساتەوە ميوان چاوو رۆحى بە جوانى شاد دەبوو، لەرووى سايكۆلۆژىيەوە ئامادەيى چوونە ناو ئەسىناى لەلا درووست دەبوو، ئىمە ھەر باشە دەريامان نىيە، بەلام دەروازەى شارمان ھەيە، من بهبی ئەوەی خوّم له کەس به گەورەتر بزانم، لەدەروازەکانی شارەکانی کوردستان جوّرەها کابینهی بچوو کی ناشرین و که پرو روزگورو بهنزین فروش پیشوازیت لیده کات، همر که دیی ئهولاو ئهملا شت فرۆشه بەراستى جەناب پياو دلى شەق دەبات خوا خواتە بگەيتە سەنتەر، كە دەشگەيت تووشى ناهومیّدی دهبیت، سهنتهری ههموو و لاتانی دنیا، مایهی سهرسورمان و خوّشییه، لیّره سهنتهریش به کاری هونه ریی نه شیاو پر کراوه ته وه، سه یری نه و جیاوازییه بکه پاش دوو هه زار سال و چوار سهد سال ئەمە وەزعت بيت.

میرخان: بابیّینه سەر رەخنەو رەخنەگرى ھونەرى، جەنابت چۆن ئەم بوارە دەبینیت؟

لهراستیدا رهخنه گر وه کو مایسترو وایه، ههر ئهندامیکی ئوکسترا ئه گهر لهدوایشدا نه شازیکی کرد ئهوا پیویسته ئهو مایسترویه گویی ئهوهنده به هه ست بی، بتوانی ئهو نه شازه بناسیته وه، بهداخه و لای ئیمه رهخنه گر مایسترو نییه، به لکو له ئهنجامی پهیوهندی شه خسی مه دحی ئه و و زهمی ئه و ئه کات؟! به هوی براده ریتی و خزمایه تییه وه، یان به هوی نزیکی بوچوونی سیاسی، هه شه ده عوه تو دانیشتنیشی تیدایه، گرنگی به فلانه هونه رمه ند ده دات، بیگومان ئه مه تراژیدیایه و پیویسته له دل و ده روونه وه ئه و نه خوشییه چاره سه ربکریت، له سه ر ره خنه گر پیویسته مافی هونه ربدات، نه ک به دوستایه تی و ئه و به رزبکاته و و به دوژمنایه تیش ئه م بشکینی، به داخه وه ئه مه باری ره خنه گرانه سدو وباره به داخه وه

میرخان: ههندیّک پنیان وایه شتیّک نییه بهناوی رهخنهی شیّوه کارییهوه، تایا تهم قسهیه به لای بهریّزتانهوه تا چهند راسته؟

نه خیر، ئهم قسه یه راست نییه، چونکه ههموو شتیک بنهما و بونیاد و فه لسه فه ی تایبه تی خوّی هه یه، نه گهر هات و ئهمه نه بی، مانای وایه هیچ قیه میّک لهم دونیایه دا نییه.

چونکه پیّویسته سنوریّکی بینراوی ههستپیّکراو ههبیّت لهنیّوان بهرههمی هونهری و بهرههمی غهیره هونهری، ههست کردن به گرنگی ئهم خالّه پیّویسته، تیّکهلّکردنی کارته کان بهم شیّوهیه، کاریّکی نهخوّشانهیه، بهداخهوه کهسی واههیه نازانیّ رهسم بکات که خوّی سفره، که چی خوّی به بلیمهت دهزانیّ و خوّی به لیوّناردوّ دافنشی ناگوریّتهوه، دهبیّته دوژمنی ماموّستاکه ی خوّی که پهروهرده ی کردووه وه ک باوکیّک چاوی به جوانی کردوّته وه لهگهل هونهردا ئاشنای کردووه که چی دری دهوهستیّتهوه.

میرخان: بۆ پنگهیاندنی هونهرمهندان چهندین سهنتهر ههیه، وه کو پهیمانگاکان و ئه کادیمیاکان و هتد...ئهی بۆ پنگهیاندنی رهخنه گر چی بکریّت باشه؟ ئایا خوّی دروست دهبی یان ریّگایه کی زانستی ههیه؟

لههموو جیهاندا بهشیوهیه کی گشتی له ناموژگا و نه کادیمیاکان و به شی میژووی هونهر، ههروا به شی زانستی ئیستاتیکا وه کو کولیژیک ههیه،به لام لیره ته نها ماندووبونی تاکه که سی ههیه، من بو خوّم له سالّی شه ست و یه که وه کتیب له سه ر تیوره زانستیه کانی هونه ر کو ده که مه وه وه بواره دا هه شت کتیبم لهموسکو هینایه وه که هه ر یه که یان هه زار لا پهرهیه، لههه موو بواره کانی هونه ری تیدایه، ده رباره ی ره خنه ی هونه ری میژووی هونه ری جیهانی، به پهیکه رسازی و نیگاریشان و سیرامیک و بیناسازییه وه به شیوه یه کی زانستی شیکردنه وه ی نه و بوارانه ی تیدایه، لای نیمه به داخه وه ره خنه گر وه کو دومه لان بی ره گ و ریشه سه رهه لاده دات، نابی یا ییوسته نه کادیمیای

هونهرهجوانه کانی به شی تیوری تیدابی، چونکه ئهر کی ره خنه گر زور له ئهر کی هونهرمهند قورستره که من پیشتر به مایستروّم شوبهاند.

تەلعەت: مامۇستا لاى جەنابت وشە رەنگى ھەيە.

له راستیدا ههموو وشهیه ک رهمزه، ئهو رهمزه ش جوّره ئیحایه کی رهنگ دهبه خشی، ئهو ئیحایه ش بهنده به دنیابینی و تاقیکردنه وهی مروّقه که به جیهان.

تەلعەت: بۆ نموونە دايكت ناوى چىيە؟

دایکم ناوی عایشهیه..

تەلعەت: عايشە لاى تۆچ رەنگيكە؟

زیاتر رەنگی رەشە، چونکە ھەمیشە رەنگی تۆخی لەبەردەکرد، لەبەر ھەندی کۆستی مردنی ئاسایی.

ته لْعهت: بهو مانایه ثایا که فلْچه ده گریت و رهشی ده کهی، ثیحای دایکت بو دی؟

بهو شیّوه نا، با پیّت بلیّم، روّحی تابلوّ ناوه روّکه که یه تی، ئه و ناوه روّکه، یان له ئه نجامی ئه زموونی زاتی هونه رمه ند ده رده چیّ، یاخود ئیزافه بوّ ئه و ئه زموونه زاتییه، کارلیّکردنیّکی ده ره کی هه یه، ئه مه شه همووی پیّکه وه که دیّ تابلوّیه ک داده مه زریّنیّ، به گویّره ی ناوه روّکه که ی چاره سه ره نگی ده که ی، به لاّم وه کو (دیلاکروا)ی مه زن ده لیّ: «ترسناکترین هه نگاو ئه وه یه که توّ به گه رم و گوری ده ست پیّبکه یت و پیّش ته واوبوون سارد بیّته وه».

تەلعەت: ھەر لە پەيوەندى نێوان ئاوو رەنگدا، دەكرێ پێمان بڵێى يەكەم خۆشەويستت ناوى چييە؟

ناوی چی بوو (پیده کهنیّ)..وه لُلاّ هونه رمه ند هه موو کچیّکی جوانی خوّش دهویّ.. هه رچه نده خه لّک به پیّچه وانه وه من تیّده گات، به لاّم شتی جوان، جوانه، سروشتی جوان، جوانه، کچی جوان جوانه،...یه کهم کچ ناوه کهی...بیرم نییه!

تەلعەت: ئەو كچە كە ناوەكەيت نەدركاند بەلاى تۆوە چ رەنگىكى ھەيە؟

شین، خۆلەمیٚشییه کی بەرەو شین، به گشتی ئەو رەنگانەی ئیلهامی گەشبینی دەبەخشیٚ.

ته لعهت: ماموّستا ناوی نه و هونه رمهندانه بیّنین و به پیّزت لهسه ر نه زموونی هونه ریان بدویّیت؟ ته لعه تازاد شهوقی؟

وه کو نیگار کیشی سرووشتی رهنگین، ههستی رهنگه کانی جوانه..

تەلعەت: نامىق عەلى قادر؟

هونهرمهندیّکی دلسوّزه، له بواری گرافیکدا سهرکهوتووه.

تەلعەت: مدحەت كاكەيى؟

تەلەبەى خۆم بووە، ئىقتىحامى ئاوو ھەواى ھونەرى ئەوروپا دەكات، پىمخۆشە خەرىكى تازەگەرىيە، پىمخۆشە بەردەوام بىت، كورىكى بەھرەدارە.

ميرخان: ئيسماعيل خهيات؟

له راستیدا ئهویش بهشداری خوّی کردووه له هونه ری کوردی، له هونه ری گرافیکی کوردی، له راستیدا نابی هونه رمه بینائییه، ئهمه ههم به راستیدا نابی هونه رمه که بینائییه، ئهمه ههم ئهزیه ته هونه رده گهیه نیّت و ههم بو خوّیشی دیارده به کی نه خوّشه، بوّیه من که س ئیلغا ناکهم، خوّی له رووی شارستانی و کوّمه لایه تیبه وه ژیانی ئیمه ژیانیکی سه خته، من خوّم به وهوّیه وه ئالوّزبووم، بوّیه ناکریّت من لیّره دا تیره ی ره خنه ی روخیّنه رله ئهم و ئه و بگرم، من ئه وه ناکهم، باشتره باسی لایه نه باشه که ی برایه کی هونه رمه ند بکهم، ئه وه خوایه روّژیّک له روّژان لایه نه خرایه که شی باش بیّت.

میرخان: ماموّستا پروّژهی داهاتووت چییه؟

من بهسوپاسیّکی زوّرهوه رِیّزی ئهو پیّشوازییه گهورهیه ده گرم که له من کرا، به تایبه تی ماموّستا جه مال عهبدول وه زیری روّشنبیرییه وه، به ئومیّدم له سهره تای مانگی ده ئهوکاته ی دنیا فیّنک ده بیّت و قوتابیه کانی زانکوّ ده گهریّنه وه ده وام، پیشانگهیه کی گشتی خوّم بکه مهوه که نه وه د نیگاره، له سالّی ۱۹۱۸ وه تا ئه مسالّ ریّره وی هونه ریم له خوّده گریّ، هه لبژارده یه که له سهرجه م قوّناغه کانی ئه زمونی هونه ریم، له گهلّ ۱۲۰ نیگاری ره نگاوره نگی چاپکراو، لهویّشدا قوّناغه همه جوّره کانی هونه ریم نیشان ده دریّ، ویّرای ۱۲۰ سلایدی به رهه مه کانم وه ک سیمیناریّک، ئه مه ش وه ک تازه کردنه وه یه په یوه ندییه به شاری سلیّمانی و هونه رمه ندو و نه روه ها ماموّستایانی ئه کادیمی و قوتابییه کان و سهرجه م روّشنبیران، هه روا ئیمانیّکی پته وم به وه یه که هونه رمه ند، هونه رمه ندی

ههموو کوردستانهو من بهدلنیاییهوه لیّرهم و دهمهویّت پیشانگه بکهمهوه، دووبارهی ده کهمهوه که نهو پیّشوازییه گهرمهی له من کرا کاریگهریه کی زوّر ئیجابی له من کردووه، و سوپاسی ئیّوهش ده کهم که نهرکتان کیّشاوه بوّ سازدانی نهم گفتووگوّیهو ههستی دهروونی پاکتان تهقدیر ده کهم.

ته لْعهت – میرخان: زوّر شادمان بووین بهم گفتووگوّیهو زوّر سوپاسی بهریّزت ده کهین، به ومیّدی دیدارمان لهسهره تای مانگی (ده)و ناشنابوونمان به نهزموونی پر به هرهی بهریّزتان.

منیش زوّر سوپاسی ئیّوهو گوٚقاری «ئاینده» ده کهم...هیوای سهر کهوتنتان بوّ دهخوازم.

کورتهیه ک له ژیانی هونهرمهند محهمهد عارف:

× ۱۹۲۷ لهشاری رمواندز لهدایکبووه.

× ۱۹۵۱ دبلۆمى لەپەيمانگەى ھونەرەجوانەكانى بەغدا وەرگرتووە.

× ۱۹۱۷ ماستهری به پاهی ئیمتیاز له

هونهری نیگار کیْشان له ئه کادیمیای هونهرهجوانه کانی موٚسکوٚ وهر گرتووه.

× ئەندامى كۆمەلەى ھونەرمەندانى جيهانى سەر بە يونسكۆيە.

× ماموّستای هونهر نیگارکیّان بووه له نه کادیمیای هونهره جوانه کانی به غداو بابل، ئیّستا پروٚفیسوٚری یاریده دهره له زانکوٚی سه لاحه دین – ههولیّر،

× له دهیهها پیشانگهی ناوخوی و عیراقی و جیهانیدا بهشداریکردووه.

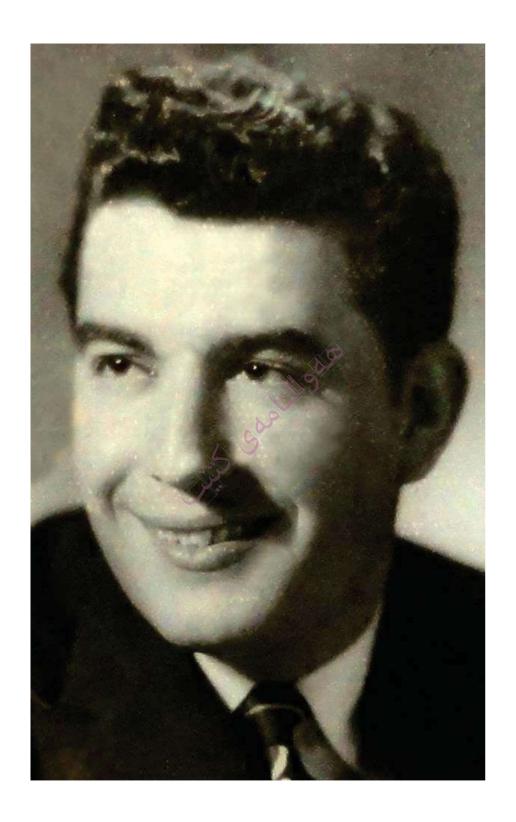
سەرچاوە: گۆڤارى (ئايندە) ژمارە (3) ئەيلولى 1999

د. محمد عارف
هونسمهند مے سراستقیند خرانستکانی هونس مے نخویندبوو
ناتوانیت ببیته هونس مهندیکی گروسه

همولیں: بمختیاس سمعید

Y . . V

هونهرمهند «محهمه عارف» یه کیکه لهو هونهرمهنده شیّوه کاره کورده دهسترهنگینانهی که خاوهنی شیّواز و ستایلی تایبهتی خوّیهتی، هونهرمهند خویّندنی هونهری لهبهغدا و موّسکوّ تهواو کردووه و دامهزریّنهری کوّلیجی هونهری زانکوّی سه لاحه دینی شاری ههولیّره، هونهرمهند «د. محهمه عارف» سالّی ۱۹۳۷ له رمواندوز له دایکبووه و تائهمروّ خاوهنی ۱۵ پیّشانگهی تایبهته و ئیّستاش ماموّستایه له کوّلیجی هونهر، له سهردانیّکی تایبهتی بو شاری ههولیّر روّژی ۲۰۰۷/۱۲/۲۹ له کوّلیجی هونهر دیداریّکمان له گهلٌ هونهرمهنددا سازکرد.

سهرهتاکانی محهمهد عارف وه کو هونهرمهندیّکی شیّوه کار چوّن بوو، ههروهها له چ سالیّکهوه دهستیپیّکرد؟

ئهو سهرهتایانه ی که بهریّزتان پرسیاری ده کهن بوّ ۵۰ ساڵ پیٚش ئیستا ده گهریّته وه، بیّگومان ئهو کاته ی که بوومه قوتابی له پهیمانگه ی هونه ره جوانه کانی به غدا له ساڵی ۱۹۵۳دا، لهو کاته دا ههر شاره و چهند کورسییه کی ههبوو، ههولیّر سیّ کورسی ههبوو، من یه کیّک لهو سیّ کورسییه م وهرگرت، شامه و چهند کورسییه کی ههبوو، ههولیّر اله وکاته دا به شی نیگار کیّشان و پهیکه رتاشی پیّکه وه بوون، ساڵی ۱۹۵۱ پهیمانگه ی هونه ره جوانه کانی به غدام ته واوکرد، واتا له ساڵی ۱۹۵۱ وه به رههمی هونه ریم ساڵی ۱۹۵۱ پهیمانگه ی هونه ره جو قوّناغه م تاکو ساڵی ۱۹۹۱ وه ک سهره تایه ک بووه، دواتر بوومه قوتابی له ئه کادیمیای هونه ره جوانه کانی مؤسکوّ من به ههنگاویّکی تاماده یی داده نیّم بوّ قوّناغه کانی تری هونه ریم، چونکه قوّناغی راسته قینه ی هونه ریم پاش پهیمانگه ی هونه ره جوانه کان ده ستیپیّکرد له مؤسکوّ له ساڵانی (۱۹۹۱–۱۹۹۲) که سهره تا قوتابی بووم له زانکوّی لوّموّنوّس پاشان قوتابی نه کادیمیای هونه ره جوانه کانی مؤسکوّ، سوپاسی یه زدانی میهره بان ده کهم که توانیوومه لهو کاته وه تاکو نیّستا من به رده وامیم له سهر به رههمی خوّم، من به ردوامم له کاری هونه ریدا به نه رکیّکی پیروّزی نیشتمان په روه ری له قه له مداوه و له و بروایه دام تاکو دوا هه ناسه ی ژیانم خوا یار بیّت ههر به رده وام.

لهنێوان تهواوکردنی خوێندنت له عیراق و ڕوٚشتنت بوٚ ڕوسیا لهکوردستان و عیراق هیچ چالاکییه کت کرد؟

به لَی لهدوای ئهوه پهیمانگه یه هونهرهجوانه کانی به غدام تهواو کرد، له سهره تادا بوومه ماموّستایه کی سهره تایی نموونه یی له ههولیّر که پیّیانده و تو تابخانه ی (موزه فهرییه)، من یه کهمین

مامۆستای هونهری بووم که پسپۆریم نیگارکیشان بوو، وه ک هونهرمهندیکیش ئیشم ده کرد، به لام بهردهوام خهونم بهوهوه دهبینی که نهینییه کانی هونهر بزانم، زانسته کانی هونهر بخوینم، لهدهزگایه کی بهرزتر له پهیمانگه دریژه بهخویندنی هونهر بدهم، لهههمانکاتدا لهو کاتهدا سالانه له(تۆکیۆ)ی پایتهختی ژاپۆنهوه داوه تنامه دههات بۆ خویندکاران ئهوانهی که بههرهدارن که بهشداری فیستیقالیکی هونهری بکهن له ژاپون، منیش کاریکی ههلبژاردهی قوتابییه بههرهداره کانی کوردم ههلبژارد و ناردم، دوو سال بهدوای یه کتریدا دوو خه لاتی جیهانیان بهدهستهینا، بهریوهبهری مهعاریفی ئهوکاته که ئیستا بهریوهبهری پهروهرده یه ناردی بهدوامدا و پییوتم ماموستا حهیفه تو ماموستای قوتابخانه یه کی سهرهتاییت، ئهو قوتابیانه ی تو دوو خه لاتی جیهانیان بهدهستهیناوه من ده تگویزمهوه بو خانهی ماموستایان، ههرچهنده من شوینه کهی خوم پیخوش بوو، به لام ئهو زور پییداگرت که من بچمه خانه ی ماموستایان، ئیتر تاکو ئهو کاته ی چووم بو مؤسکو ماموستا بووم لهخانه ی ماموستایانی ههولیر.

چەند سال لە روسيا مانەوە؟

له سالی ۱۹۱۱وه تاکو سهرهتای ۱۹۲۸ دواتر چوومه سعودیه و لهوی نه حهوامهوه دیسان گهرامهوه و بوومه موعید له ته کادیمیای هونهره جوانه کانی مؤسکو له بهشی دیواربه ند، که یه کیّکه له بهشه کانی هونهری نیگار کیّشان، تیّستا که پیّکهوه لهم ژووره دا دانیشتووین و قسه ده کهین له کوّلیژی هونه ره جوانه کانی ههولیّر، ته و تابلوّیه ی که هه لواسراوه ته وه یه کیّکه له تابلوّکانی ماموّستام و هونه رمه ندی گهوره ی روسی «تاهلیکسه نده ر ده یناکا» که یه کیّکه له دامه زرینه رانی قوتابخانه ی ریالیزمی سوّشیالیزمی، تاه و تابلوّیه شم بوّیه له به رامبه ر خوّم هه لواسیووه، چونکه ماموّستایه کی زوّر بالیزمی و وه کو یادگاری تابلوّی تاه و ماموّستایه مه لواسیووه.

ئەو چەند ساللەى كە لە روسيا بووى چەندە ھەولى كردنەوەى پیشانگەتداوە، لەھەمانكاتدا كە ھۆكارە بۆ بەدەرخستنى كارى ھونەرى ھونەرمەندىكى كورد بۆ چاوى روسىيەك كە ئاشنابىت بەكارى ھونەرى كوردى؟

تۆ كە دەچىتە دەرەوەى كوردستان ھەستى نەتەواويەتىت زياتر دەبىت، لەبەرئەوەى ھەموو مىللەتان بايەخيان بەھونەر و رۆشنبيرى داوە، بايەخيان بەدروستكردنى ناسنامەى نەتەوەيى خۆيانداوە، بەلام تۆ ھەست دەكەيت وەكو ھونەرمەندىكى كورد كە زۆر درىغىت ھەيە بەرامبەر مىللەتەكەت، بەرامبەر بە ھونەر، بەرامبەر بەدروستكردنى ئەو ناسنامەيە، ھەر لەو روانگەيەوە من سى پىشانگەم لە مۆسكۆ كردۆتەوە، يەكەم پىشانگە لە زانكۆى لۆمۆنۆست، دووەميان لەزانكۆى

دۆستایه تی که زانکۆیه کی جیهانییه زۆر له قوتابیانی جیهان تیایدا دهیانخویند، پیشانگه ی سیّه می دۆستایه تی به ناوبانگی ناو مۆسکۆ که پنی ده لیّن شهقامی «مه کسیم گۆرگی» و ئهم پیشانگه یه ۱۰ پرژ بهرده وام بوو که زۆربه ی تابلۆکانم دهرباره ی کوردستان بوون، منیش بۆخۆم بۆ ماوه یه که روّر کاریگه دریتی قوتابخانه ی ریالیزمی سۆشیالیستی کارمده کرد، به لاّم توانیم له دوای ململانیییه کی زوّر تاکو چه سپا توانیم ستایلی کی دیاریکراو به خوّم هه بیّت، ستایل چییه ئه نجامی چه سپاندنی قه ناعه ته، ئه و قه ناعه ته شه نه نجامی زوّر ململانی و ده مه ته نه که له ناخی خوّم و تاکو ده گه یته ئه نجامی که بلیّن ئه وه ستایله تایبه تمه نده به فلان هونه رمه ند ئه وه کاریکی زوّر سه خته، من ریّز له هه موو قوتابخانه کان ده گرم، به لاّم من بو خوّم ستایلیّکی تایبه ت به خوّم هه یه، هه ربوّیه به رده وام حه زده که م نه و پرده پیروزانه له نیوان خوّم و بینه رانی به ریّز به خوّشه و ستایلیّک کارمکردووه له وانه (ئه کادیمی، واقیعی ئیشتراکی، واقیعی نویّ، واقیعی ته عبیری) و شیّوه ستایلیّک کارمکردووه له وانه (ئه کادیمی، واقیعی ئیشتراکی، واقیعی نویّ، واقیعی ته عبیری) و شیّستاش به ستایلی ریالیزمی ته عبیری دریژه م به کاره هونه رییه کانم داوه.

لهدوای گهرانهوهت لهروسیا بهریزتان یه کیکبوون لهو هونهرمهندانهی که ژمارهیه ک ژیاننامه مونهرمهندان و قوتابخانه هونهرییه کانت له زمانی روسییه وه وهرگیرایه سهر زمانی کوردی ئه وه بوخوی بووه سهرچاوهیه ک بو خوینهران به کشتی و خویند کارانی هونهر و هونهرمهندانیش به تایبه ته بیرو که ی وهرگیرانی نه و کتیبانه ت چون له لا دروستبوو؟

به رای من هه ر هونه رمهند یکی کورد، هه ر رو شنبیر یکی کورد پیویسته به شیوه یه کی باش زمانیکی بیگانه برانیت، زمانی عه ربی زمانیکی زور ده و لهمهنده و رو رو شت به عه ربی نوو سراوه، به لام ئه گه ر بین و به راوردی بکهین به زمانی ئینگلیزی، هه ست ده کهین زمانه ئینگلیزی یه که ده و ده ی ده و نین که سوودی ده و نین و به راوردی بکهین به زمانی ئینگلیزی، هه ست ده که بین که سوودی ده و نین و به روسیه که م زمانه روسیه که م زمانی روسیه که م زمانی روسیه که م زمانی بینت که سوودی لیوه ربیگرم، یه که م بو زاتی خوم، ئیستاش زور شانازی به وه وه ده که م که به راورد یکم کرد له نیوان ئاناکرینا کاتیک که من به عه ره بی خویند بوومه وه، به لام که ئاناکارینای تولستوم به روسی خوینده وه کو بایی زور کورت کراوه ته وه موه وه کو اته زمان باش فیرببووم، ئاناکارینای عه ره بیه وه کو بایی زور کورت کراوه ته وه مه روسی به پیویستم زانی که نه و کتیبه وه رگیرمه سه ر زمانی کوردی، به تایبه تی نه و جوره ململانییه که یه کیک نو مندالی هه بووه له به یانی تاکو عه سر زموی بکیلیت وه کو جوتیار یک بزانه چه نده ماندوو ده بیت، له دوای عه سریشه وه تاکو شه و خوی فیری وینه کیشان بکات، جوتیار یکی زور گه و ره یه روحه به هونه رمه ندانی کورد، من نه و کاره م به نامه یه که وه و مود مه به به کور که به و مود و مود مه نه کورد، من نه و کاره م به نامه یه که و که به که و کود به به یه به که به که به که به کورد، من نه و کاره م به نامه یه که به که به که به که به که به کورد، من نه و کاره م به نامه یه که به که به که به که به که به کورد من نه و کاره م به نامه یه که به که که به به که به که به به که به به که به که به که به که به به که به به که به که به به به به که

پیرۆز داناوه، بهشانازییهوه تائیستا ۱۸ کتیبی چاپکراوم ههیه، ههروهها زوّر خهونم ههیه لهوانه هاتنهدی خهونی هوّلیّکی تایبهت بهکاره کانی خوّم که لهسهر داهاتی خوّم کردمه موّزه خانهیه کی تایبهت که نزیکه می ۵۰۰ تابوّی تیّدا پاریّزراوه.

کاتیک که شیّواز دیاریده کریّت مهرجه له گهلیدا جوّری ماتریاله کهش دیاریبکریّت بو نموونه، زمیتی بکهیته تهنها ماتریالی به کارهاتوو بو عهو شیّوازه ی خوّت، له گهل عمومی که توّ وتت من ریالیزم ههلّبژاردووه، ریالیزم له گهل زمیتیدا عایا ده کریّت تهمهنیّک له گهل شیّواز و جوّره ماتریالیّک به ریته سه ری

من لهو بروایهدام هونهرمهندی راستهقینه ئه گهر زانسته کانی هونهری نهخویندبوو ئهوه ناتوانیّت ببیّته هونهرمهندیّکی گهوره، واتا نهیّنییه کانی زانستی ئهنهتوّمی، نهیّنییه کانی زانستی تهماشاکردن، میّژووی هونهر نهزانیّت، زانستی جوانناسی نهناسیّت، من لهو بروایهدام ههرگیز نابیّته هونهرمهندیّکی گهوره، یاخود بههیچ جوّریّک ناتوانیّت ئهو نامه پیروّزه، ئهو ئهرکه گرانهی که لهسهر شانیّتی بهرامبهر میلله تی کوردی جیّبه جیّ بکات، هونهرمهند دهبیّت ئهوه بزانیّت که جوانی و تهنکی رهنگی ئاوی چهنده یارمه تی دهدات بو بهرجهسته کردنی زهمینه یه کی روّمانتیکی، ئهو که ماستهر بیّت، دهبیّت ماستهری رهنگی ئاوی بیّت، ئهو کاته ده توانیّت لهریّگای رهنگی ئاوییه وه ده توانیّت ئهو جوّره زمینه تهنک و جوان و شهفافه دروستبکات که پیّویستی پیّیه تی، له لایه کی تر رهنگی زه یتی زیاتر رهمینه ههیه، رهنگی ئاوی کهمتر گرهنتی ههیه، مه گهر یه کیّک ماستهر بیّت.

به پێی تابلۆکانت بێت کارێکی زوٚرت لهسهر مێژوو کردووه، چهنده مێژوو ئيلهام بهخشبووه بۆ تۆ؟

من کاتی خوّی ئەتروحەی ماستەرەکەم دەربارەی سەلاحەدینی ئەیوبی بوو، ماتریالیّکم ھەلٚبژارد، ماتریالّی قوٚناغی مەسیحی بوو، لەسەر تەختەدار، تەختەداری ئامادەکراو رووپوٚش کراوه بەقوماشیّک کە ناوی (شاش)، دواتر بە تیٚمپەراو زەردیّنەی هیٚلکه و شیر ویّنهم کیٚشا، سەلاحەدینی ئەیوبی ۷ مەتر بە ۲ مەتر دەبوایه بەو تەکنیکه من جیّبهجیّی بکەم، ھەروەھا دواتریش دوانزه سوارەی مەریوان، قەلاّی دمدم کە ئیستا لەموّزەخانەیه کی ئیتالیدایه کە ئەندازه کهی ۷ مەتر بە ۲ مەتر.

هونهرمهند محهمهد عارف تائيستا خاوهنی چهند تابلۆ و پیشانگهی تايبهتييه؟

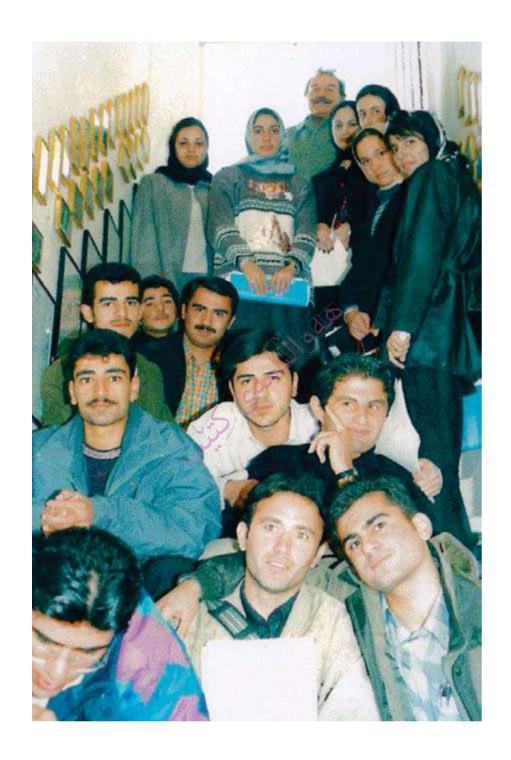
تا ئەمرۆ ۱۵ پێشانگەى تايبەتىم كردۆتەوە، ھەروەھا لەزۆربەى پێشانگەكانى عيراق لەسالٰى 10 مەرۇ 10 پێشانگەكانى عيراق لەسالٰى 1970وە تاكو ئێستا بەشدارىمكردووە لە (فەرەنسا، ئەڵمانيا، بەرىتانيا، ئەمرىكا، كوەيت، بەحرێن، قەتەر،

سوریا، تورکیا، ئیران)، لهگهلهرییه کهی خوّم نزیکهی ۳۰۰ تابلوّی ناوی و زهیتی و ۳۰۰ گرافیک لهناو هوّلی موّزهخانه کهی خوّمدا ههیه، ههروهها شانازیش ده کهم کهله موّزهخانه ی روّژهه لاّت له موّسکو ۹ تابلوّم ههیه که شهش تابلوّیان تایبه تن به کوردستان، نهوی تر تایبه ته به مهمله که تی عهره بی سعودییه.

پرۆژى داھاتووت چىيە؟

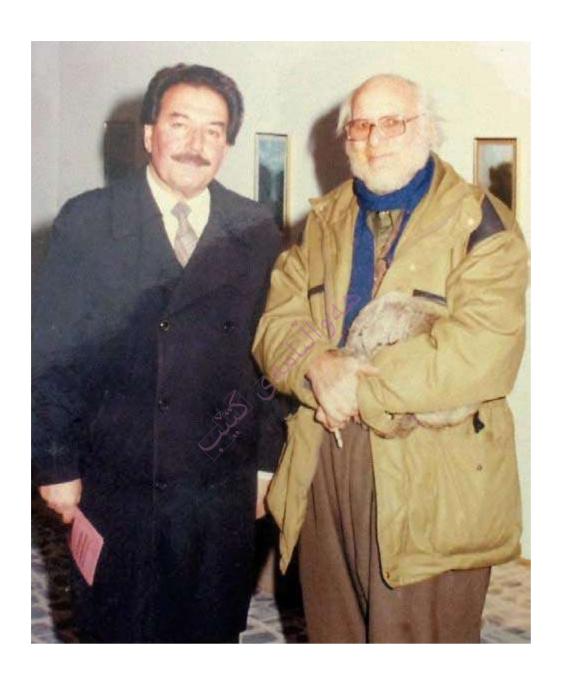
من دامەزرێنەرى كۆلىجى ھونەرەجوانەكانى ھەولێرم و شانازىشى پێوەدەكەم، لەچواربەرگى گەورەدا ھەموو فۆتۆگراڧەرەكانى كۆكردۆتەوە لەمنداڵىيەوە، ھەروەھا شەش بەرگىش چەند نووسىن ھەيە دەربارەى يەكەمىن پێشانگەكەم كە لە زانكۆى كۆمۆنۆلۆس كرايەوە لەساڵى ١٩٦١وە تادوايەمىن پێشانگەم كە كە ئەرشىڧەم كۆكردۆتەوە، ئێستا زۆر شادمانىم بگەرێمەوە بۆ ھۆلەكەم تاكو تابلۆى نوێ بكێشىم.

جنب حدیث المحادث

سمردان لهگل (محمد عارف) دا

بهرنامه: سیّبهر
کهناڵ: سهتهلایتی کوردستان
ئامادهکردن و پیّشکهشکردنی: ریّبوار محهمهد
کامیّرا: سامان محهمهد، سامی سدیق
دهرهیّنانی: نهجات ناویّ
ساڵ: ۲۰۰۸

(سهردان) ناوی بهرنامهیه کی سهتهلایتی کورستان-ه و بهرنامه که سهردانی مالّی شیّوه کار محهمه د عارف دهکات ده کات و دیداریّکیان له گهلّدا سازده کات، ئهمه بهشیّکی ئهو دیدارهیه.

محهمهد عارف: لهراستیدا موسیقاو هونهری نیگارکیشان گهلیک پهیوهندی راستهوخوّو پتەويان ھەيە لەنێوانياندا، من بەش بەحالى خۆم لەكاتى نيگاركێشاندا زۆرجار گوێ لە مۆسيقا ده گرم، ئهم نهریته بهدریّژایی ۴۰ سال زیاتره من له ژیانی هونهری خوّم به کارمهیّناوه، بهنیسبهت رووداوی فوّلکلوّری کوردی که زهمینهی گوندو دیّهات و سوارچاکی و دلّداری و ژوانی تیّدایه، بهراستی من حهزم له حهیرانه کانی رهسوّل گهردی-ه، یارمه تیم دهدات بوّ نهوه ی زیاتر بچمه ناو ئەو زەمىنەيەى كە باسمكرد، ھەروەھا گۆرانىيەكانى تاھىر تۆفىق، بەتايبەت چەند گۆرانىيەكى وەكو گولی سهربهستی ، ئیستا من تابلۆیه کم کیشاوه که باکگراونه ده کهی لهسهر دیواری زیندان گولی سەربەستى نەخشێنراوە، بۆخۆى پێشمەرگەيەكى كوردە كە لەرێگاى كوردايەتى بەندكراوە، لە پەنجەرەي زىندانەكەي خۆيەوە وردە سەمون و دانەويلە دەداتە كۆمەلىك كۆترى سپى، من لەو كاته دا زور حهزه كهم گوي له تاهير توفيق بگرم، به لام گهر بيينه ئاستى موسيقاى جيهانى ئهوه من بەراستى زۆر عاشقى مۆسىقاى چايكۆفسكى-م، ئەوەى لە روسياش نەژيابيت، بەچاكى ناتوانيت بزانیّت لایهنی روّحی و نیشتمان پهروهری و عاتفی چایکوٚفسکی چییه بهرامبهر به روسیا، به لاّم ئهو زۆر له سنورى روسيا چۆته دەرەوه ، هەروهها زۆر رام له پيانۆى رەحمانيۆف–م و زۆرجار گويدهگرم، زۆر رام له بتهوٚڤن –ه به تايبهت سيمفونييهی پينجهم، ههروهها سيمفونييهی نويهم، له موسيقای كەنەسى، من زۆر رام لە دىڤال دێت، بێگومان مۆسىقا خواردەمەنى رۆحىيە لەرێگاى گوێوە، وەكو نیگارکیْشان لەریْگای چاوەوە خواردنی رۆحییه.

مامۆستا بەرێزتان لەرێگاى ئەو پیشەیەى كە باوكت ھەیبووە لەتەمەنى منداڵیدا بەھۆى ئیشەوە زۆر شوێن گەراویت، رەواندز، كۆيەو، مەخمور، ھەولێر، ئەم گەرانە زۆرە چى لەلاى محەمەد عارف بەجێھێشتووە؟

بهدلّنیایی ئهو ههموو گهرانانه دهولّهمهند بوون، بوّ من وه کو ئهو کانییه کی دهولّهمهندی له بن نههاتوو بووه بوّ تابلوٚکانم، لهههمانکاتدا کاریگهری ههبووه له هونهره کهم.

چى تر ھەبووە كە كارىگەرى ھەبووبىت لەسەر كەسىتى تۆ؟

ساڵی چەند ئەم گەلەرىيەت درووستكرد، بيرۆكەكەى لە كوێوە سەرچاوەى گرتووه؟

بیرو کهی نهم گهلهرییه له سالی ۱۹۳۱ وه دهستیپیکرد، نهو کاته من قوتابی بووم له نه کادیمیای هونهرهجوانه کانی موسکو بووم، لهو کاتانهدا سهردانی موزه خانهو گهلهری و ستودیوی هونهرمهندانم ده کرد، لهو کاتهوه نهو بیرو کهیهم له لا درووست بوو، منیش وه کو خهونیکی پیروز، بهو خهونهوه ده دوریام تاکو نزیکه ی پیش ۱۰ سال لهمهوبهر، له نه نجامی فروشتنی تابلووه پاره یه کم دهستکهوت، ههروه ها کومه لیک تابلوشم گوریهوه به چیمهنتو و شیش.

كەسىك ھەبوو كە ئەو مامەلەيەت لەگەلدا بكات؟

به لٰێ، کهسێکه لهناو شاری ههولێر هونهر دوٚسته، که بهداخهوه ئێستا لهدهرهوهی کوردستانه پێی وتم که من ئامادهم چیمهنتوٚو شیشت بدهمێ.

لەبەرامبەر تابلۆ؟

ئەو نەيوت تابلۆ، زور بەھەستىكى ناسك قسەى دەكرد، من چوار تەن و نيو شىشم وەرگرت، لەگەل پەنجا تەن چىمەنتۆ لەبەرامبەر كۆمەلىكى تابلۆ، بەلام خۆى چونكە وەكو كەسىكى خانەدان و ھونەردۆستانە پارىزگارى لە تابلۆكان كردووە، لە دىوەخانى مالەكەى خۆى دايناون لەناو ھەولىر، دووەم پارچە زەوييەكم ھەبوو فرۆشتم، ھەروەھا ھەندى پاشكەوتىشم ھەبوو، ئىتر ھەمووى بوونە ھۆكارى بەدىھىنانى ئەو خەونە دىرىنە پىرۆزەم ھىنايەدى.

بۆ دانانى نەخشەى بنەرەتى گەلەرىيەكە لەلات خۆتەوە بووە، ياخود كەسىكى ترەوە بووه؟

ئەو كاتە من يارىدەدەرى پرۆفىسۆرى بىناسازى بووم، كۆمەلْيك مامۆستا لەوى بوون وەكو لىژنەيەكى ھونەرى ھاوكاريان كردم.

لەدواى دووركەوتنەوەت لە دەوامى زانكۆ، وابزانم زۆربەى كاتەكانت لەناو گەلەرىيەكەدا بەسەر دەبەيت؟

بۆ ماوه ی دوو سال ئەركی ئیداری و تەكلىفی رەسمی لىپێرسراوانی خۆمان جێبهجێكرد وهكو راگری كۆلىژی هونهره جوانه كانی ههولێر كه له لای من خاڵێكی پر شانازیی و سەربەرزیمه، دوو ساڵ له تەمەنی خۆمم تەرخان كرد بۆ ئەو كۆلىژنه پيرۆزه، ئەو كۆلىژنه نەمره، كاتێک دەڵێم من دامەزرێنەرم، زۆر سەربەرزم بەو كاره، لەبەر ئەوه هونەرو ئیداره هەرگیز یه كناگرنەوه، هەربۆیه دووركەوتوومەوه لەو پۆستە، گەلەرىيەكە ھەشتا ھەنگاو لەماڵەوه دووره، ئەگەر كارەباش نەبێت ئەوە

موهلیده ی خوّی ههیه، ههروه کو خوّت گویّت لیّیه گویّ له موّسیقا ده گرم و ده چمه ستویدو کهوه بو نیشکردن، ههموو شتیّکم ئاماده کردووه بو نیگار کیّشان و زوّریّک له رهنگه کانم لهو ستودیوّیه دا پاشه کهوت کردووه، ههر بو ئهوه ی گهر تووشی قهیرانیّکی مادیش هاتم کیّشه نهبیّت، ئهو مهوادانه بهشی ۱۰ سالّی داهاتووی ئیشکردنم ده کات.

رۆژێک هەبووه لەناو ئەم گەلەرىيەى كە تۆ زۆرت خۆش دەوێت بێزار بيت؟

ههموو ئهو تابلۆيانهى ناو گەلەرىيەكە لەلايەن بەرىزتانەوە كىشراون، چۆن كاتيان لەگەلدا بەسەر دەبەيت؟

من گەلەرىيەكەم دابەشكردووە، ھەر دىوارەو تايبەتىم كردووە بە قۆناغىدى بە گويرەى توانا، بۆ نموونە ئەو دىوارەى كە باگراوندى منە ئەوە كۆمەلىك ھىلىكارى ئەكادىمىيە، ئەو دىوارەم بۆ ئەوە تەرخانكردووە، بەلام ئەو دىوارەى كە دەبىتە باكگراوندى من و بەرىزتان ئەوە بۆ ئىمپرىشنەكانى ئەوروپى دامناوە لەوانە پارىس، لەندەن، مۆسكۆ، پراگ، وارشۆ، زۆر ولاتىكى تر.

چوارچێوهی تابلۆکانیش خۆت ئامادەیان دەكەیت؟

له سالی ۱۹۶۱وه که بهخوّشهویستی و به قهناعهتیّکی پتهو پاریّزگاری کهلتوری بوّ بکهم، چونکه گهر خوّم نهیکهم ئهوه کهس بوّی ناکات.

جگه له تابلۆو رِهنگ و فلْچه، چیتر ههیه که ببیّته هاودهمی تو لهناو گهلهرییه کهدا؟

دوو شته، یه کیان بیستراوه، که بهردهوام گوی له سهمفوّنیا ده گرم، چل سال زیاتره که من گوی له سهمفوّنیا، دووهم شتی بینراوه، وه کو گوی له سهمفوّنیا، دووهم شتی بینراوه، وه کو دهبینن کوّمهلّیک شتی فوّلکلوّری، ههروهها کوّمهلّیک پهیکهر، ههروهه کوّمهلّیک شتی فوّلکلوّری

که بهردهستم ده کهویّت کوّیده کهمهوه، چونکه ههریه ک لهوانه بهراستی نرخیّکی هونهری، ههلّگری لایهنی ته کنیکی و لایهنی و ههستیّکی تایبهتییه.

ئەركى خاوينكردنەكەي ھەر خۆتان ئەنجامى دەدەن؟

پیش ئەوەى ئیوە بین خاوینم کردەوه، ئەوەش کاریکه زور شانازی پیوه دەكەم.

دەمەوپىت ئەوەم بۆ باس بكەيت، كۆلىژى ھونەرت دامەزراند، بەلام زۆر بەئاسانى لىي ھاتىتە دەرەو، ھۆكارى بەجىيھىشتنەكەى چى بوو؟

من گهیشتمه قهناعهتیّکی چهسپاو که ئهستهمه ئیدارییه کی سهر کهوتوو بیت و هونهرمهنیّکی سهر کهوتووش بیت، ههرگیز ئهم دوانه پیّکهوه کوّنابنهوه، من ئهر کی خوّمم بهجیّگهیاندو کوّلیژی هونهرهجوانه کانم دامهزراند، لهوای دوو سال لهتهمهنی خوّم تهرخانکرد بوّ ئیداره، پیّویست بوو بگهریّمهوه بوّ ژیانی راستهقینهی خوّم، ئهویش وه کو هونهرمهند محهمه عارف گهرامهوه ناو هوّله کهی خوّم، گهرامهوه سهر تابلوّکانی خوّم، بوّ سهر کتیّبخانهی خوّم، بوّ نووسین و وهرگیّرانی هونهری.

لهگهڵ ئەوەى كۆلىژى هونەرت بەجێهێشتووە، بەلام هەموو ڕۆژانێكى سێشەممان دێيتەوە بۆ ماوەى چوار سەعات وانە بە قوتابىيەكان دەڵێيتەوەو وازهێنان لەھەموو ئيمتيازاتەكانى تر، ئايا ئەم كارەت بەھۆى بارى ئابورى بوو، ياخود خۆشەويستى بوو بۆ ئەو قوتابيانەى كە لێرەن و دەيانەوێت بىن بە ھونەرمەند؟

به لَّی، من شهمهندهفهره کهم لهسهر هیّله که داناوه و نیّستا به ناسانی نه و شهمهندهفهره به ریّوه ده چیّت، من زوّر ئیمتیازاتم له ده ستداوه، له وانه سهیاره یه کی لاندگوزه ری نویّیان دابو و پیّم، شوّفیّرم هه بوو، مه عاشم زوّر باش بوو، راگری کوّلیژ بووم، به لاّم که نه رکی حکومی خوّمم به جیّهیّناو لای من هونه رمه ند له هه موو پوّستیّک گرنگتره.

ماموّستا ئەم شوێنەى كە ئێمە لێى ڕاوەستاوين، يەكێكە لە كۆليژەكانى زانكوّ، ھەندێكجار لەلايەن ڕۅٚشنبيرانەوە زانكوٚ بەوە تاوانبار دەكرێت كە زانكوٚ ئەو ڕۅٚڵەى نەگێڕاوە كە لێى چاوەڕێ دەكرا، توٚ لەو بارەيەوە دەڵى چى؟

ئهم قسهیه تارادهیه ک راسته، به لام زولمیشی تیدایه بو زانکو، لهههموو شتیک کهموو کوی ههیه، کهمال لههیچ شوینیک، لههیچ شتیکدا نیبه، ههروه کو وتراوه ریگایه کی ههزار کیلومه تری

به هەنگاوێک دەست پێدەکات، بەڵکو نەک هەنگاوێک زۆر ھەنگاومان ناوە، ئەی ساڵانە ھەزاران کوڕو کچ زانکۆ تەواو ناکەن، ڕاستە ئێمە تموحمان ھەيە، تموحمان ئەوەيە کە ئەو زانكۆيە ئاستى بەرزتر بێتەوە، كەمێک لەو ڕۆتيناتەی كە ھەمانە ھۆكارن بۆ تەگەرە دروستكردن بەرامبەر قوتابی، زانكۆكانی سەلاحەدین، زانكۆی سلێمانی، زانكۆی دھۆک، وەكو خێزانێک یەک دەگرنەوە لە خزمەتی ھونەرو رۆشنبیری و زانستی كوردی.

پیشتر خهونت بهوه دهبینی که ببیته ماموّستای زانکوّ؟

لهسهرهتای حهفتاکانهوه گهر ماموّستای زانکوّ نهبوومایه، ئهوه برسی دهبووم، چونکه وه کو هونهرمهندیّک ناتوانیت خوّت پیّبگهیهنیت، چهنده پلهی روّشنبیری بهرزتر بیّت، چهنده ژمارهی هونهردوّستان زوّر بیّت، هونهر قهدرو قیمه تی زیاتر دهبیّت، من وه کو ماموّستایه کی زانکوّ به هیّزی بروانامه ی خوّم، نازناوی زانستی خوّم، توانیوومه ئهو ریّگا سهخته ببرم، له تهنیشت ئهو ریّگایهوه بهردهوام وه کو هونهرمهنیّک ئیش بکهم.

مجمد عامرف ئو پیاوہ ہے بہ بیدہ نگی شریاو بہ بین دہ نگی مرد مریبواس محمد رۆژى ھەينى رابردوو، ھونەرمەند و پرۆفيسۆر (محەمەد عارف) كۆچى دوايى كرد.

لهوانهیه نووسین بۆ من لهسهر ژیانی ئهو پیاوه مهزنه کاریکی قورس و زهحمهت بیّت، لهبهر هیر هیچ نا، لهبهرئهوهی ئهو هونهرمهندیکی ئاکادیمی گهورهو منیش رۆژنامهنووسیّکی ئاسایی بووم، ههر ئهمهیش وا ده کات له سهرهتاوه ئهوه بلّیم که من رهخنه گریّکی شیّوه کاری نیم تا بتوانم قوّناغه کانی پهرهسهندنی هونهریی ئهو و گوزارشتی نیّو تابلوّکانی و خویّندنهوه بو هیّله کانی فلّچه کهی ئهو بکهم، ئهوه ی من لهم چهند دیّره دا وه ک ههلّوهستهیه ک لهسهر کارو ژیانی (محهمه عارف) دهینووسم، گیرانهوهی چهند ساتیّکی کهمی ژیانی ئهوه که به هوّی پیشه کهمهوه وه ک روّژنامهنووسیّک شهره فی ئهوهم پی برا، چهند جاریّک له نزیکهوه لهگهلّیدا بدویّم و چهند ساتیّک لهنیّو ژیانی تایبهتی ئهودا بهمه سهر.

سی سال به ر له ئیستا، بو ئاماده کردنی به رنامه ی (سه ردان) که پرو گرامیکی «کوردستان تیقی» بوو، ئاشنایه تیم له گهل (محه مه عارف) دا پهیدا کرد، له ریکه ی ئه و به رنامه یه وه دواتر له ریکه ی چه ند دیداریکی روزنامه وانییه وه، تیکه ل به به سه رهات و به شیکی بچووک له دنیابینیی ئه و بورم. بیگومان ئه وه منی بو ئه نجامدانی ئه و به رنامه یه راکیشا، هه رئه وه بوو که (محه مه عارف) شیوه کاریکی گه وره و داهینه ریکی که موینه بوو.

(محهمه عارف) له تهمهنی ۱۲ سالیدا کوچی دوایی کرد، به لام کاتیک له ژبان و بو چوونه کانی ئه و نزیک ببایهوه، بوت دهرده کهوت، ئه و پیاوه نه خشه و پلانی کارکردنی بو دهیان سالی دیکه ی پی بوو، زور ئومیدو خهونی گهوره ی ههبوو که دهبوو روز گار ریگه بدات بیانکاته کارو بهرههم.

ئەوەندەى من لە ژیانى ئەو پیاوە مەزنە نزیک بوومەوەو دەرفەتى ئەوەم بۆ رەخسا لیّی تیٚ بگەم، دەتوانم بلیّم ئەو پیاویک بوو زۆر بە ھیٚمنی ژیاو زۆر بە ھیٚمنیش کۆچى دوایى کرد.

(محه مه د عارف) ژیانیکی ساده و ساکاری نوقم لهنیّو دنیای تابلوّو فلچه و رهنگدا ههبوو، به خاوه نی گهلهرییه کی تایبهت به خوّی بوو که وه ک خوّی دهیگوت، خهونیّکی دیّرینی سهره تای سالانی شهسته کان بوو، به و کاته ی به و قوتابیی به کادیمیای هونه ره جوانه کانی به غدا بوو که دواتر بوّی هاته دی.

بهسهرهاتی دروستکردنی ئهو گهلهرییه که هیوادارم دوای خوّی وه ک خوّی بمیّنیّتهوهو بهر سته می روّژگار نه کهویّ، مایه ی ریّزه و من ههر جاریّک بمهویّ لهسهر کهسایه تیی ئهو بوهستم، به دهست خوّم نییه ناتوانم چاو له ساتانه بیوّشم که (محه عارف) توانی به هوّی تابلوّکانییه وه بییّته

خاوهنی ئهو شیش و کیسه چیمهنتوّیانهی دواتر گالهرییه کهیان لیّ دروست کرا.

(محهمهد عارف) وه ک خوّی دهیگیْرایهوه، گهلهرییه کهی به تابلوّکانی خوّی دروست کرد، ئهو دهیگوت: «ئهوهی بینراوه تهنیا لایهنیّکی سیمفوّنیا بینراوه کهیه، چونکه ره گوریشهی بیروّکهی ئهم گهلهرییه ده گهریّتهوه بوّ سهرهتای شهسته کان که قوتابیی ئه کادیمیای هونهره جوانه کان بووم، پاش بینینی موّزه خانه و گهلهرییه کانی یه کیّتی سوّقیهت که موّزه خانهی ئهوتوّ ههن دوو ملیوّن و نیو شاکاری هونهریی تیّدایه، وه ک ئهرمیتاژی (لینینگراد)، من لهو کاتهوه خهونم به دامهزراندنی گهلهرییه کی تاییهت به خوّمهوه دهبینی، به لاّم پاش قوّناغی خهونبینین و روّمانتیکییهت، بوّم دهرکهوت ئهم پروّژه پیروّزه، لای زوّربه ی گهوره پیاوان و لیّپرسراوان کهم بایه خهو بوّم ئاشکرا بوو که خورشتی لهشی خوّم دهبی خوّم دایبمرکیّنم، بوّیه چهند پاره و پولیّکم به چهرمهسهری کوّکردبووهوه، ههستام زموییه کم له نزیک مالّی خوّمان کری و بوّ دروستکردنی، بهشیّک له تابلوّکانم به شیش و چیمهنتوّ به کهسیّک گوّرییهوه که کاری فروّشتنی شیش و چیمهنتوّی ده کرد، به لاّم هونهر دوّست بوو، بهو شیّوه یه گهلهرییه کهم دروست کردو تا نیّسته بوّ خوّم به خیّوی ده کهم».

سهلیقهو لیّهاتووی (محهمه عارف)، جیا لهوه ی له تابلوّکانیدا بهتهواوی دهرده کهویّت، له نیّو گهلهرییه کهیشیدا جوانتر رهنگی دهدایه ه نهو وه ک خزمه تکاریّک خزمه تی نهو چهند سهد مه تره گهلهرییه که ده کردو خوّی لهبهرده میدا به یاسهوانیّک دهزانی. شیّوه ی ریّک خستنی گهلهرییه که و رازاندنه وه ی به به کانی و هه لواسینی تابلوّکانی و ته نسیقی نیّوان رهنگی کهلو پهله کان و ورده کارییه کانی ناوی، ته نانه تاییه تکردنی شویّنی دانیشتن و گویگرتن بو مووزیک و شویّنی کارو پاکوخاویّنییه کی بی هاوتا، له ریّوه بی نه وهی پرسیار بکه ی رادده ی ناسکی و وردبینی نه و هونه رمه نده ی ده رده خست.

(محهمهد عارف)، ههموو رۆژیک ههشتا ههنگاوی لهبهردهم ماله کهی خوّیانهوه ده ژمارد و وه ک عاشقیّک بوّ بینینی خوّشهویسته کهی و شادبوونهوه به فلّچهو رهنگ و تابلوّو نووسینه کانی ههنگاوی دهنا، ئهو دهیگوت: «خوّشترین کاتی ژیانم ئهو کاتانهیه کهههنگاوه کانم له دوای ههشتایهمین ههنگاوهوه دهمبهنهوه بهر دهرگهی گهلهرییه که، مهرج نییه ههموو روّژیّک تابلوّ بکیّشمهوه، ئیّستا لهجاران کهمتر کار ده کهم (ئهم قسانهی لیّرهدا نووسراون، بوّ مانگی ئاب/ ئوّگهستسی ۲۰۰۸ ده گهریّنهوه) زیاتر بیر ده کهمهوه به تابلوّ کوّنه کانم به زهوقهوه هیّدی هیّدی نه گهر پیّویست بیّ، یان چوارچیّوه کهی نویّ ده کهمهوه، یان گویّ له سیمفوّنیا ده گرم، یان قوتابیانی بهشی ماجستیّر دینه لام و فیلمی هونهرییان پیشان دهدهم. بو پاکوخاویّنی و سیستمی گهلهرییه که، ئهو دوازده ساله دیّنه لام و فیلمی هونهرییان پیشان دهدهم. بو پاکوخاویّنی و سیستمی گهلهرییه که، ئهو دوازده ساله بو خوّم بهریّوه به و نیّشکگر و کهنناس و ههموو شتیّکم و بهم شته یش زوّر سهربهرزم».

لهبیرمه ئهو کاتهی بهشیّک له بهشه کانی بهرنامهی (سهردان)مان لهنیّو گهلهرییه که دا توٚمار کرد، که دواتر به شانازییهوه بوٚ من بهرنامه که جیّگهی رهزامهندییه کی گهورهی ماموٚستای رهحمه تی بوو، ئهو به وردی باسی حهزی خوٚی بوٚ گویّگرتن له سیمفوٚنیا بوٚ کردم، ههر ئهوهیش وای کرد ئهو بهشهی به وردی باسی حهزی خوّی به ویستی خوٚی سیمفوٚنیای (شههرهزاد)ی وه ک باکگراوند بوٚدابنیّین.

محهمه عارف خوشهویستییه کی سهیری بو گهلهرییه کهی ههبوو، ههمیشه که دهمبینی، ههوانی قوفله کانی گهلهرییه کهم لی ده پرسی، ئهو دوو قوفلی سهیرو ناوازه ی بود دهرگه ی سهره کیی گهلهرییه کهی دروست کردبوو، قوفله کان ههر قوفلی ئاسایی بوون، به لام ئهو به ئاسن و رووپوشی کردبوون و به هیزتری کردبوون، ئهوه دهریده خست ئهو چهند دلّی بهو شوینهوه یه که پیّی ده گوتری گهلهرییه کهی (محهمه عارف).

ئهو دهیگوت قوفله کان له دیزاینی خوّمن و خوّم گوّرانکارییم تیّدا کردوون، چونکه به بروای ئهو پیّویسته مالّی مروّق و ههر شویّنیّکی تری گرینگ و پیروّز لای وه ک قه لاّی بهرگریی جهنگ بیّت».

محهمهد عارف که دامهزرینهری ئه کادیمیای هونهره جوانه کانی ههولیّر بوو، لهباره ی رهخنه ی هونهرییهوه دهیگوت «بهمانای قولّ و ئیستاتیکی هونهریی به لّی رهخنه ی هونهرییمان زوّر لاوازه، زیاتر موّر کی شهره جویّنی وهرگرتووه، گیانی رووخیّنهر نهوه ک دامهزریّنه ری ههیهو له لایه ن چهند ههرزه کاری هونه ری و تاسوّ ته سکهوه به ریّوه ده بریّ به لاّم ده بی تهمه کار له هونه رمهندی خاوه ن میّژوو و چه سپاو نه کات، چونکه هونه رمهندانی شیّوه کاری کوردی له داهیّنانی خوّیان به رده وامن و گهیشتوونه ته تاسته بالاّکانی جیهانیی».

محهمه عارف وه ک له رووخسارو هه لسو کهوت و رهوشتی به رزو هیمنی نه ودا ده رده کهوت، بو هونه ره کهی ره نجیّکی پاک و بیّویّنه ی ده دا، بو خوّی له باره ی داها تووی هونه ری شیّوه کاریی کور دییه و ده یگوت «له سه ره تای دامه زراندنی پته و و راسته قینه دایه، به لاّم چهند سالیّکه به داخه وه پاشگه زبووه ته وه، نومیّدی دواروژژیکی باشتری بو ده کهم، به لاّم پیّویستی به نه رکیّکی فه رهاد و ده روونیّکی پاکی هونه ریی و کات ته رخانکردن و راستگویی و خوّ به دوور راگرتنی ده وی له ململانیه سیاسییه کان».

لهو باوه رودام ئهو رهخنه گرانه ی (محهمه عارف) باسیان ده کات و به خاوه ن موّر کی شه ره جویّن ناویان ده بات، روّژیّک له روّژان ئازاری ئهویشیان دابیّت، بوّیه ئهو که سالّی ۱۹۷۴ بروانامه ی له فه لسه فه ی هونه ردا وه رگر تبوو و ئه ندامی یه کیه تیی هونه رمه ندانی جیهانیی سه ر به یونسکو بوو کاره کانی له لایه ن زوّر هونه رمه ند و ره خنه گری جیهانییه وه خویّندنه وه ی کرابوو، دهیگوت: «به شیّک له میّژ وونووس و ره خنه گری عیراقی و کوردی و جیهانی، له نیّو ژماره یه کی زوّر له به شدار بووانی پیشانگه جیهانییه کاندا، چه ند تابلوّیه کی منیان هه لبژار دووه و زوّر به رز هه لیان سه نگاندووه، وه ک دکتور (باگرانوّق) که تابلوّی چه ند تابلوّیه کی منیان هه لبژار دانه ی رهنگاو رهنگی یه که می په رتوو کی به ناوبانگی هونه ری هاو چه رخی عیراقی که بیست و پینج هه زار دانه ی رهنگاو رهنگی له (لینینگراد) چاپ کراوه. یان پروّفیسوّر (بریتس) ی منی کردووه و خویّندنه وه ی بوّ کردووه له گوڤاری «بلنگ ئاند کی منی که باسی چه ند تابلوّیه کی منی کردووه و خویّندنه وه ی بوّ کردووه له گوڤاری «بلنگ ئاند کوست» دا، ئه مانه ساته خوّشه کانی ژیانی منی و هیّرشی بوّ ره خنه گرو هونه رمه ندانی بازرگانیی کاری تی نه که مانه ساته خوّشه کانی ژیانی منی و هیّرشی بوّ ره خنه گرو هونه رمه ندانی بازرگانیی کاری تی نه که ماکه می ناکات».

(محهمه عارف) جیا له شیّوه کاری، خویّنه رو نووسه رهوه یه کی داستان و به سه رهاته دیّرینه کانی میّژووی کوردستان بوو، به رده وام ئه و دهستنووس و نووسینانه ی پیّشانی سه ردانکه رانی گهله رییه که ی ده کانه وه کورده وارییه کانه وه کورده وارییه کانه وه کورده واتر توّماری ده کردن.

ئەو كاتىك لەبارەى خۆشەويستترىن تابلۆى خۆيەوە پرسيارم لى كرد، وەلامى دامەوە «ھەموو تابلۆكانى وەك ئەندامانى خىزانەكەم و وەك كورەكانى خۆش دەوىت، بەلام تابلۆكانى (سەلاحەددىن ئەيوبى)، (دوازدە سوارەى مەريوان) و (قەلاى دمدم)، ئازىزترىن تابلۆو كارى ھونەرىي منن».

ئهو هونهرمهنده گهورهیه، به ههموو شیّوهیه کههولّی دهدا خزمه تی هونهری کوردی بکات و ئهوهنده ی دهستی بیگرتایه و ماوه ی ههبووایه، کاریّکی ده کرد، ئهو لهبواری وهرگیّران و به کوردیکردنی شاکارو بهرههمه هونهرییه گهوره کاندا، دهستیّکی بالاّی ههبوو، به کوردییه کی پاراوو سهلیقهیه کی بهرزهوه داهیّنان و ژیاننامهونووسینی شیّوه کارانی جیهانیی ده کردهوه کوردی.

من باوه رم نه ده کرد ئه و هونه رمه نده هه ست ناسک و هه میشه له سه رخوّیه، به نیاز بی وا زوو بمریّت، له وانه یه که س به نیازی مردن نه بیّت، به لام که له گه ل نه ودا باسی خه ون و خولیاو داها تووت ده کرد، ده تبینی ئه و وه ک شیّوه کاریّک، خه می چه ندین سالّی داها تووی خوّی و کاره که یه تی.

لهیه ک لهو رۆژانه دا که بۆ سهردانی ئهو چوومه گهلهرییه کهیهوه، سهباره ت به ئهو ههموو فلْچهو بۆیهو رەنگ و شیٚوهو قهباره جیاوازهوه پرسیارم لی کرد که له بهشی کارکردنی گهلهرییه کهیدا لهسهر رهفهیه ک داینابوون، ئهو بۆی روونکردمهوه ئهوانه زهخیره ی رۆژانی داهاتووی کارن. پینی گوتم: «ئهو ههموو فلْچهو رهنگه جیاوازانه، بۆ داهاتوویه، ئه گهر له ئیستاوه هیچ پارهیه کم پی نهمیّنیت و نهتوانم تهنانه ت یه ک فلْچهیش بکرم، بهشی دهیان سالی داهاتووم فلْچهو رهنگ و بۆیه ی جۆراوجۆر ههیه که بهردهوام کاریان پی بکهم و پیویستیم بهوه نهبیّت یه ک دانه ش بکرم».

(محەمەد عارف) ھەروەھا روونى كردەوە كە رێزى گەورەى ئازيزو سەردانكەرانى بۆ گەلەرىيەكەى ئەو ئەوەيە كە كەرەستەكانى وێنەكێشان و تابلۆى بۆ دەبەن و گوتى: ئەو ديارىيانەى پێوەندىيان بە كارەكەمەوە ھەيە، زۆر دڵخۆشم دەكەن، ھەست دەكەم ئەو كەسانە دەزانن من چ خۆشەويستىيەكم بۆ تابلۆ ھەيە».

ئیستا که ئهو پرۆفیسۆره مهزنه له ژیاندا نهماوه و وه ک زانراوه دوای خوی سهدان تابلۆو که قالی جوان و ناسکی به جی هیشتووه، دلنیام لهوهی سهدان په په نووسراو و پورتریت و نووسینی ههمه جوریشی لهدوای خوی لهنیو گهلهرییه که دا هیشتوه ته وه که هیوادارم توزی پوژگار له بیری ئیمه یان نه باته وه و نه چنه بن دیواره کانی له بیرکردن و بیریزییه وه به رانبه ربه داهینانه کانی ئه و، ئه و ده یگوت: «ژیانی به نده گهلیک لق و پوپی لی جیاواز ده بیته وه و زیاتر له نیو سه ده یشه خه در یکی ئه م جیهانه ناسک و پیروزه م. بویه نه وه ک به تابلویه ک، به لکوو به چهندین تابلویش کو ناکریته وه و لایه نی پراکتیکی و تیوریشم ههمه جورو ئالوزه، به لام پاش ئه وه ی وه کو دامه زرینه ری کولیژی هونه ره جوانه کان ده ستم له کارکیشایه وه، ئه رشیفی ژیان و هونه ریی خوم، له سه ره تای په نجاکانه وه کوکرده وه و نیستا له ۳۰ به رگدا له په رتووکخانه ی تایبه تی خومدا به شانازییه وه پاریزگاریم لی کردووه و بو میژوونووس و په خنه گرو لیکوله ره دلسوز و ئه کادیمییه کانی به جی ده هیلم».

سەرچاوە پاشكۆي ھونەرى رۆژنامەي ھەولىّر ژمارە (3) ئەيلوولى 2009

هو نسم مدند محدمه عامرف نوینبو و نبو نبیه! اوینبو و نبو نبیه! مدند مدند می بو نبیه! سان دانی: شیر مزاد عبد ولر حمان

بهیانی روّژی ۱۹۹۳/۱۱/۱۲ له هوٚلی «میدیا» به چاودیّری بهریّز سهروّکی پهرِلهمانی کوردستان ماموّستا جهوههر نامیق سالم پیشانگهی پانزهههمی هونهرمهندی گهورهی کورد (محهمه عارف)ی له باوهش گرت.

لهم تاقیکرنهوه نوییهدا هونهرمهند گهشتیکی دیکهی به ناخی مروّق و خاکدا کردو بابهتهکانی بریتی بوون له خستنه رووی سروشتی خاوین و له باوهش گرتنی خوزگهی مروّقی کوردو خهونی پاشه روّژی و راستگویانه و له بوّتهی داهینانیکی تازهدا نهو تیّرامانه مروّقانهی بهرجهسته کردووه.

مونەرھەندىكى مىلمن

ئەوەى لە نزبكەوە (محەمەد عارف) دەناسيت و ئاشناى ژيان و بەرھەمەكانيەتى دەزانيت ئەو ھونەرمەندە راستگۆيە چەندە بە خاوينى مامەللە لەگەل ژيان و ھونەر دەكات، بۆيە من خۆم كە لە جەنجالى و درۆزنى و دەردە سەرىيەكانى خەلك رادەكەم، پەنا دەبەمە بەر محەمەد عارف، لە ماللە خنجىلانەكەيدا كە لە مزگەوتىكى پىرۆز دەچىت، دەكەويتە دنياى تابلۆ خاوينەكانى...ئەويش وەكو بنيادەمىيكى فريشتەيى باس لەو دنيايەى خۆى دەكات كە بەدەرە لە «خلتى» رۆژگار و تەنانەت ئاگاى لە زۆر شتى گەورە نىيە كە روو دەدەن، چونكە ھونەر ھەموو ژيانى داگىر كردووەو (مەرسەمە) خنجىلانەكەي بووە بە ھۆى شتىك، وەكو خۆى دەلىت: «ئەوە ھەموو ژيان و سامانىتى».

چیشانگهی ئههجاره

گەر ويستمان (محەمەد عارف) بيته قسه.. هەولماندا نەختيك خۆمان له شته رۆژانييهكان دوور بخەينەوه، به لام دياره خەمى هونەرمەند هەر دەمانگەرينيتەوه باوەشى ئەو پرسيارانه.. بۆيە لەسەرەتادا وتى: «تابلۆكانى ئەمجارە بەشيكى زۆريان دەربرينى قۆناغى نوييه بەشيوەيەكى سەرەكى ئەم يشانگەيە مۆركيكى ئەوتۆى هەيە كە تايبەتىيە، لەبەر ئەوەى كە سالانيكى دوور لە كوردستان نەبووم، ..هەستىم بە (كەلين)يكى مەزن دەكردكە لە نيوان من و جەماوەردا ھەبوو، تەنانەت بەرھەمەكانىم بە ھۆى چاپەمەنى كەوتەبەرچاو، بەلام ئەمرۆ ھەست بە شتيكى نوى دەكەم، ئەگەرچى زۆر لە تابلۆكانىشىم لىرە نىن بەلكو لە مۆزەخانەكانى دەرەوەدان، ناچار ھەندىك لەوانەم لە چاپكردن خستۆتەوە بەرچاو».

سروشت زهانی خوٰیی ههیه

وه ک ههست ده که ین سروشت پانتاییه کی زوّری له تابلوّکانت داگیر کردووه، دهربارهی ئهم لایه نه چی ده لیّیت؟

ههروه کو له پیشانگه کانی تریش خوّت ئاماده بوویت بایه خیّکی تایبه تیم به سروشت داوه.

ئاخۆ ئەمجارەيان مامەللەت لەگەلْ سروشت چ جياوازى ھەيە لەگەلْ تاقىكردنەوەكانى پێشووتر؟

ئەمجارەيان بايەخەكە بۆ سروشت زياتر لە ئافرەت رەنگە دەداتەوەو ئافرەت زياتر خۆى دەنوێنێ، ھەندێ حاڵەتىش بووە بە پاشەكشێى ئەو دىمەنانە ديارانەى كە ئافرەتى تێدا بەرچاو خراوە.

واتا زیاتر گەرایتەوە بۆ لای ئافرەت؟

لهیه ک گرتنهوه ی ئافرهت و سروشت به یه کهوهو پهیوهندی ستاتیکا.. به نموونه که سهیری جوانی ده کهیت، ئهو راستییه زیاتر دهرده کهویّت..یان سروشت که هونهرمهند خوّی له خوّیدا ئهشقی دهبیّت.

رێبازی خوٚم ناکوٚم

به لای به ریزتان محه مه د عارف لهم پیشانگه یه تونیویّتی «تجاوز»ی خوّی کردبیّت؟ نازانم مه به ستان له و «تجاوز»ه چییه؟

مەبەستمان گۆرانه، ئايا محەمەد عارف وەكو ھونەرمەند چ گۆرانىكى گرتۆتە خۆى؟

- ئەگەر مەبەستت رێباز بێت، من رێبازى خوٚم ناگوٚڕم كە رێبازى «ڕياليزمى»يەو لە دەروونەوە لەگەڵ ئەو رێازەدا دەژيم.

دەروونەوە؟

ئهو شتانه دهبینم که بهناوی نویبوونهوه دهبینری که وی ده چی، بهوپهری چاولیکهری خوّیان دهردهخهن و من وایان لی تیّدهگهم که چاولیّکهری کرچ و کالّی رِوٚژئاوایه.

سووربوونی بەرێزتان بۆ رياليزم له ئەنجامی چيپهوهيه؟

رياليزم هه لُويْسته، پهيوهندي نيّوان مروّق و هونهرمهند بههيّز ده كات، من لهم بهرههمهو

بهرههمه کانی پیشووش به چاوی (چاو) تهماشای کوردستان و خهلک ناکهم بهلکو به چاوی دل.

چونکه ئەوەيان شتێکی بەردەوامی نەمرە..هەر ئەوەشە ھۆی ئەوەی کە ئەمرۆ دەبینی لەم پیشانگەیە جەماوەرێکی خەیاڵی کۆدەبێتەوە، پەیوەندی نێوان خەڵک و ھونەرمەند مەسەلەیهکی جەوھەرییه، ھەندێ لەو ھونەرمەندانەی کە بروایان بە «ریالیزم» نییه، ئەوانەن کە ناتوانن رەسم بکەن..سەیر لەوەدایه ئیدعای بلیمەتی دەكەن، زۆرجاریش لە رێگای ماستاوكردنەوە ھونەر پێشكەش دەكەن ریالیزم زانسته...جوانناسییه...زانستی ھونەرە.

جينهرو خهمى جينهر

ئايا بهلاى بەرىزتانەوە ئىمە بىنەرى راستەقىنەمان ھەيە؟

به قەناعەتەوە دەلْيّم «ئۆخەى كە بىنەرى وا درووست بووە ھەر بۆ نموونە بىنەرانى ئەم پىشانگەيەى ئەمرۆ كە تەنھا خۆشەويستى ھونەر رايكيْشانە ناو باوەشى ئەم ھۆلْە».

جوانترین شت که پیپان وتی؟

يەكۆكيان وتى : «ژيانۆكى ترلهم هۆله ژيام! بينەر بۆ هونەرمەند گەورەترين سەروەتە».

<u>چىشانگەي فەرەنسا</u>

له کاتیکدا که بهریزتان ئهم پیشانگهیه دوکهنهوهو دهستهیه ک هونهرمهندی کورد له فهرهنسا پیشانگهیه کی تر دهکهنهوه، ئایت ههست به (دووره پهریزی) ناکهیت که تو لهوی بهرههمت نییه؟

ئەم پیشانگەیە بەلای منەوە پیشانگەی ئارەزوومەندانە تەنیا یەک دوویەک نەبیّت، نەک پیشانگەی ئەو ھونەرمەندانەی كە ژیانیان بۆ ھونەرى كوردی تەرخان كردووه..یان ئەو ھونەرمەندانەی كە زانستى ھونەریان خویّندوەو..یان شەونووخنی تەواویان نواندووە بۆ ھونەر..تالّی رۆگاریان چەشتووە.

ئەنجامى ئەو يىشانگەيە بەلاى تۆوە چۆن دەبيت؟

کوانی دهربرین و پالهوانیتی کورد، کوانی جوانی؟ لهبهر ئهوه، واتیبگهم ئهو پیشانگهیه کهلینیکی خسته ناوهنده هونهرییه کهو زولمی گهورهی تیدایه بهرامبهر زور هونهرمهندی کورد.

<u>بەر اشكاوى</u>

ئەگەر محەمەد عارف خۆى ببيته (رەخنەگر)ى بەرھەمەكانى خۆى دەبى چى بليت؟

له راستیدا ههر ئهو قهسیدهی (گۆران)م بیر دیّتهوه که دهلّی.. ههرچهن ئه کهم ئهو خهیالّهی پنی مهستم، بوّم ناخریّته ناو چوارچیّوهی ههلّبهستم!..لهههمووی گرنگتر ئهوهیه که هونهرمهند ویژدانی خوّی حهساوه بیّت.

ئەو كاتانەى دەست دەدەيتە فلچەو دەتەوى تابلۆيە بكيشى..يەكسەر بير لە چى دەكەيتەوە؟

بروات بیّت دوعا ده کهم که خوا سهر کهوتووم بکات لهوه ی که تابلوّیه ک ده کیشم، له خوا ده پروات بیّت دوعا ده کهم که خوا سهر کهوتووم بکات لهوه ی که تابلوّیه که ته ده کهم که تووشی ژانی کردووم، نهو ساتانه ههست بهوه ده کهم که پیّویستم بهوه ههیه که تیّکه لاّوی ویژدانی له گهل بهرههمه کانمدا ههیه، وه کو نهمروّ له سالّی که پیّویستم بهوه ههیه که تیّکه لاّوی ویژدانی له گهل بهرههمه کانمدا ههیه، وه کو نهمروّ له سالّی (۱۹۹۱) وه تا نهمروّ جهماوه ری وه ک نهمروّم نه بینیووه، کهوا بیّت نهو کاتانه ی رهسم ده کهم بیر لهوان ده کهمه وه و بروام به ره خنه ی ناحه زان نییه.

ئایا رهخنهگری شیوه کاریمان درووست بووه؟

نهخيّر تا حالّي حازر درووست نهبووه.

بۆچى؟

رەخنە، بەراستى لووتكەى ھەر بەرزى ھونەرە، پۆوپستە رەخنەگر وەكو مايسترۆ بيّت، كاتيّك ، ٣٠٠ مۆسىقاژەن مۆسىقا ليدەدات، يەكسەر بتوانيّت حالّەتە نەشازەكە دياركات، دەبى بزانيت زالْ بيّت، ئىمە ئەو مايسترۆ چالاكەمان نىيە كە خەونى پيوە دەبىنىن، بەلام ئومىد دەكەين كە لە كوردستانى ئازاددا درووست بیّت.

كاتيك تابلۆيەك دەفرۆشيت، ئايا ئەو كاتە وەكو ھونەرمەند ھەست بەچى دەكەيت؟.

بروات بیّت له ناخهوه ههست به دلّتهنگی ده کهم و نامهوی لهدهستم بچیّت، ههندیّجاریش ههر خوّم دهلّیم تهمه ههستیّکی کوردستانییه و بو و لاّتیّکی غهریب دهروات، له و حالّه ته پهیوهندییه کی گیانی درووست دهبیّت.

ورده پيناس

ماموّستا گیان ههندیّک شت ههیه، حهز ده کهین زوّر به کورتی باسی لیّوه بکهین و پّناسهی بکهیت.

فەرموون.

محهمهد عارف؟

قوتابی هونهره، ههموو خهونی ئهوهیه ببیّته ماموّستای هونهر..چونکه تا ئیّستا ههر خوّم به قوتابی دهزانم.

ههولير؟

كۆمەڵێػ يادگارى پيرۆز..خەڵكى شيرين.

داهێنان؟

داهینان ئەنجامی وروژانیکی گەورەیە، عاشقیکی پیرۆز.

ئافرەت؟

ئافرەت گيانى ھەموو شتيكە، كانياوى ھونەرمەندە.

مردن؟

ته نیا بۆ ئەو كەسانەیە كە ناتوانن ببن بە داھێنەر...ھونەرمەندى داھێنەر قەت لە مردن ناترسێت، بەڵێ وەك گلگامێش دەيەوێت دژى مردن بووەستێت، ئەگەر گلگامێش مارەكە نهێنى مردنى لێ دزى، بەلام ئینسانى داھێنەر ھىچ مارێك ناتوانێت ژیانى لێ بدزێت.

سەرچاوە

رۆژنامەي برايەتى ژمارە (١٧٩٥)ي ١٩٩٣/١١/١٤ لاپەرە (٦) دا بلاوكراوەتەوە.

هوند ممند محمد عاس ف له سروانگر مے سامانیکی نمتوه بیبوه داس محمد علی ساڵی ۱۹۷۰ بۆ يەكەمجار لە پەيماگەى ھونەرە جوانەكانى بەغدا و لەوانەى ھىڵكارى مامۆستا (محەمەد عارف)م ناسى،خۆشمان دەويست وەك مامۆستايەكى كوردى شيوەكار ريزمان ليگرت.

مرۆڤێکی هونەرمەند، هونەرمەندێکی کوردپەروەر، هەست ناسک و هێمن و لەسەرخۆ لە قسە و هه لسو که وتیدا. ئه و دهیزانی من به عه شقیّکی هونه ری گه وره وه چومه ته پهیمانگا و هه ول ده ده م هونهر فير بم، لهبهر ئهوه ههرلهو كاتهوه ريز و خوٚشهويستى كهوته نيٚوانمان، ههربوٚيه له يه كهم پیشهنگهی تایبهتی خوّیدا له بهغدا له سالی ۱۹۷۱، داوای لیّکردم تابلوّی بهردهمی هوّل (موّزهخانهی نیشتمانی هاودهم له بهغدا) بو پیشانگه کهی به جواننووسی بو بنوسم، که ئهو کات من له فیرخوازه هونهرييه كاني جواننووسي بهردهستي ماموستاي بهنيودهنگ (هاشم محمد الخطاك البغدادي) خودا لييان خوّش بيّت وانهى جواننووسى فير دهبووم، لهبهر ئهوه داوام له ماموّستاى رهحمهتى (محهمهد عارف) کرد، جیا له عهرهبیه که به کوردیش ریکلامه کهی بو بنوسم، زوری پنی خوش بوو، به لام گووتی (دارا دهبی ئیزن له ئیدارهی هوّله که وهربگرین، ههرواشبوو، چووه ژوورهوه و به زهردهخهنهوه هاته دەرەوه گوتى، دارا گيان بنووسه، ئافەرىنىشى لىكردم بۆ ئەو دەستېيشخەرىيه)،كە بەكوردى نووسیم پیشانگهی هونهرمهند (محهمهد عارف). ئهوی کورد بوایه بیخویندایه تهوه یه کهوسهر دههاته هۆلى پيشانگەكە، چونكە ئەو كات لايەنە نەتەوەييەكە بۆ ھەموومان گرنگى تايبەتى ھەبوو بەتايبەت له شوێنێکی وهک بهغدا، کوردیش ئهو کات نیمچه مافێکی پێدرابوو وهکو ئۆتۆنۆمی بۆ کوردستان که دەستكەوتیّکی مەزنی سالی ۱۹۷۰ی گەلی كورد و خەباتەكەی بور، كوردیش لەوپەری سەلماندنی خۆيدا بوو بۆ ھەر بواريك لە بوارەكانى ژياندا،ت ابلۆكانى پيشانگاكەي مامۆستا محەمەد عارف زۆرىنەي ھى قۆناغى خوێندنى ئەكادىمياي ھونەرە جوانەكانى (سورىكۆڤ)ى مۆسكۆي بوو.

ستایلیّکی هونه ری تایبه تی هه بوو ، فیگه ره کانی دریّژ کوّله یه کی له خوّده گرت، دوور نه بووه کاریگه ری هونه رمه ندی گریکی (ئیّل گریکوّ) له دایکبووی سالّی ۱۵۴۱ له سه ربووبیّ، یان وه کو دارشتن بوّهه ندیّک له تابلوّکانی محه مه د عارف کاریگه ری هونه ری فارسی و ئیسلامی وه کو سه ره تا له سه رخودی هونه رمه د هه بووبیّ، وه کو خوّی ده لّی: پشتم به هونه ری میزوّپوّتامیا منیاتوّری ئیسلامی و فارسی به ستووه به لاّم موّر کی کور دیم پیّ به خشیوون. هونه رمه ند محه مه د عارف ئه و ریّچکه تایبه تیمی له هونه ر به شیّوه یه کی گشتی و هونه ری کوردی به تایبه ت که ئه ویش هونه ری واقیعی بوو له سه ریا به رده وام بوو.

ئەو ھونەرەش ھەروەكو گوتمان سەرچاوەكەى لە يەكىتى سۆڤيەتەوە بوو وەكو فىرخوازىک رووى لەم ولاتە كرد و بە ھونەرى رىالىزمى سۆشيالىستى ئاشنابوو،كارىگەرى ئەو ھونەرە لەسەر دلْ

و هونهر و جهستهی ئهم مروّق دانیشت و ئهم ریّچکهیهی بهرنهدا له گهل ههندی گوّرانکاری له لایهن فیکرهوه نهبیّت،بوّیه دهلّی:من زیاتر له ههندهران خوّم دوّزییهوه و ههستی نه تهوایه تیم به تهوژمتر بوو،هونهرمهند محهمه عارف له گهرانهوهیدا بو کوردستان پتر و زیاتر چووه قولاّیی هونهری واقیعی کوردی.ههر به و هونهره سفت سوّی خوّی دامرکاندهوه.

بابهته کانی هونه رمهند، بگره ههر له بابهته رۆژانهییه کانی خهلکی ساده ئاوایی و شار گوند بازار و کوچه و کولانه کاندا تا ده گاته مهسهله فولکلوریه کانی کوردهوهاریی، بهردهوام بوو لهسهر هیله سهره کیه ریالیستییه کهی و کردی به بهرنامهی ژیانی له هونهر و هولسو کهوتیدا ، ئهمجارهیان له کاریگهری شیّوه و فیگهره کانی بهرایشدا هیّواش هیّواش دوور کهوتهوه ، ههروه کو روّژیّک وا ریّکهوت له گهل هونهرمهند به رهحمهت بیّت باسم لیّوه کرد و گوتم: ماموّستای بهریّز توّ نهو شیّوازهی وه کو پاش تویزینهوه و دیراسه ئه کادیمیه که خوّت به تایبهتیش له پیشانگای یه کهمی ناوبراو له بهغدا زۆر به زەقى كارەكانت ئەو دياردە ھونەرىيەى پيوە دياربوو كە ھەلگرى جۆريكى ترە لە ئيستيتىكاى هونهری ریالیستی پیشان دودا که به رای خوّم ریالیستیّکی پیّشکهوتووتر بوو لهوهی ئیستا و ههناسه و مامه له یه کی تری فیگهر لهنیو بوته و پاشخانیکی تری بابه تهوه سهری هه لده دا ، وه لامی دامهوه و گوتی: من وه کو هونهرمهندێکی ریالیستی ناسراو و زوٚریش لهو هونهره ده گرم ، دهمهوێ پتر و زياتر بچمه قولايى ئەم ھونەرە، چى وەكوشيوه چى وەكو ناوەرۆك . ريبازى خۆم ناگۆرم . ھەربۆيە گهلی جاران له نا و کوچه و کوّلان و بازاری ههولیریم دهدیت و دهیگوت:مام دارا ، ئهو جیّیانه زوّر شتی جوانی تیّدایه وهبهرچاوم ده کهون، وه کو واقیع حزی توّمارییان ده کهن و له تابلوّکانیشمدا رهنگ دەدەنەوە. بەلى مامۇستا محەمەد عارف ھەر لەگەل گەرانەوەى لە بەغداوە بۇ شارى ھەولىر لە کۆتاييه کانی سالی ۱۹۸۹ئهوه کاری بوو، گهران به دوای بابهته کانی خودی خوّی وه کو هونهرمهنديْکی ریالیستی ئهم میللهته له کار و کردهوهی روّژانهی خهلکی ههولیّر ئهو خهلکانهی به دوای ژیانیّکی ئاسووده و بژیوی ژیانی روّژانهیان دهگهریّن و له وهرزه جیا جیاکانی سالدا ئهو بابهتانهی دهخسته ژێر رکێفی هونهری خوٚی له هێڵ و رهنگ و دارتن و شوٚربوونهوه بوٚ ناخی پالهوانه کانی بگره ههر له بابهتی توورفروٚشیٚک یانیش تابلوٚی قازفروٚش، بازاری ههولیّر پاش باران، کهو فروٚش ، کچه کوردێکی سوالکهر، فروٚشياری شهبقهی لباد، گوله به روٚژ فروٚش، بوٚراش فروٚش، به دهيان تابلوٚی تری لهم شیّوهیه که بهرجهستهی کار و پیشهی ئهو میللهتهی دهکرد . ئهمانه زمانحالی هونهرمهند محهمه د عارف بوون وه کو هونه رمه ندیّکی ریالیستی، به لام ئه و تابلوّیانه ش بیبه ش نهبوون له حاله تی دەروونى ھەمەرنگى تايبەت بە پالەوانەكانى نيو ئەم كارانەي ھونەرمەند. ئەم كارانەشى ھەرھەمووى

ههروهها هونهرمهند له دنیای فۆلکلۆر و کهله پوری کوردیدا فلّچهی خوّی وه شاندوه چهند دهقیّکی نهو بابه تانه ی که به (هیّل و رهنگ) وه ک کاریکی هونهری لهسهر ناستی هونهری شیّوه کاری کوردیدا له ژیان و تهمهنی هونهریدا خستوّته بهر دیدی چاوی بینه و وه ریگر تووه بهو نهم دیداره ش سوودی له دهقه کانی فولکلوّر و به شیّوه یه کی گشتی کهله پوری کوردی وه رگر تووه بهوه ش فهرمانی کوردی پی دهولهمهند کردووه، وه کو دهقه کانی (خهج و سیامهند، کچی گول پاشا، کچی میری میران، قه لاّی دمدم، دوانزه سوارهی مهریوان، سه لاحهدینی نهیوبی، مهم تایشیّ، نایشه گول….) ههورا ژوانه کانی فولکلوّری بهردهم قهنته و سهره کانی و دهشت و دهروو دیمهنه رازاوه کانی کوردستان وه کو تابلوّکانی (ژوانی سوار چاک ۱ – ۲ – ۳، دلّداری له زهمینه یه کی زیّریندا، ژوانی کچی میران، ژوان و تاقگه، سوار چاک و ژوان و گهرانه وه وه کو تابلوّ له نموونه ی دوو سوار چاک له به هاردا، سواره کان و روّان و ههوریکی چلّکن، دوو شوّره سوار، له چاوه روانی شهوه زهنگهدا، شایی لهژیّر مناره ی چولی)، هونه رمهند گهر له تابلوّیه ک بالنده یه کی نیگار بکیّشایه جگه له کوّتر، ئوه بیّ سیّ و دوو نیگاری کهوی ده کیّشا، راوه کهوی هونه رمهند به پیّچهوانه وه ی راوچییه کانی دی بوو که بوّ مهبه ستی سوودمه ندی کاره کهی خوّیان نه خوه دهدا.

به لام ههرچی هونهرمهند محهمه عارف بوو له پیناوی جوانی نه و بالنده یه بوو، ده چوو راوه شکار لهنیو تابلؤیه ک و لهباوه شی گهرمی نافره تیکدا دهسته موّی ده کرد نه ک لهناو قهفه س دا، وه ک تابلوّی

(خانمی عاشقه که) که تابلوّیه که پر له ههست و سیحر و سوّز، نیّوان خانم و ئه و بالنده جوانه و لەنئو دىمەنئكى سەوزەلان و پر بەئاو لەلايەكىش ھاژەى تاقگەيەكت گۆى ليدەبى.چ قەدەرئك وایکردووه لهم شوینهدا ئهم دوو روّحه بهیه ک بگهن و دهبی کامیان بوّلای ئهویتریان چووبیّت. دەبى ژوانىك نەبى و ئىمە نەزانىن! ژوانىش سنوور و بەربەستىك رادەمالى .لەگەل ئەوەى ھونەرى شيّوه کاري دهقيّکي مروٚڤانه و زمانيّکي بهشهري بينراو و روّح دهدويّنيّ،بوٚيه هونهرمهند حهزده کات به شیّوهیه کی زور فراوان و یه کهوسهر دیالوّگ له گهل ههر وهر گریّک بکات.که له بهرامبهر کاره کهی ئەو دەوەستى،ئىنجا لىرەدا شوين و كات رۆلى نامىنى بەقەت پىكان و كارىگەرى ھونەرەكە نەبى له ئەرینی و نەرینی بۆ سەر خودی بینەره که،هەر لەبەر ئەوه محەمەد عارف دەپەوی کوردستان به کوردستانی و غهیره کوردستانی بناسیّنی وه کو ئاماژه پیکردنی له زنجیره تابلوّی کوردستانی من و بهدیاری دیّخی کهوا چهند پهیوهسته به خاک و ولات و زمان و میّژووه کهی که ئهویش کوردستانه بۆیه دهلّی (هونهرمهندی کورد چاولیّکهری کهسانیّک دهکهنهوه که سهرچاوهی هونهره کهیان رۆژهه لاتى و ولاتى خۆيانه). ئىنجا ھونەرمەند محەمەد عارف لە ميانەى ئەو كار و بەرھەمە كانىدا هاتوّته سهر سفرهی لایهنیکی تری هونهره کهی که ئهویش له دنیای جوانی سروشتی کپ و هیّمنه هەندیکیان له بەرگیکی فۆلکلۆری نەخشاندونی هەروهک ئاماژهی پیکردووه به سروشتی هیمنی فۆلكلۆرى،ھەندىكىشيان ھەر بە ناوى سروشتى ھىمن. ئەو ھونەرەش لەسەر ئاستى ھونەرى جيھانى باوهو گەلىٰ لە ھونەرمەندان ئەم كارەيان كردووه،بگره ھەر لە ھونەرى كلاسىكى تا دەگاتە ھونەرى تازه و مؤدیرن و به کهرهستهی ههمهرهنگ، پاشان و لهم ویستگه هونهرییهدا نهمجارهیان هونهرمهند محهمهد عارف بارگهی خوّی ئاماده ده کات و گهشتیّگ ساز دهدا بوّ دهرو گوند و رهز و دوّل و شاخ و چیاسهرکیشه کانی کوردستان، ئهوهتا له بههاردا یان له هاوین... له زستاندا یانیش له پایزدا گیان و ناخي خوّى بهم ديمهنه دلفريّنانه ئاو دهدا، له سروشتدا دادهميّنيّ سهرهنجدهدا، رادهميّنيّ، پاشان ديّ و به پهنجه و دهسته کانی سکیج راده کیشی و له چاوه کانیدا رهنگه کان توٚمار ده کا و دیت و له ستوٚدیوٚی كۆلىژ يان له گەلەرىيەكەيدا لەگەل پەنجە سىحراوييەكانى پاگەنىنى،ئەھرىمەنى، كەمەنجە بەيەكەوە سروشت جوانتر ده کهن،ههر بۆیه هونهرمهند محهمهد عارف گویگریکی موزیکیش بوو جگه له ئاوازه کانی سروشت زیاتر، گوێی له سیمفوٚنیای هونهرمهندانی وه ک (چایکوٚفسکی، رهحمانینوٚف، شۆستەكۆڤىچ) دەگرت. ھەربۆيە لە حەز و كەيفى موزىكەوە پێشەنگاى دەيەمى ناولێنابوو (سيمفۆنياى چياكان). تابلۆكانى پايز، باتاس، زستانيكى كوردستانى. ھونەرمەند زۆربەي تابلۆ سروشتىيەكانى به هه ماهه نگ له گهل بابه تدا گرێی ده دا و پێشکه شی ده کردن. واته تێهه لکشانی (بابه ت+سروشت)

وه کو تابلوّ کانی (گهرانهوه بهرهو گوند) سالّی ۲۰۰۰ که کوّمهلّه سواریّک پشتیان له بینهر و بهرهو ئاوایی رێیان گرتووه.ههروهها تابلوٚکانی (ژووانی فوٚلکلوٚری ۲۰۰۶، شایی له بن منارهی چوٚلی) بهرهو چيا، شاييه كى رەشبەلەك ھەروەھا ھونەرمەند محەمەد عارف بۆ بروانامەى دكتۆرا ھونەرىيەكەشى سالی ۲۰۰۶ گهرایهوه بو نیّو باوهشی سروشتی کوردستان و لیّکوّلینهوه و نهتروحه کهی له ژیّر ناوی (جوانی سروشت له کوردستانی عیراق و کاریگهری لهسهر هونهری نیگارکیشانی عیراقی هاوچهرخدا) بوو ، کاریگهری سروشت وا له هونهرمهند ده کات ئهمجارهیان به زمانی قه لهم بوّمان بدوی باسی جوانی کوردستان و جهژنی نهوروزی کوردستان ده کا . له ژیر ناوی سرووش وهرگرتن له کوردستان ، ههلبهسته بینراوه کان . هونهرمهند محهمه د عارف وه کو ویستگهیه کی تری ژیانی پلاستیکی کاری لهسهر هونهری ئیمپریسیونیزم کردووه ئینجا کومه له تابلویه کی لهسهر دیمهن و شاره کانی ولاتانی دهرهوه و ناوهوهی کوردستان دروست کردووه، نموونهی تابلوّی پاریس پاش باران، لهندهن له شهودا، له کهناری دهریای بهلتیق ، دیمهنیّکی قهفقاس دهوروبهری موّسکوّ له تهم و مژدا، دهریاچهییّک له دەوروبەرى مۆسكۆ، مۆسكۆ پاش باران، رۆژئاوابوون لە دەوروبەرى لىنىنگراد، يىرىقان لە كاتى باراندا، كۆلانه كانى ريْگا ، دەوروبەرى فيلنوس، رۆژيْكى ھاوين له كيف، رۆژئاوابوون له لەنگەرى ئودىسا، له هاوینه ههواره کانی سوجی، دهریاچهی ژنیف له تهموتوماندا، وارشو له ستاندا، بهرلینی روّژئاوا، بەرلىنى رۆژھەلات، پراگى كۆن، پراگ لە زستاندا، ئاشى سوور لە پارىس، كەوانەى سەركەوتن لە پاریس، ئوروپۆل له ئەسینا، دەورى ئیریقان، مۆنۆمینتى گاگارین له مۆسكۆ، كلیسهى ئیساكوفسكى له لیننگراد، کلیسهی قهشه کارل له قیبنا، لهنگهری ریکا، قه لاتی چهلهبی میروویی،ئیمپریشن لەسەر ئەستەمبول، ئىمپرىشن لەسەر بەيروت،رۆژئاوابوون لە دەورۇبەرى ھەولێر، بازارى ھەولێر، كۆلاننك له قهلاى هەولنر، سليمانى پاش باران، باران لەرنگاى سليمانى، ئىمپرىشن لەسەر مەخمور، خانوی کۆن له شەقلاوه، بارانیکی بههاری له شەقلاوه، گوندیکی دەوروبەری شەقلاوه، گوندیک له رۆخ چياى سەفين لە شەقلاوە، ئيمپريشن لەسەر ھاوينە ھەوارى سەلاحەدين، قەلاى كەركوك، مزگهوتی (الحلفاء) له بهغدا، وه کو ههشتهم پیشانگهی سالی ۱۹۸۱له هوّلی (الرواق) له بهغدا لهژیر ناوى (انطباعات عن العالم) نمايشي كردوون، دهلْيْم دوور نهبووه بينهر له يه كهم رامانيدا بوّ ههنديْک له تابلۆكانى محەمەد عارف، وەكو گرتەيەكى فۆتۆيى ھاتبيتە بەرچاو، بەلام ستايلى ھونەرمەند بە تايبهتيش پالهوان و کاره کتهری بۆ تابلۆکانی بهدهر نهبووه له دهربرينی حهزو ئارهزوو خهم و خولياو دلهراوکێ و رازو نیازێکی راستگوییانهی مروّڤ، بهلکو هونهرمهند بوارێکی بو لایهنی دهروونی بهدهم بابهته کانی ده کردهوه، ئینجا کاریگهریتی ئهم دیارده سایکوّلوّژیانهش لهسهرحالهته مروّییه کانی خودی

هونهرهند خوّی بهرجهسته کردنیّکی دهربرینی راستگوییانهی ههست و ناخی ناوهوهی توّمار ده کردن.

ئەوەشيان لە ئاكامى كۆمەڵێ فاكتەرى جياجياى حاڵەتە نا ئاساييەكانى كۆمەڵگەى كوردەوارى وەكو نەتەوە، ئينجا نەھاتى و نەھامەتى و مەرگەساتى و كاريگەرى دەرەكى و ناوەكى لەسەر ئەو (بوون)ە وەكو ديرۆك بۆمان دێێێتە سەر سفرەى ژيان و كاريگەرى ئەو دياردانەش لە درووستكردنى دنيايەكى پې لە دەقە نووسراوو نانووسراوەكان-زارەكى لەسەر بردەو حەيران و V0 و چيرۆك و دىيايەكى پې لە دەقە نووسراوو نانووسراوەكان خارەكى لەسەر بردەو حەيرانېێژان وەكو (هونەرى دەنگ) داستان و ئەفسانە مىللىيەكان كە ھەندێكىيان وەكو V0 و حەيرانېێژان لەسەر كۆمەڭێ مرۆڨى سادەو بەرجەستەيان كردوون كەوابوو ئەگەر ئەو حالەتانە كاريگەرى خۆيان لەسەر كۆمەڭێ مرۆڨى سادەو ساكارى ئەو بوون و نەتەوەيە جێ بهێڵێ، دەبێ چ حاڵەت و كاريگەريەكىش لەسەر ئەدىب و ھونەرمەندى بەتايبەتىش شێوەكارێكى وەكو محەمەد عارف جێى ھێشتبێت، ئەوانە ھەر ھەموويان وەكو V1 يەنىڭكى پراكتىكى لە ھونەرى ئەو ھونەرمەندانەمان بۆ رپوون دەكاتەوە بۆ V1 يەنى ھونەرى ئەوا ھونەرمەندە محەمەد عارف لە دنياى جوانى نووسيندا لەدواى خۆى كۆمەڭێكى بابەتى ھونەرى شۆوەكارى و ھونەر و ھونەرمەندانى وەكو وەرگێړان لە زمانى روسىيەوە بۆ سەر زمانى كوردى و ھەنىڭكىش لە دانانى خۆى بۆمان ھێئاوەتە بەرھەم، وەكو پەرتووك، بۆ بەردەستى ھونەرو ھونەر دۆست و فرخوازو ھونەرمەندان و چێڙوەرگرانى ھونەرى شێوەكارى و دواترىن پەرتوكى ھونەرمەدد (فىگەرەكانى كوردستان) بوو.

كتيبه كانيش ئههانهن

۱– فن الرسم اليدوى ۱۹۸ چاپى لەبەغدا-لەدانى ھونەرمەند خۆى بوو، لەدانانى ئەم كتێبە بەزمانى عەرەبى بوو، وەرگێراوەنە سەر زمانى كوردى.

- ۲- مایکل ئەنجیلۆ ۱۹۸۲ له رووسیهوه وهرگریراوه بۆ کوردی.
 - ۳- پۆل گۆگان ۱۹۸۲ له رووسیهوه وهرگریراوه بۆ کوردی.
 - الاکروا ۱۹۸۳ له رووسیهوه وهرگریراوه بۆ کوردی.
 - 0 میلیه ۱۹۸۵ له رووسیهوه وهرگریراوه بۆ کوردی.
 - ٦- رووبنس ١٩٨٦ له رووسيهوه وهرگريراوه بۆ کوردی.
 - ۷- هونهرمهند محهمهد عارف ۱۹۹۰.
 - ۸- هونهری هێڶکاری ۱۹۸۹ (دانانه).
- ۹- بنهماکانی هونهری ئهکادیمی ۱۹۹۱ له رووسیهوه وهرگیردراوه بو کوردی.

۱۰- كاتيا كۆڵڤيچ ۲۰۰۲ (هونەرمەندى مەزنى گرافيكى ئەڵمانى (دانانه)).

۱۱ له گهل شاكاره نهمره كاندا ۲۰۰۱ دانانه.

۱۲– له هونهرمهنده بلیمه ته کانی جیهان. جوّر جوّنی، داینیّکا، لیّنانین ۲۰۰۰ وهر گیْران و ئاماده کردنی له روسییهوه محهمهد عارف.

۱۳ – خهزیّنهی هونهر ۲۰۰۱ چاپی ههولیّر له دانانی هونهرمهند خوّی.

۱۶ - ئينگر ۲۰۰۷.

۱۵- چوار هونهرمهندی بلیمهت ۲۰۰۷ دانهر پروّفیسوّر دکتوّر محهمهد عارف- ههولیّر.

۱۱- هونهری هاوچهرخی عیراق (له روسییهوه وهرگیراوه بو کوردی) ۲۰۰۷.

 $^{'}$ مندال له بهرهه می هونه رمه ندانی جیهاندا (دانانه).

۱۸ - جوانی سروشتی له کوردستانی عیراق و کاریگهری لهسهر هونهری نیگارکیْشانی عیراقی هاوچهرخدا ۲۰۰۱ نامه ی دکتوراکه ی.

۱۹ – فیگۆرە کانی کوردستان ۲۰۰۹ (دانانه).

سەرچاوە: گۆڤارى شێوەكارى ژ (۲۸)ى ساڵى ۲۰۰۹

سروحی بالا ہے ہونس مند و نمر بوونی بس مممکانی

بهرنامه: کریستال سال: ۱۹۹۳ ستودیوی گولان tvستودیوی گولان ئامادهکردنی: ماجید نوری

بهرنامهیهکی هونهری راستهوخوّی ثهو کهناله بوو، دواتریش بیست و شهش ثهلقهی لیّ پیشکهش کرا، له یهکهمین ئهلقهیدا که دوو کاترْمیْر گفتوگوّو پرس و دهربرینی بیرورای هونهری لهخوّگرت، بهرنامهیهکی دیکوّمیْنتاری و دیمانهسازیم لهگهلّ بهریّز هونهرمهند (محهمهد عارف) سازدا، جگه له کهسانیّکی هونهرمهند و هونهر دوٚستی زوّر که به تهلهفوّن بهشدارییان کرد، خانهوادهو مندالهکانیشی وهفای خوّیان بوّ باوکیان دهربری، ئیستاش وهک وهفایهک بوّ ثهو هونهرمهندهی که به دهیان تابلوّو کتیّب و نامیلکهو سهمینارو وانهوتنهوهی ناو هوّلهکانی زانکوّی خزمهتی بههونهری شیّوهکاری کوردی گهیاندو بوّ دواجار مالنّاوایی لیّ کردین، پوختهی ثهو دیمانه تهلهفزیوّنییه که هیّشتابه نووسین و له هیچ جیّگهیهکی دیکهی روّژنامهگهری بلاّونهکراوهتهوه له دوو دیمانه تهلهفزیوّنییه که هیّشتابه نووسین و له هیچ جیّگهیهکی دیکهی روّژنامهگهری بلاّونهکراوهتهوه له دوو تویّی چهند لاپهرهیهکی گوقاری ههریّمی کوردستان به سوپاسهوه بلاّوده کهمهوه، که تیّیدا ههندی راوبوّچوون و قهناعهت و فیکری ثهم هونهرمهنده به ئهمانهت و وهک خوّی بلاّوده کهمهوه بههیوام کونجیّکی کهمی ژیانی لهم چاوپیّکهوتنهوه خرابیّتهروو.

پوختەيەكى كەمى دىمانەكە كە بەكاسێتى ڤيديۆ پارێزراوە:

ماموّستا (محهمه عارف) یه کیّکه لهو هونهرمهندانه ی که توانیویه تی له ژیانی خوّیدا خزمه تیّکی باشی بزاقی شیّوه کاری کوردی بکات، به دیدی هاو چهرخانه وه که له پوری کورده واری له تابلوّکانیدا ته وزیف کردوّته وه و به رنامه ی (کریستال) یه که مین ئه لُقه ی خوّی بوّ هه قپه یقین و گفتو گوّ له گه ل به ریّزیاندا ته رخان کردووه، سه ره تا ده روازه ی گفتو گوّ به جیهانی مندالیّتیت والا ده که ین، ئه و جیهانه ی به رائه ت و پاکی و خویّن گهرمی و سه رکیّشی تیّدا کوّ ده بیّته وه، به گالته نییه (نیتشه) ی مه زن گوتوویه تی له ناخی هه ر هونه رمه ندیّکدا مندالیّ به نیازه گهمه بکات، حه زده که ین ئه وهمان بوّ روون بیّته وه چه نده گهمه کانی مندالیّتی و دنیای پر به رائه تی مندالیّت له سه ر ئیستای هونه ریت ره نگی داوه ته وه ؟

محهمه عارف: یادگارییه کانی مندالی وه ک دهلین نهقشه لهسه بهرد، لهشاری ههره رەنگىن و جوانى رەواندوز لەدايكبووم، وەك يادگارىيەك ئەو قۆناغى گواستنەوەيەم لەيادە كە باوكم گواستراوهیهوه بۆ (گوێر) ئهگهر گوێر بهراورد بکهی به رهواندوز، جیاوازیی زهمین و ئاسمانه، کاتێ ئەو لۆرىيەى مالمانى باردكردبوو گەيشتە گوپر، من غارم داو دەمەويست بە راكردن بەرەو رەواندوز بگەرێمەوە، دواتر ماوەيەک لەباتاس بووين، ئەوێش ئەو كاتە پر لە رەزو دارو بار بوو، جوانيي سروشت لهويّوه بوو به كانگاي عيشق و لهدلمدا چهسپي، هاوزهمان ههر له سهردهمي منداليمدا جوّرهها حه کایهت و به سهرهاتم لهیاد ماوه که پاشتر له سهره تای شهسته کانه وه توانیم له ژیر کاریگه ری ئهم حه کایهت و سروشته جوانهی کوردستاندا ههست و خولیاو نهستی خوّم له تابلوّدا بهرجهسته بکهمهوه، بەشىك لە بالەوانەكانى چىرۆكە فۆلكلۆرىيەكانى كوردى كارىگەرى يەكجار قوليان لەسەر روانىنى هونهریم ههبووه، بهشیکیان لهو پالهوانانه ناویان ئهحمهده، چوّن ئهژدیهایه ک بهری ئاوی له گوندی گرتبوو، به لام پالهوانی ئازاو چاپووکی کورد له داستانیکی کوردیدا بریار دهدا ئهژدیها بکوژێ و ئاوەدانى بگەرىنىتەوە بۆ دىپهاتەكان، ئىتر بە ھەردوو دەست شىرەكەى گوشى و لە نزىكەوە ئەژدىهاى کرد به دوو کهرتهوه، ئهوه یه کهمین داستانی کوردی بوو که مندالی وروژاندمی و دواتر بهدهیان بەسەرھاتى ئازايەتى پالەوانانى داستانە كوردىيەكان و چىرۆكى فۆلكلۆرى دىكەم بىست، ھەموويان کاریگەرىيان ھەبووەو بە رەنگى يان لە فیگەرو ھیٚڵ و فەزايەكى ھونەرى ناو تابلۆكانمدا بەرجەستە کراونه تهوه:

ماجید نوری: ئینجا با بیّینه سهر تهوهری سهفهرو گهشته کانت، وه ک بزانم بهریّزت له پالْتوّی گوّگوّلّ دهرنهچوویت، بهلْکو له شاری وهستا رهجهبهوه هاتوویته دهرهوهو دواتر سهفهرت بوّ موّسکوّ کردووه و لهوی چوویته ناو پالْتوّی گوّگوّل و به پیشانگهی هونهری لیّی هاتیته دهرهوه، یه کهمین

پیشانگهشت له زانکوی لومونوف بوو، ئیتر نازانین تهنیایی و غهریبی ئهم پیشانگایهی پی کردیتهوه یان شتی دیکه بوو، چونکه دوو حالهت چاوه پی ده کهن ئهویش تهنیایی و غهریبیه، ئایا ئهم دوو حالهته هوکارنین بو ئهوهی ببنه داینهموی سوزو دروستکاری عهشقی هونهر، یان به پیزتان پیش سهفهریش نهزیفی روّحیتان ههبوه وهانی داون بچنه دهره وهی نیشتیمان و پهره به به هره ی هونه دیی خوّتان بده ن...؟!

محهمد عارف: سالّی ۱۹۹۱ که چوومه یه کیّتی شووره وی پیشان من له دهرچووانی پهیمانگه ی هونه ره جوانه کانی به غدا بووم له ههردوو به شی نیگار کیّشی و پهیکه رتاشی، به چوونم بو ئه وی زهمینه یه کی در باشم بو هه لکهوت، چونکه له و ولاته وه توانیم به ئاسانی سهفه ربکه بو ئه وروپای روزهه لاّت و روزئاواو جیّگه ی دیکه، ئهمه ش ئاسوّیه کی یه کجار فراوان و مهزنی له پیشم کردهوه، بیرم له وه کردهوه یه کهمین پیشانگه م له زانکوّی لوّموّنوّف بکهمهوه، چونکه ئهوه سهنته ریّکی هونه ریی جیهانیه، له زوربه ی ولاتانی جیهانه وه قوتابییانی هونه روویان له و زانکوّیه کردبوو، جیّگه یه کی مهورو هه رکه سیّ له وی بری پیّویستی به وه نه ده کرد بچیّته ده رهوه یه شوورای تاقیکردنه وه موغامه ره من بوو که له وی و که هونه ره که هونه بکهمه وه.

ماجید نوری: کهواته ههول و توانای کارکردن لهبواری هونهردا هاندهرت بووه ئهو پیشانگهیه بکهیتهوه، ئهمهش وه لامی راستهوخوّی ئهو راوبو چوونه سهر پییانهیه که ههندی دهلیّن لهسهردهمانی پهنجاو شهسته کاندا ههولی جیدی له هونهری شیّره کاریدا نهبوون؟.

محهمهد عارف: که چوومه ئهوی وه ک دهرچووی پهیمانگای هونهره جوانه کان بناغهیه کی بنه پهیمانگای هونهره جوانه کان بناغهیه کی بنه پهیمانگای موسکو، لهوی زیاتر توانیم ههست و خولیاو حه زه کانی خوّم به تابلوّ پهسهند بکهم، تابلوّ کانم که نمایش ده کران ههمووی بابهت و ناوه پوّکی کوردی رهسهن بوون، توانیم بیرو پا و بوّچوونی زوّربه ی هونه رمه ندانی و لاّتانی جیاجیا لهوی وهربگرم، به بی پروپاگهنده لهو پیشانگایه دا سهرکهوتنم به ده ست هیناو تابلوّکان بوونه جیّی مشتوم پو گفتو گوی هونه ری لهو زانکویه دا، له وی دکتوّر ئیحسان فوئاد بواری ئه ده بی ده خویند، ته نیا من و که سیّکی دیکه به ره گهز کورد بووین، به لام له ده ره وه ی کوردستان پهروه رده بوو له بواری ئه کادیمیای هخونه ری ده مانخویّند، له دوو کوّلیْژی دیکه ی هونه ریش که سانی دیکه هه بوون، هه موومان پیّنج قوتابیی عیراقی بووین، زوّر به خته وه روم که له وی و مرگیرابووم.

ماجید نوری: ئەدى سەبارەت بەو مۆزەخانەو گەلپرییانەی كە لەمۆسكۆو ولاتانى ئەوروپى

بینیوتن، ههستت به بستهبالآیی هونهری کوردی نهده کرد له ئاست نهو ههموو بهرههم و توحفه هونهرییه جیهانییه دا که لهوی دانراون؟

محهمهد عارف: بیکومان بایهخدان به هونهر له یه کیتی شورهوی پیشوو ئهوپه پی تواناو پاره ی بوده وی پیشوو ئهوپه پی تواناو پاره ی بوده بوده به تاییه تاییه تاییه تاییه تاییه تاییه تاییه تاییه توانی بوده به توانی بوده به به توانی بوده به به توانی بوده به توانی بوده به تاییه به تاییه تاییه تاییه تاییه تاییه تاییه به تاییه به تاییه به تایی بارودوّخ و بوّلوان و ئارامی له میلله تی تا میله تیکی دیکه به رهه و چالاکی زوّریان که له دنیادا ههن.

ماجید نوری: لهدوایهمین بابهتی بالاوکراوهی به پیزتاندا وتاریکتان لهسهر (کاتیا کوّلوّقیچ) له گوّقاری (رامان) بالاوکردوّتهوه که ئهوه وا دیاره ئافرهتیکی داهیّنهره لهبواری هونهردا، ئهدی باشه له کوردستان چی به و ئافرهتانه دهلّیی که له دوای تهواوکردنی پهیمانگهی هونهره جوانهکانهوه ئیتر له هونهر دابراون، نیگارکیّشی پیاو لهجیّی ئهوان باسی له خهم و موعاناتی ئافرهت کردووه، بهم حالهته چی دهلّیی؟!

محهمهد عارف: لهراستیدا ئهو لیکوّلینهوه هونهریه می سهباره به ئافره تیکی بلیمه تی ئه لمانی وه ک (کاتیا کوّلوّقیچ)ی هونهرمهندم بالاوکردهوه، مهبهستم ئهوه بوو بلیّم بههره ی ئافره ت ئه گهر بیّت و بایه خی پی بدری و له زهمینه ی گونجاو پهروهرده بی ئهو به هرهیه له بههره ی پیاو کهمتر نییه، لهو روانگه ئیستاتیکیهوه به ئهنقهست ئهو کهسایه تییه جیهانیه مهلّبژارد، چونکه عهرشی هیتله ری لهرزاندبوو، یه کهمین که سهیتله ربه بهره کانیّی له گهل ده کرد، به لام لهبهرئهوه ی بههره ههو ئهو ئافره ته دهوره به هو نافره ته دهنانی بوو، خویشی له گهل هونه ری خویدا راستگو بوو، بههره ی کاتیا سهر کهوت، کاتی تهمه نی کاتیا گهیشته شهست سالان غاندی مهزن بروسکه یی پیروّزبایی بو دهنارد، ههروهها نووسه ری مهزنی وه ک روّمان روّلان، ئیتر چهندین بروانامه ی دکتوّرای فه خرییان به کاتیا به خشی، پیمخوّش بوو کاتیا ببیّته نموونه بو ئافره تانی کورد که ئهمانیش بههرهمه ندی وایان تیّدایه گهر وه ک گولّی زهمینه ی گهشانه وه یان بو دروست بکری ناوبانگی جیهانی به ده ست ده هیّنن، چونکه سروشتی گولّی زهمینه ی گهشانه وه یان بو دروست بکری ناوبانگی جیهانی به ده ست ده هیّنن، چونکه سروشتی رازاوه ی کوردستان هه راه مندالییه وه ساتیکا له ناخیاندا ده رویّنی .

ماجید نوری: با ههر لهولاتی شوورهوی جاری دهرنهچین، نووسهریکی بهناوبانگی وه ک (ماکسیم گورکی) له سی شاکاری (روّمان.. شانوّ.. داستان) به مهزنی و جوانی (دایک)ی تهوزیف

کردووه، دایک وه ک ده لاله تی هونه ری یان وه ک سیمبوڵی هونه ری چوٚن له تابلوٚکانی توٚدا رهنگی داوه ته وه.

محهمه عارف: لهدوو دیدو روانگهی فهلسهفییهوه تهماشای دایک ده کهم، یه کهمیان وه ک دایکی که لهو لهدایک بوومهو خوّشهویستی بی قهیدو شهرت پیشکهش نهوه کانی ده کات، دووهمیان دایک وه ک رهمزی نیشتمان بهرجهستهم کردوّتهوه.

ماجید نوری: ئەدی چی دەڵێی بەرامبەر ئەو بۆچوونە فەلسەفییەی كە دەڵێ گەر بتەوێ ئارامی بەدەست بهێنی، بچۆرەوە ناو پزدانی دایک، لەوێ بترازێ ئارامییهک نابینیتهوه، هونەرمەند چەندە پێویستی به ئارامی لەمشێوه هەیه؟

محه مه عارف: له پیشانگایه کمدا سالی ۱۹۸۹ که په نجا تابلوّم نمایشکرد، پیشانگاکه به ناوی (سیمفوّنیای چیاکان) له په نجا نیگاری چاره سهر کردنی (جوانی سروشت)دا وه ک دایک به شیّک له و تارامییه م به بینه رانی هونه ری شیّوه کاری به خشی.

ماجید نوری: لهناو تهم بهرنامه راستهوخوّیهدا تا تهم گفتوگوّیانه کرا چهندین کهسایهتی به تهلهفوّن پرسیارو راو سهرنجی خوّیان تاراستهی ماموّستا (محهمه عارف) ده کرد، لهوانه ماموّستا باکوری پرسیاریّکی لیّکردو پیّی گوت: تهسپ له تابلوّکانتدا وه ک رهمز به کارهاتووه یان ده لاله تی دیکه ی لهدوایه...؟!

محهمهد عارف: من دژی ئهوهم وه ک شیّوازیکی فوّتو گرافی ئهسپ لهناو تابلوّدا دابنریّتهوه، به لام بهشداربونی ئهسپ له رووداو بهههست و نهستی خروّشاوی گهرمهوه، ههروهها بهخهسلّه ته مروّییه کانی ئهو ئاژه لهوه، ئهمه هونهره، ههر له کوّنهوه لهناو کورددا عهشقی لهبهرامبهر ئهسپدا ههبووه، ئهسپ بریّگهی بوّ سواره کهی خوّش ههبووه، ئهسپ بریّگهی بوّ سواره کهی خوّش کردووه تا بچیّته ژوان، بچیّته بهره کانی رووبه پرووبوونهوهی داگیر کهران، بوّ گهیاندنی بهرهو ئهو ئامانجهی شاسوار برینداربووبیّ له پوّژیکی گهرمدا، ئهو ئهسپه ههستی به ئازاری برینی سواره کهی کردووه بهشیّوازیّکی وا له پالّیدا وهستاوه که سیّبهر بوّ سواره کهی دروست بکات وله تیشکی به تینی خوّر بیپاریّزیّ، له فوّلکلوّری کوردیدا ئهسپ سمکوّلانی کردووه، ههستاوه سمی خوّی به خویّنی سواره خوّر بیپاریّزیّ، له فوّلکلوّری کوردیدا ئهسپ سمکوّلانی کردووه، ههستاوه سمی خوّی به خویّنی سواره گهیاندووه، له کوردهواریدا ههر ئهسپیّکی رهسهن نازناویّکی مهزنی بهدوادا دراوه وه ک قله بالّداری بهحری، دوای ئهوه له جهستهی ئهسپدا وزهو ستاتیکاو بازووی پتهو ههیه که پر له دینامیکییهت و بهحری، دوای ئهوه له جهستهی ئهسپدا وزهو ستاتیکاو بازووی پتهو ههیه که پر له دینامیکییهت و به رویانه...

ماجید نوری: بابنینه سهر دیدگاو شنوازو ستایل و ئیمپریشنه کانی رووسیات، زیاتر ستایلی ریالیزمی واقیعی ههبووه، ههندی له هونهرمهندان لهو بروایهدان که مروّقی نیگارکیش دهتوانی له زور سهرچاوهوه بهخشش و داهیّنان وهربگری، لهوانه (فایهق حهسهن) له دیمانه یه کیدا گوتی: مهرج ئهوه ههسته کانم برژیّنم چ به واقیعی بی یان به تهجریدی، یان (ئیدوار مانی) توانیویهتی لهناخی خوّیهوه رهنگه کان دابریّژیّتهوه، یان گوته رای وایه ئهو سروشتهی ئیلهام به هونهرمهند دهبهخشی مهرج نییه سروشتی واقیعی دهوروبهری خوّی بی، به لکو رهنگه سروشتی ناخی ژوورهوهی هونهرمهند خوّی دروستکاری ستایل بی، یان گوستاف کوّربه که بو خوّی هونهرمهندیّکی سهر به واقیعیه تازه یهو له تابلوّ بهناوبانگه کهیدا (خیّری گهدا به گهدا) واقیعی راستهقینه ی وه ک خوّی نههیّناوه تهوه، چی بهوانه ده لیّی که رهخنه ئاراسته ی توّ ده کهن و ده لیّن واقیع وه ک خوّی رهسم ده که یتهوی،

محهمهد عارف: ریالیزمی دوو جوّری بنه په تیه له هه ریه که یاندا چه ندین لق و پوّپ جیاده بینته وه، ریالیزمی ره خنه یی که له ئه ده بیشدا هه یه له هونه ری نیگار کیشاندا بنه مای ریالیزمی سوّشیالیستییه، ریالیزم هه یه ته جاوزی شتی رواله تی بینراو ده کات و ده چیته ناو ناخ و رواله تی فیگه رو که شتی تابلوّوه، که سی به ناوی ریالیزمی بیّت و وه ک فوّتو دیمه ن بگوازیّته وه ئه مه پیّی ناوتری ستایلی ریالیزمی، که ویّنه ی فوّتوش له به رده می خوّت دابنیّی مه رج ئه وه یه وه ک هونه رمه ندی نه بیته دیلی ده ست و پی به ستراوی فوّتوکه ...

ماجیدی نوری: کهواته تو واقیعت وه ک خوّی نه گواستوته و به لکو خهیال و روانینی خوّتیشت لهسهر واقیعه که بارکردووه؟

محهمه عارف: هونهرمهند ئهزموون و روّشنبیری بههیّلی شاقوولی له ژیانیدا ههیهو قهناعه تی لا دهخولْقینی، ئهم قهناعه تهیه کهوای لیده کات لهبهرامبهر ههر دیمهن و رووداویّکدا که رادهوهستی موّره پهنجه و روانینی خوّیشی ههبی.

ماجید نوری: گهر بنینه سهر یه کنک له ره گهزه بنه په تییه کانی شنوه کاری که تهویش رهنگه، له سهرده می پنیسانس وه ک له منژووی هونه ری ده یخوینینه وه، هونه رمه ندان هنلیان کنشاوه ثینجا به پله ی دوه م رهنگیان کردووه، به لام ئنستا ته ماشا ده که ی هونه رمه ند هه یه به نازادی و به سهلیقه ی جیاوازه وه رهنگ ده پرژننی و سه ربه ستی به په نای ده دات که رهنگ خوّی خولقینه ری دیمه ن و هنیل بی تو به رنامه ی پنشوه خت بو دانانی رهنگ داده پنژی یان شنوازی دیکه ت هه یه بو دانانی رهنگ؟

محهمهد عارف: دوو جوّره ئيستاتيكا ههيه، يه كهميان جهخت لهسهر ئهوه ده كاتهوه رهنگ و

هیٚل و کوٚمپوٚزیشن و ته کنیک و دامهزراندنی هونهرو به کارهیٚنانی زانسته کانی هونهر ههر لهمهنزووڕو پیٚرسپیٚکتیڤ و ئهناتوٚمی و نویٚکاری ههموویان بوٚ بهرجهسته کردنی ناوهڕوٚک به کاردیٚن، کهواته بیروڕا و فهلسهفهی تایبه تی ئه و هونهرمهنده و باری کوٚمه لاّیه تی ههمووی له تابلوٚکانیدا بهرجهسته دهبنه وه، تهنیا بهوهڕانه وهستی ههر دیمهن بگوازیّته وه یان تهنیا ستیل لایف رهسم بکاته وه، به لکو ههوله کانی گشتگیر بن ههر لهبواره کانی سوار چاکی و دلّداری تا پوٚرتریّت و جوانیی سروشت و هیٚلکاری و تاد...

ماجید نوری: باشه ههن ده لین رهنگی گهرم و زهق و تیر رهنگه کانی سروشتی کوردستانن، ههشن ده لین نه خیر لهبهر بهوهی کورد بهردهوام خاک و و لاتی و یران ده کریت رهنگی خولهمیشی و رهش و قهترانی بهسهر واقیعی تابلوکانیدا رهنگ بداتهوه باشتره.؟

محهمهد عارف: تیۆری دیکه ههیه ئهویش فۆرمالیزمییه دهڵێ تهنیا ئهو رهنگه دهرێژم، جۆره سروشت و ئیمپرێشنی دهداته بینهر ئهمه دیتنێکی فۆرمالیزمییه، به ڵام رهنگ پێویسته لهخزمهتی ناوهڕۅٚکدا بێ تا هونهرێکی بهرگرو نهمر دهبێ، بهتایبهت له بهرامبهر شهپوٚلی ستایله ههمه جوٚرهکانی ئهوروپی، رهنگ بههرهیه کی سروشتییه، ئهگهر یه کێ ههستی رهنگی نهبێ زوٚر زهحمهته داهێنان لهناو تابلوٚدا بکات، به ڵام گهر هێڵکاری لاواز بێ دهتوانێ زانستی ئهناتوٚمی و پێرسپیکتیڤ بخوێنێ ئهوکاته بهپێی ئهم زانسته دهتوانێ هێڵکاری بکات، ناوهڕوٚک سروشتی رهنگ دهبهخشێتهوه هونهرمهند، ناوهڕوٚکی دژوار و شوٚرشگێڕ و پڕ له تێکوٚشان وئاڵوٚز رهنگی گهرم و تێری دهوێت وه ک نموونه، پێشکهوتن و تازهگهری لهوهدا دهبینم لهچوارچێوهی هونهری ریالیزمدا پهره به رهگهزه کانی دارشتنی هونهری بدهم، رهنگه ههر لهوێدا پێوهندیی رهنگه کان بوٚ خزمهتی ناوهڕوٚک بگوڕێ، بو خوٚی ئهمه پهرهپێدان بێ.

ماجید نوری: ههر له ههشتاکانهوه تا ئیستاش وه ک ئاگاداریت زوّر گروپ و کوّمهلّه ی هونه ری له شارو شاروّچکه کانی کوردستان دامهزران، باشه ئهمانه ئسلوبگهرایی کوّیان ده کاتهوه یان هاوریّیه تی؟!

محهمه عارف: دروستبوونی گروپات دیاردهیه کی سروشتییه، ههر لهسه دهی نۆزدهوه تا ئیستاش ههولی دامه زراندنی ئه و جوره گرووپانه له ئارادان چوارچیوهیه کی جوانناسی یان ئایدوّلوژی و جوانناسی چهند که سیّک له بازنهیه کدا کوّده کاتهوه، بوّ نموونه پیّکهوه پیّشانگهیه کی هاوبه ش ده که نهر و پروّگرامی بوّ خوّیان دادهنیّن تا به پیّی پروّگرامه که به رههمه کانیان به خهاّک بناسیّن.

ماجید نوری: ههڵکوٚڵینی سهر مس و زیٚرو نهخش کوٚڵینی سهر کانزای دیکه یان رهنگ

دروستکردن بهسهر جهستهو جلوبهرگی کوردی ئهمانه ئهچنه ئهتیڵیکی هونهری شیوهکاری؟

محهمه عارف: نهخیر ئهمه کهله پووری نهته وایه تیبه که به رجهسته ی بیروباوه ری تهلیسماوی و ئایینی ده کات هاو چهرخ نین، به لام وه ک سه رچاوه بو هونه رمه ند گهنجینه ی لهبن نه هاتوون...

ماجید نوری: ههواڵیک بالاوبوتهوه گوایه جهنابت دژایهتی تهجریدییهکان دهکهیت؟

محهمهد عارف: لهراستیدا من ناتوانی بایی دژی ئهبستراکتی، به لام سهد سال لهمهوبهر مالییقدیچ و کاندنسکی که هونهری تهجریدیان هیّنایه ناو دنیای شیّوه کاری، وه ک دامهزریّنهرو فهیلهسووف و بلیمه تی ئه و هونهره بوون، ئه و هونهره ش زیاتر فوّرمالی بوو، ته نیا بوّ ئهوه ی ئیمپریّشنی یان نیگایه کی جوان ببه خشیّ، به لام ههر که بینهر لیّی دوور ده کهویّتهوه ئیتر لهبیر ده چیّتهوه و سیماو ناوه روّک و بیرورا و بهرجهسته کردنی قوول بووه قوّچی قوربانی بهرجهسته کردنی دینامیکیه تی مروّق و میّژوو، داستان و سوارچاکی و سیفاته جوانه کان ده بنه قوربانی، دیلکردنی ئه و ههموو مهزنیّتییه له دیتیّل و بهشیّکدا به غوبنی داده نیّم که هونهر له قوژبنیّکی گچکه دابنریّ، ئینجا پاش تیّهربوونی سهد سال بهشیّک له هونهرمهندانی روّژهه لاّتی که خاوه نی شارستانیه و بیرورا و ئه و ههموو ئایینه پیروزه ن و ههر له زهمانی سوّمهری و ئاشووری و بابلی و میدییه کان و ئه و ههموو روّحیاته پر له نه شئاته وه که گهوره ترین سهرچاوه ن، ههمووی له دیدیّکی بچکوله وه به جه سه بکهیته وه، ئهمه نه خوّشیه.

ماجیدی نوری: رایه ک ههیه ده لّی ئیسماعیل خهیات و به ریزتانیش تا ئاستیّک کهم یان زوّر که کمی که کمی که کملّکتان له فوّتو گراف وهرگرتووه و به شیّوازی هونه ری له تابلوّکانتاندا به رجه سته تان کردوّته وه:

محهمه عارف: ههر هونهرمهندی نه گهر دیلی سهر چاوه فوّتو گرافییه که بی واته هیچ هونهری نه نه نه نه نه دانی نه واند وه، به لام من به ش به حالّی خوّم له چهند حالهتیّکی زوّر کهمدا بو نموونه که نه متوانیبی ستاند بو دیمهنیّکی سروشتی دابنیّم، لهوانه یه نه متوانیبی له و جیّگه دا بمیّنمه وه، به لاّم زال بووم له سهر سهر چاوه که و خستوومه ته خزمه تی کار هیّلکارییه که وه.

ماجید نوری: له هونهری میناتوّردا جار ههبووه له کونه دهرزییه کدا شارلی شاپلّن دروستکراوه، یان له سالّی مووی سهری مندالّیّکی تازه لهدایک بوو تیّکی گیتار... تاد..

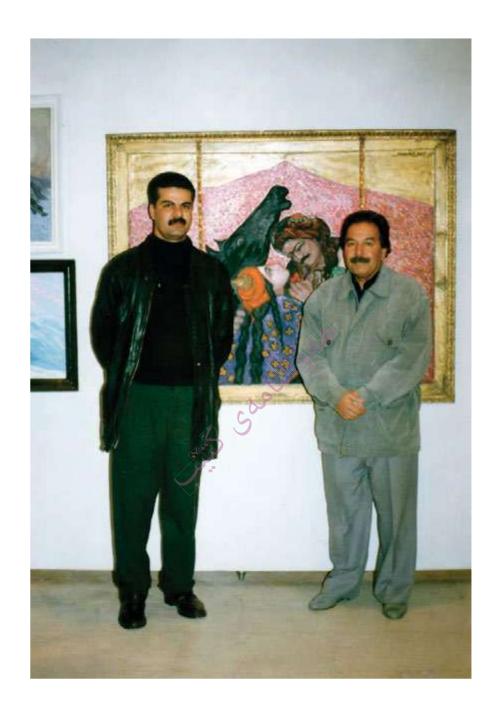
محهمه عارف: سهبارهت به هونهری میناتور کهواتای هونهری بچکوله کراوهیه وهختی خوی لهداستان و کتیبه ئایینییه کان به کاردههات به ناوبانگترینیان میناتوری ئیسلامییه، یه حیا بن

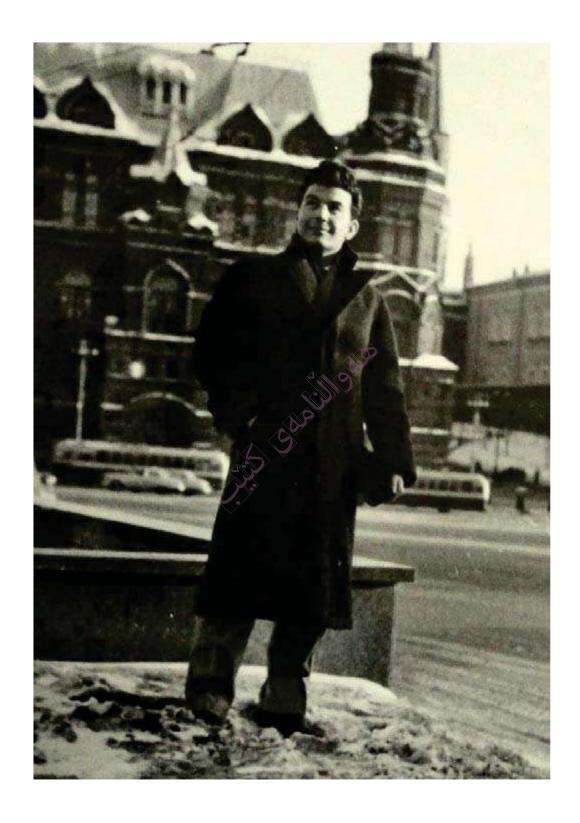
مه حمود واستی ۹۹ میناتوری دروست کردووه، بو به شیک له به رهه مه کلاسیکییه کان باشترینیان له مه کته به ی لینینگراد له ئه رمیتاج پاریزراوه، ئه و ئه میتاجه ی دوو ملیون و نیو شاکاری تیدایه، ئه و میناتوره م پی جوانه که بینه ربه بی ماندووبوون چیژی لی ببینی، به لام من بیم به عه ده سه له ده نکه گهنمی بروانم، له وانه یه غه له تیش بم رام له سه رئه و جوره هونه ره نییه، هونه ریکم ده وی به چاو بیبینم و چاو و روّحی خوّم تیر بکه م و نه شئه به خش بی.

سەرچاوە گۆۋارى ھەريىمى كوردستان ژمارە (٥٣٠) رِۆژى 2009/11

34 Sabil 948

مه گنی مید عامن (محمد عامن) دا نووسینی: ئیبراهید حمد میش محه مه عارف هونه رمه ندی ناسراوی کورد له میانی کاره کانیدا به کوردستانی به رفراواندا ده گهری، به هوّیه وه چیروّکی نه و مروّقه ده گهریّته وه که ههزاران سالّه هوّگری نه م داروو به رده بووه، له گهلٌ نهوه شدا محه مه دعارف لهریّگای تیروانینی خوّی بوّ جوانی و له مروّقی کورد راده میّنی، چونکه هونه رمه ند له هونه ره که یدا به رله هموو شتیّک هیّنانه کایه ی جوانی مه به سته، چه که ره کردنی مهفه ومی نه م جوانیه ش بو کومه لیّ ههلوومه رجی تایبه تی ده گهریّته وه.

ئەگەر بۆ ئەوە بچین جوانی لای محەمەد عارف پەیوەندىيەكی بەھیزی بە مەفھومی جوانی لای سۆمەرىيەكان ھەيە زیدەرۆیی ناكەین، بەلام با پیشەكىيەك بۆ دەربرینی ئەم رايە دابنیين.

«ماوهیه که میرژوونووسان ههستیان به جیاوازی بنچیینه یی کردووه لهنیّوان پاشماوه هونهرییه کانی سۆمهرو ئهو شارستانیه تیانه ی هاو چاخی ئهو بوون یان به ماوهیه ک دوای ئهوان هاتوون، ئهم جیاوازییه شهست به جوانی کردنه له لایه ن ههردوولاوه، سۆمهرییه کان له کاتی درووستکردنی ویّنه ی مروّق گهره کیان بووه ئهو مروّقه وه کو هیّمایه ک پیشان بدهن، به پیّچهوانه ی ئه که دییه کانهوه که له گهل ئهوه ی دوای سۆمهرییه کانیشه وه هاتوون و لهوان فیّری په یکهرتاشی بوون، به لاّم لای ئهوان مانایه کی دی ههبووه، هونهرمهندی سۆمهری به شیّوهیه کی ته جریدی تهماشای مروّقی کردوه، ئادگاری مروّقی شیّواندووه، خوّی به ورده کاری خهریک نه کردووه، ههر ئهمانه شریق که نه کردووه، هیر به همونه و به ویان که درووه نرخی هونه ری به رههمی سۆمهری له همو و ئه و به رههمانه پتر بیّت که هاوچاخی ئهون و له شیّوازی ده ربرین و گوزاره دا هونه رنیه خوّی له قهره بدات «.

کاتیک ئاین لهلای سۆمەرىيەکان سەرىھەلدا، ھەلگرانی بىروباوەری نوی تووشی ئازارو شەكەنجە ھاتن، شيوەو جولانەوەی دەستى پەيكەرەكانى سۆمەرى گەواھى بۆ ئەم رايە دەدەن.

لهو باروودو خه نوییه دا مه فهومی ک چه که ره ی کردو ماوه یه کی زوّر مایه وه، ته ویش ته گه ر سوربن و خوّراگربن به رامبه ر ته وانه ی درّی بیری نوی راده وهستن، له دواییدا به رهه می ته م خوّراگر تنه ده خوّین و خیّرو خوّشیان دیّته ناو، جا هه ر به رهه میّکی هونه ری ره نگدانه وه ی ته مه مه فهوومه بیّت لایان جوان بووه (۱) ته م بیروورایانه ی سه ره وه ده توانریّت کتوومت به به رکه قاله کانی محه مه د عارف دا بکه ین، ته گه ر تایین به رامبه ر مه سه له یه ک دابنیّین، که ته مه شیان هه ر بیروورایه کی سومه ریه د.

له که قالٰی وه کو (ڕوٚژئاوابوون –ئیستا له بنکه ی سهدامی هونه رییه له بهغدا)، (فانوٚس، سیٚکوچکه ی قه لاٚی دمدم – موٚزه خانه ی هونه ری ئیتالیا) ئهم بیرووباوه ره سوٚمه رییانه به ئاشکرا دیارن، له ههرسی به شه که ی سیٚکوچکه ی دمددمدا پیاوه کان له بیرکردنه وه دان، غهمبارن به لاّم ناگرین،

به لکو ته گبیر ده کهن، شه پر ده کهن، گیان دهبه خشن، له کاتیکدا خان برپیاری شه پر ده دا، (به شی یه که می نیگاره که) هونه رمه ند زوّر شاره زایانه ئه و برپیاره له کاره هونه رییه که یدا به رجه سته ده کات، به وه ی خان ده ستی پراستی به هیّز ده خاته سه به ده سکی خه نجه ره که ی به به پشتی، ئه مه نه ریتیّکی کورده، هونه رمه ند تا ئه و پراده له میلله ته که ی گهیشتووه.

لایهنیکی تری بهیه کچوونی مهفهوومی جوانی لای محهمه عارف و سوّمه ریبه کان تیّکدانی ئادگاری مروّق و ئهو هیّمنیه یه بالی به سهر که قاله که دا کیّشاوه.

بهر لهئیستا گوتمان هونهرمهندی سوٚمهری ویستوینتی ئادگاری مروٚق بشیوینی، بهمه مروٚقی کردوٚته هیمای بیروورایه ک که بروای پی ههبووه، ئهم شیوازه له لای محهمه عارف به بالاکردنی بالای مروٚق ده کهوینتهوه، ئهو زمانه ی تاکو ئیستا بوٚته یه کینک له تایبه ته دیاره کانی بهرههمه کانی محهمه د عارف.

ئەو بالآكردنە ئەوەندە بە خۆشەويستى ئەنجامدراوە تەنانەت لەو موتىقانەش رەچاوكراوە كە لە حەفتاكان ھونەرمەند بۆ گۆقارى (بەيان)ى دەكردن، لە ئاكامى ئەو بالآكردنەدا لەھەندى كە قالدا مرۆقەكان تەنيا سەريان بەبەر رووبەرى كانقاسەكە دەكەويىت، يان بناغەى كەقالەكەش دريى و بارىك دەكاتەوە (بەرگى دووەمى گۇقارى كاروان – (7-7).

 گۆگانیهی (۲) که گوزاره له همقیقه تیک ده کات و لهبهر پینج ههستی ناشکرای مروّق دیار نییه.

به ڵکو به دڵخهبهردان نهبی ههستی پیناکریّت، لیّرهدا مروّق وه کو رهمزیّک له لهدهوروبهریّک دهرده کهویّت، رهمزیّک بو هیوا، بو خوّشهویستی.

خۆشەويستى جەمسەريكى تەوەرەى ھونەرى محەمەد عارفه، خۆشەويستى لەلاى محەمەد عارف خۆشەويستى لەلاى محەمەد عارف سيكوچكەيەكى پيكهيناوه، خۆشەويستى لەنيوان كەسەكان و دەورووبەريان، جا خۆشەويستى ھونەرمەند بۆ ھەر دوو خۆشەويستىيەكە، مرۆقەكانى محەمەد عارف كە فيگۆرى سەرەكى كارەكانى محەمەد عارف–ن بە ووردى چارەسەركراوون كە شارەزايى محەمەد عارف دەردەخەن لەبوارى ناسىندا، لووتيان دريْژ كولەو قۆقزە، سميليان گەورەيە، برۆيان ئەستورە، چاويشيان رەش و تيژه (٣)، كە ئەم ئاگادارانە ئادگارى ئينسانى كوردن.

محهمه د عارف، گوندیک لهدامینی چیایه ک، رووداویکیش له دامینی گونده که بهرجهسته ده کا، له روانگهی ئهم رووداوه وه سهیری مروّق و دهوروبه رو پهیوهندیان بهیه کهوه ده کات، رهنگه بابه تی ئهم رووداوه به روالهت شتیکی ئاسایی بیّت، به لام مروّق وه کو هیّزیّکی کاریگهری گهوره بهرامبه ر سروشت دهرده خات.

سروشت لهبهرههمه کانی محهمه د عارف به ناخی نهو مروّقه ناشنا ده کات که لهو سروشته دا ده ژی، بهمه هونهرمهند شیّوازی خوّی له هونهری ریالیزمی خانه دان خوّی واته نی پهیره و ده کات.

ژێۮڡۯ

- ۱- ئەوەى دەربارەى ھونەرى سۆمەرى گوتمان، لەو دوو وتارە وەرمانگرتووە
- أ- فوزي رشيد، اثر المجتمع في تكوين القيم الجمالية في سومر و اكد، گوْڤارى (فنون عربيه) ژ ١، لهندهن ١٩٨١.
- ب- فيرونيكا افاناسيف، افريز المتصارعين نموذج من الفن التشكيلي السومري، گوّڤارى (فنون عربية) ژماره ٢، لهندهن ١٩٨٢.

- ۲- مەبەست لەھونەرمەندى فەرەنسى گۆگانە.
 - ۳- مینورسکی، کورد، بهغدا، ۱۹۸۶، ل ۷۸.

سەرچاوە

رۆژنامەي برايەتى ژمارە (۱۸۰۰)ى ۱۹۹۳/۱۱/۲۰

محمد عاس ف هو نسرمهند مے شرینگرو کلہپوس، تاسیق کاسینے کے بۆ گەلالەكردنى سەرەتايەكى مكوم بۆ رەخنەو مێژووى شێوەكاريمان، بەسەركردنەوەى دەستەى يەكەمى ھونەرمەندانى شێوەكار ھەنگاوێكى بنچينەييە، محەمەد عارفى ھونەرمەند نەك ھەر بە تەمەن لە ريزى دەستەى يەكەمى شێوەكارە كوردەكانەوە، بەلْكو زۆر چالاكانەش لەخەملاندنى سيماو مۆركى ھونەريى ئەم دەستەيە بەشداربووە كە پێموايە (دەستەى پێشەنگەكانى شێوەكارى كوردى) باشترين و لەبارترين ناوە بۆيان.

ژینگهو کهلهپووری کوردی جغزی کاره کانی محهمه عارف پیک دههینن، له ژینگهوه بهرهو کهلهپوور چووه، ئهم زاته بهوهی کهله دهستهی یه کهمی هونهرمهندانمانه، سهرهتا وه کو قوتایبییه کی هونهر بهرههمه کلاسیکییه کانی هونهرمهندانی رینساسی ئهوروپا زوّر کاریان لیّ کردووهو لهبهر روّشنایی ئهم کارتیّکردنه کاتیّک له ژینگهوه بهرهو کهلهپوور روّشتووه، پهنای بردوّته بهر لاپهره پرشکو که کانی میرژووی کورد ریّک بهرامبهر به سهده ناوهنجییه کانی ئهوروپا دهوهستیّت و کوردیش چهشنی زوّربهی نهتهوه کانی روّژهه لات لهبواری هونهری شیّوه کاریدا ههژاره.

بۆیه ئەرک لەوە پیرۆز تر نەبووە كە ھونەرمەند پرۆژەی ژیانی ھونەریی خۆی لەسەر ئەو ریخچکەیە بریار بدات، كە دەبی بەشدار بیت لە دروستگردنی كەلەپووریکی ھونەری بۆ گەلەكەی، ئەم كەلەپوورەشی ببیته پانتاییه ک بۆ بەدیارخستنی سیماو مۆركە تایبەتییهكانی نەتەوەو بەو شیۆویهی بۆشایی نیو میژوو نەھیلی و كەلەبەری نیو دنیای كەلەپوور پربكاتەوە، خۆ ئەم شتەش گەرچی بەھانەیه كی بەھیزی دایه دەست ھونەرمەند لەھەمانكاتدا باشترین زەمینەی خولقاند بۆ ئەوەی بتوانی رەنگەكانی ژینگەی كورد ھەلچینیت و گوزاره لە فۆلكلۆرو ژیانی كۆمەلایەتیی نەتەوە بگوازیتەوە بۆ سەر كەقاللەكانی.

محهمه د عارف لهچ گهندیشه کانی ژیانی مندالی و ریّورهسمی هونهرمهنده مهزنه کانی کلاسیک دهربازبوونی ئهستهمه، لهبهر ئهوهی هونهرمهندانمان تووشی ژیانی غهریبی هاتووهو له دهرهوهی کوردستاندا سهردهمیّکی ژیانی بهسهربردووه، سوّزی خوّشهویستییه کهی بهرامبهر کوردستان ههمیشه ههستی ئهوهمان له پروّسهی کارکردندا بهرهو بیرگهو نهستی خودی خوّی بردووه.

نهست و گوزاره له کو بیری که له که بووی دهیان نهوه ده کات و بیرگهی مروّقیّکی هونهرمهند باشترین بواری چالاک و به پیتی بو زهمانی ژیانی مندالّیی ده گهریّتهوه، بوّیه دهبینین له پاش دوو کارهساتی راپهرین و کوّرهوی ۱۹۹۱، محهمه عارف گهرچی لهنیّو جهرگهی رووداوه کانیشدا ژیاوه، گهرچی هیّشتا نهم کارهساتانه کاریان له رهوت و ریّچکهی هونهره کهی نه کردووهو له (پیّشانگهی

محهمه عارف هونه رمهندی که له پوورو میژووه، میژووش وه کو که سانی ناودارو رووداوی مهزن و کاریگه ردینه تاراوه، به لام له رووی خستنه کارو به رههمهینانی هونه رییه وه که له پور ته نیا فاکته ری ده ربرینه له لای محهمه عارف، که له پووریش به زوری له گه ل ژینگه دا جووت بووه و بوته مایه ی ته وه ی رهنگه کانی سروشتی کوردستان و دنیای کورده واری به سه ربکاته وه.

سەرچاوە: رۆژنامەي برايەتى ژمارە (1097) رۆژى 1997/7/10 548-11194B

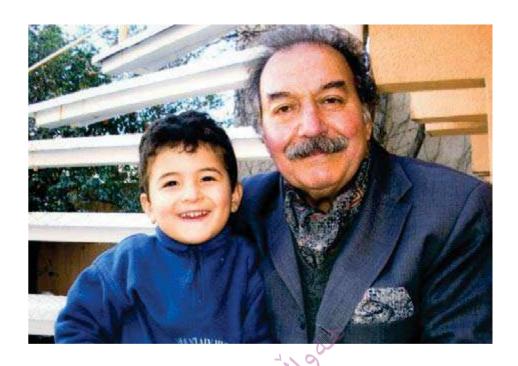
540-11948

محمد عارف

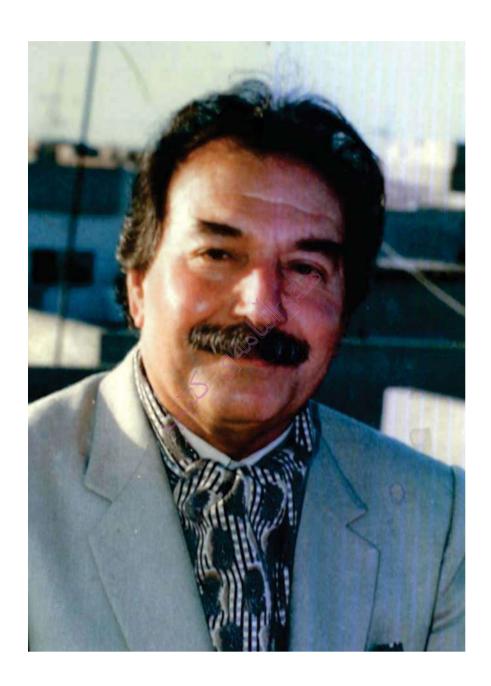
- ♦ ۱۹۲۷ ولد في رواندوز بمحافظة اربيل-كردستان العراق
 - ♦ ١٩٥٦ دبلوم معهد الفنون الجميلة/بغداد
- ♦ ۱۹۱۷ ماجستير اكاديمية الفنون الجميلة بدرجة إمتياز/موسكو
- 🗞 ۲۰۰۶ دکتوراه فی فلسفة الفن بدرجة إمتياز/جامعة صلاح الدین فی اربیل
 - ♦ ۲۰۰٤ مؤسس كلية الفنون الجميلة في اربيل
- ♦ عمل مدرساً للفن في معهد الفنون الجميلة والتطبيقية وأكاديمية الفنون الجميلة في بغداد وبابل،وأستاذاً مساعداً(كلية الهندسة-القسم المعماري) وأستاذاً في جامعة صلاح الدين، وعميداً لكلية الفنون الجميلة بجامعة صلاح الدين،وهوالآن أستاذ في الكلية نفسها.
 - ♦ حاز على جائزة الدولة للإبداع الفنى عن معرضه الإستعادي(١٩٦١-١٠٠١)
 - عضو جماعة بغداد للفن الحديث
 - عضو جمعية الفنانين التشكيليين العراقيين
 - عضو نقابة الفنانين العراقيين 🕒
 - عضو رابطة الفنانين العالميين (يونسكو-باريس) منذ ١٩٧٤

المعارض الشخصية

- 🔷 (۱۹۱۱-۱۹۱۷)ثلاثة معارض في الإتحاد السوفياتي
- ۱۹۷۱ الرابع/قاعة المتحف الوطني للفن الحديث- بغداد
 - ♦ ١٩٧٦ الخامس/قاعة جمعية الثقافة الكردية-بغداد
 - 🔷 ۱۹۷۷ السادس/فی اربیل
- ♦ ١٩٧٩ السابع/قاعة المتحف الوطني للفن الحديث-بغداد
- 🔷 ۱۹۸۱ الثامن(إنطباعات عن العالم/۱۹۱۱-۱۹۸۱)/قاعة الرواق-بغداد
- 🔷 ۱۹۸۶ التاسع الشامل۱۹۱۰-۱۹۸۶)/قاعة المتحف الوطني للفن الحديث-بغداد
 - ♦ ۱۹۸۹ العاشر(سيمفونية الجبال)/قاعة الرواق-بغداد
- 🔷 ۱۹۹۲ الحادي عشر الشامل(سيمفونية الفن/١٩٦١-١٩٩٢)/قاعة ميديا-اربيل
 - 🗞 ۱۹۹۸ الثاني عشرالشامل(عاشق كردستان)/قاعة ميديا-اربيل
 - ♦ ۱۹۹۹ الثالث عشر(كردستاني أنا)/قاعة المتحف-السليمانية
 - 🔷 ۱۰۰۱ الرابع عشر(الإستعادي)/قاعة المتحف الوطني-بغداد

المعارض الجماعية

- ♦ إشترك منذ ١٩٦٩ في أكثرية المعارض الوطنية داخل العراق،ومعارض الفن العراقي المعاصر في الخارج،منها في،الكويت،قطر،البحرين،لبنان،الجزائر،سوريا،المغرب،تونس،الإتحاد السوفياتي،المانيا الديمقراطية،المانية الغربية،إنكلترا،فرنسا،ايران،والترينالي العالمي في الهند.
- للفنان محمد عارف محترف-غاليري شخصي على شاكلة سرداب كبير ،تبلغ مساحته نحو مائتي متر مربع،يضم أكثر من ۵۰لوحة وتخطيط.
 - توزعت العشرات من لوحاته المقتناة على المتاحف الفنية في العالم والمجموعات الشخصية.
- فقد ١٤ لوحة من لوحاته المقتناة من قبل المتحف الوطني للفن الحديث في معمعمة إجتياح بغداد
 وانهيار النظام الفشى الدكتاتوري في نيسان٢٠٠١
 - أعماله المؤلفة بالعربية والكردية والمترجمة عن الروسية إلى كلتيهما.
 - ♦ فن الرسم اليدوي/تاليف بالعربية/١٩٨٠
 - مایکل انجلو/ترجمة إلى الکردیة/۱۹۸۱
 - بول كُوكَان/ترجمة إلى العربية/١٩٨٢
 - دیلاکروا/ترجمة إلى الکردیة/۱۹۸۲
 - ♦ میلیه/ترجمة إلى الکردیة/١٩٨٥
 - ووبنس/ترجمة إلى الكردية/١٩٨١
 - ♦ فن التخطيط/تاليف بالكردية/١٩٨٩
 - الفنان محمد عارف/إعداد باللغات،الكردية والعربية والانكليزية/١٩٩٠
 - مباديء الفن الأكاديمي/ترجمة إلى الكردية/١٩١٤
 - 🍲 ثلاثة فنانين عالميين/ترجمة إلى الكردية/٢٠٠٠
 - 🔷 مع اللوحات العالمية الخالدة/تاليف بالكردية/٢٠٠١
 - کاتیا کولفیج فنانة الکرافیك الخالدة/تالیف بالکردیة/۲۰۰۲
 - ♦ الطفل في الفن العالمي/تاليف بالكردية/٢٠٠٥
 - 🔷 نكر رائد الفن الأكاديمي الفرنسي/تاليف بالكردية/٢٠٠٥
 - ♦ خزائن الفن/ تاليف بالكردية/٢٠٠٦
- ♦ جماليات الطبيعة في كردستان العراق وأثرها في الرسم العراقي المعاصر(أطروحة دكتوراه)/تاليف بالعربية/٢٠٠١
 - الفن العراقي المعاصر/ترجمة إلى الكردية/٢٠٠٧
 - أربعة فنانين عالميين/ترجمة عن الروسية وإعداد بالكردية/٢٠٠٧
 - وله تسعة كتب مخطوطة جاهزة للطبع.

محمد عارف المولع بالأساطير ينسج نصوصه بمشفرات الطبيعة انبعاث الإنسان في مصير تشكيلي مغاير عادل كامل

محمد عارف كان يتساءل: إلى أين يسير الفن أو قد كتب (بلانشو) في تلك السنوات،أنه يسير نحو ذاته. وهو يصنف محددا أي نحو ماهيته التي هي اختفاؤه، وهو الحكم الذي ينسجم مع اتجاهات فلسفية أوربية كما عند (هيدجر) و(فوكو) وأفكار ما بعد البنيوية: موت الإنسان.. وهو الذي دفع بالفن نحو مناطق بالغة الاختلاف مع التراث الأوربي نفسه. فقد قلب بيكاسو _ مع براك _ مفاهيم خمسة قرون من الرسم .. فبعد (التكعيبية) صار الفن يتوقف عند العلامات.. وهي نتيجة كونتها البيئة الأوربية. وقد تأمل عارف هذا المسار .. ولم يختر منه، إلا المجال المناسب لفن تتوازن فيه الغايات بالوسائل. وعندما لم يلغ الفنان البعد الاجتماعي، فأنه لم يكن يفكر بالغاء الحداثة الأوربية.. ولكنه لم يجد فيها، ولادة طبيعة. لقد أختار الأصول التي رسختها العبقرية البشرية في كل مكان، ومنذ أقدم الأشكال النحتية الفخارية العراقية التي تعود إلى مائة ألف سنة: حيث صنعت البيئة عبر الفنان، علاماتها. هذا الوعي منح الفنان وعيا لتفحص عناصر أسلوبه ومكوناته. فهو لم يكن أوربيا، في واقعيته، لأن الواقعية، حتى في خصائصها الأسلوبية المكانية والزمنية، كانت شاملة الأبعاد. كما انه لم يكن يتقاطع مع الواقعية الأوربية، حيث كانت _ ومازالت _ تمتلك أسرارها العميقة. فقد رسخ الفنان، في هذا البحث، مفهوم التراث الحر.. التراث الذي هو ملك الإبداع العالمي، شرط أن لا يكون عاملا على وجود تراث يفتقد إلى خصائصه، وهويته الإبداعية. فالتناص ـ كما سنري ـ جعل محمد عارف يدرس الواقعية، في أصولها الأكاديمية. أي التمسك بمفهوم المحاكاة، والحرفة في سياق الواقعية. أما الأساليب التي ظهرت، في ستينيات الفرن العشرين، في بغداد، فإنها كانت تنحاز إلى المصير المغاير لمفهوم انبعاث الإنسان. فالفنان شخص جوهر الصراع بين حضارة أوربية _ وغربية أمريكية بعد ذلك زاحفة..بعيداً عن مفهوم الحضارات الذي بشرت بها الحضارات الشرقية..وبين شعوب مازالت تتمتع بسبات عميق ومؤلم. شخص عارف هذا الاختلاف، لكي يختار واقعيته، كخطاب مغاير للخطاب الأوربي، بل تمسك بالإرادة الحرة للبيئة.. الأمر الذي جعله متطابقا مع الطبيعة، والجذور والأساطير، لان واقعيته كانت ترسم ملامحها النموذجية..وهو الذي جعله أمينا لها. فقد كان مفهوم الإنسان يشتغل داخل ذاكرته، وعبر خطابه الواقعي، مع تنويعات لهذا الخطاب. وقد لا يجد المشاهد الأوربي، في هذا الفن إلا عودة إلى أزمنه سابقة، والى مفاهيم لم يعد يراها تناسب زمنه وعصر ما بعد التصنيع. لكن الفنان الشرقي، هو الآخر لم يعد يمجد عصر (موت الإنسان) ولا عصر فخاخ العولمة أو عصر القرية وقد فقدت خصائصها، وتنويعاتها الجمالية. أن محمد عارف قد يرجعنا إلى فن الكهوف وفنون الشعوب ما قبل الكتابية.. والى أزمنة نشوء الحضارة في وادي الرافدين ومصر والشرق.. وهو اختيار لا رهان عليه..لان الفنان كان يتمسك بجذوره الحضارية.. ولم ينسلخ عن بيئته.. وفي الأخير جاء بحثه متصلا بمثاله الواقعي خلال مرحلة تميزت _ ومازالت

_ بصراع الأضداد.. فالفن الذي تحركه الضرورة، هو الأكثر صلة بالحرية الاجتماعية والذاتية وقد كتب (أرنست فيشر في كتابه : ضرورة الفن) الكلمات التالية (..الشعر ضرورة.. وآه لو اعرف لماذا) بهذه العبارة الرقيقة عبر جان كوكتو عن ضرورة الفن، وعبر في الوقت نفسه عن الحيرة إزاء دور الفن في العالم البرجوازي المعاصر وقد يبدو هذا النص عتيقا ولكن فيشر يلقي الضوء علي مفهوم موت الإنسان، وبكلمات الفنان الهولندي (بيتر موندريان) حين قال الأخير «أن الفن سيختفي عندما تصل الحياة إلي درجة أعلي من التوازن « لان الفن يمكن أن يختفي وان الواقع سوف يحل بالتدريج محل الفن إذ لم يكن الفن في جوهره إلا تعويضا عن انعدام التوازن في الواقع الراهن، ولكن الفن لم يختفي حتي في أوربا.. فلماذا يغدو المثال (الأوربي) نموذجاً بعد أن شكل التنوع المبدأ الأكثر غني للخطاب الفني في جدليته الواقعية.

فضاء الطبيعة والمركز

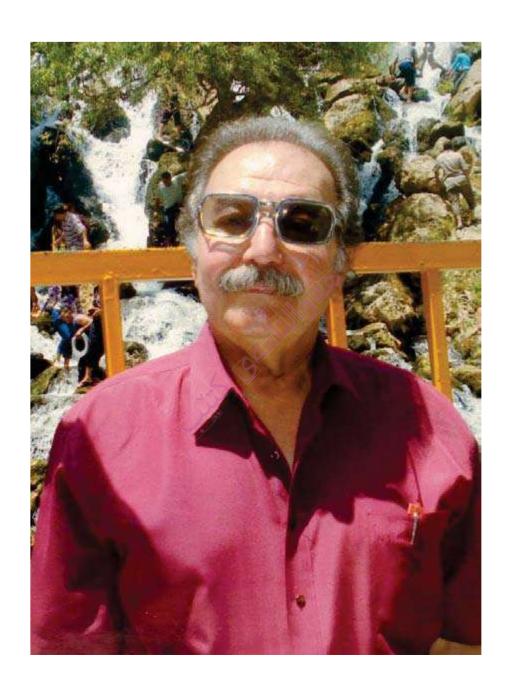
لا ينظر الباحث إلى تيار محدد باعتباره النموذج الأخير، فالتنوع الأسلوبي لا يعترف بالتعددية في اغناء المشهد الحضاري فحسب، بل لان المنجز الإبداعي لن يتوقف عند نهاية أخيرة. وقد شكلت الطبيعة المصدر الأول لموضوعات الفنان، منذ ان تبلورت سمات الأثر بصفته ينتمي إلى الدافع الجمالي، وإذا ما أجرينا تحليلا للالختلاف والقطيعة وما يحصل لمتغيرات الأساليب، اندثارها أو تطورها أو محافظتها على دورها في الهامش، فإنبا تبعا لعوامل لا تحصى نبرر أحكامنا وتصوراتنا. فالنقد الأوربي في نهاية القرن العشرين الذي لا يغادر حدود النص وعناصره يغفل الاختلاف الكبير في خصائص الشعوب، وقد تكون موضوعات الطبيعة اقل أهمية بعد الحديث المتواصل عن موت (الإنسان) نفسه، ولكن عزل الرائي عن مكوناته، وبضمنها الأبعاد اللا مرئية، وغير الميتافيزيقية طبعا، تمنح الفن بعدا أحاديا في المعالجة، والفنان محمد عارف الذي ينتمي إلى الشرق يتمسك بعمق عفويته في المعرفة البصرية فهو لم يستنسخ ولم يحاكي ولم يقلد النصوص السابقة ولا الحديثة.. كما انه ليس تعبيريا خالصا ولا انطباعيا.. لأنه أدرك بعد ان تفحص آليات عمله وملكته الفنية والتعرف على خلخلة العلاقة بين الذات والعالم، والتوقف عند مآثر الفن، بكلمات الناقد الروسي (بوريس بورسوف) تلك التي تمكن (بالضبط في تثبيت القيم الدائمة لكل ما هو زائل) دفعت بمحمد عارف، ليتمسك بما سيشكل فاعدة عمل. انه سيعيد صياغة موقفه بضرب من الاحترام العميق، والجدية. لأن الفنان وبحسب كلمات أنطوان تشيخوف لا يعني بحل المسائل بقدر ما يعني بطرحها. و كتعديل شكلي لرؤية تشيخوف (الفنان) فان الأسلوب، الخطاب، يشكل أهمية خاصة، فقد

لا تكون الطبيعة هي المركز ولكنها لن تصبح فضاء خارج الذات الإبداعية، وتاريخ الرسم العالمي، يقدم نماذجه الغنية بتنوع لا يتوقف عند أسلوب أخير. وبعيداً عن المعرفة النظرية إذا جاز لنا ذلك ستتبلور الأساليب بعوامل ثلاثة عامة: الطبيعة كموضوع، كفضاء، كمركز.. وكتقليد راسخ في الخبرة الفنية. وحساسية الرسام، واستجابته لها.. مهارته في إعادة صياغة البعد الرمزي أو الجمالي أو الأسطوري، جعلها عاملاً مساعدا لقضايا المركز داخل النص الجديد، فضلا عن المعرفة. وان كان أفلاطون قد أبعدها عن الفن الذي له أثره في التفكيك والتحليل ودراسة المجال النفسي والاجتماعي.. أي هناك: الموضوع/ الذات/ والنص.

والفنان محمد عارف، لم يغفل أهمية الموضوع، الطبيعة الخالصة، ومنحها أهمية المركز، في العمل الفني.. فقد رسم مئات النصوص الفنية لمختلف المشاهد المستمدة من الطبيعة، تلك التي تركت أثرها البصري _ النفسى، منذ ولادته في راوندوز في اربيل عام (١٩٣٧).. مرورا بخبرته المكانية.. مع الطبيعة المتغيرة.. وأثرها في أسلوبه. لقد أثرت الطبيعة في بنية نصه الفني، على صعيد التكوين ودراسة العناصر.. فضلا عن الغموض الكامن وراء البصريات. فالطبيعة تغدو عنده ـ أحيانا ـ حركة متناغمة مع الكون والفضاءات الكبري. فالطبيعة ليست مادة توثيقية أو جمالية أو محض علامات داخل اللوحة.. وإنما مازالت تمتلك قدرتها على البث نحو الذات. سيعالج الطبيعة في مسار آخر خلفية لموضوعاته الأسطورية أو الشعبية أو الاجتماعية.. فالطبيعة تحافظ على عناصرها الحية من الأشكال الأخري. وفي إطار الذات.. فان محمد عارف، يتحرر من المواقف الأحادية، أو الأخيرة، ان كانت تنتمي إلى الفلسفة المثالية أو المادية..لا بدافع المصالحة أو الترقيع..وإنما لجعل الصدق الفني يتوازن والعرفة المكتسبة. وقد درس الفنان التجارب السابقة في رسم الطبيعة وتلذذ، بإعجاب بمختلف المدارس ان كانت شرقية أو غربية: تجارب الفنان الصيني أو الفرنسي.. الهندي أو الانكليزي، الفارسي أو الهولندي..الخ إنها تجارب أسهمت في صقل موهبته الشخصية، خاصة ان دراسته العليا جرت تحت توجهات واقعية في الاتحاد السوفيتي، في ستينيات القرن العشرين.. بمعنى انه راح ينوع أسلوبه داخل الخطاب الواقعي، وفي هذه الفترة، في بغداد وبعد حزيران (١٩٦٧) ظهرت ملامح وتجارب انتقادية. حتى كادت الطبيعة ان تختفي في أكثر تجارب تلك المرحلة.. لكن محمد عارف، حتى نهاية حياته لم يكن يرسم الطبيعة بدافع البذخ، أو الترف.. وإنما وجد في الطبيعة وبخبرته الطويلة، مادة لم تنضب. ولعل العودة إلى الطبيعة عند الرسام العراقي قد جاءت كرد فعل أمام محاكاة النموذج الأوربي في التجريد.. وتكرار مفهوم الحداثة الغربية بعزل الإنسان بل بموته واستبعاد التشخيص والتحيز _ بشكل عام _ لهذا الاتجاه.. مع ذلك مازالت تجارب فائق حسن

وابراهيم العبدلي ومحمد علي شاكر وخالد القصاب ونوري مصطفي بهجت مثار إعجاب، وقد تأملها محمد عارف.. وراح في ضوء حواره مع التجارب الأجنبية في الرسم، يختار نصه بتوازن مع البيئة والعناصر الحية في تراث الشعوب. كانت الطبيعة عنده تفصح عن امتداد بين الرئيات وخياله.. وبين جسده وعناصر الطبيعة في مسيرة (فنية) لاغناء البعد الجمالي كمضمون يقابل الاتجاهات الشكلية الخالصة. فمحمد عارف لم يهمل الأشكال الغربية في نضجها ـ داخل خطابها وحضارتها الشكلية الخالصة. فمحمد عارف لم يهمل الأشكال الغربية في نضجها ـ داخل خطابها وحضارتها الختلفة ـ مثار رغبات استهلاكية عامة. وهنا يكمن الفارق الذي يثير أسئلة دائمة: كيف يتأسس المختلفة ـ مثار رغبات استهلاكية عامة. وهنا يكمن الفارق الذي يثير أسئلة دائمة: كيف يتأسس التوقيع داخل الخطاب ؟ ما معني الفن في مجاله المعاصر.. وهل سيستعين بعناصر مجاوره.. ؟ هل الثالثة، مازلنا نبحث عن التوازن داخل النص، ذلك الذي يولد من تاريخ الفن والحضارة والذات بصفتها تبتعد عن مفهوم (السلعة). وقد يكون التمسك بما هو (خالد) محض وهم.. فالأشياء في الفضاء الكوني، وعبر مليارات السنوات الضوئية، في زوال، وانبعاث غير قابل للتكرار، ولكن ما يلفت النظر في الفن انه مازال، كجسد الإنسان ووعيه، يتبلور عبر تحديات دائمة، حيث الطبيعة لم تصر علامة فائضة. ان محمد عارف يكاد يكرر كلمات دستويفسكي (الجمال ينقذ العالم) حيث نفهم اليوم، ان الجمال لن ينفصل عن رؤية الفنان، ولا عن مكوناته الفلسفية. انه سيدخل في تكوين اليوم، ان الجمال لن ينفصل عن رؤية الفنان، ولا عن مكوناته الفلسفية. انه سيدخل في تكوين أسلع، داخل النص، لاستكمال منهجه الفث.

الف باء

محمد عامرف من منظوم شمولي منطوم شمولي منطوم شمولي من منظوم من منطوم شمولي

يظل الفنان محمد عارف رائدا من رواد الفن التشخيصي الواقعي في العراق و من المجددين في طرح رؤاهم الفنية بما يفد عليهم من افكار و معطيات تكوينية و تنظيمية، و هو بين هذا و ذاك، اي بين ماهو عاكف عليه من رؤيا واقيعية شمولية و رؤي (او بالاحرى متغيرات رؤيوية) تقافية يبقى مبدعا و فذا في عمله الفني.

اذكر اني قدمته في احد معاضه الهامية، فكان مما لفت نظري و قتئذ مدى (حيه) للوطن الى حد التفاني، او معايشه فنه و موضوعه الي حد التيهان والشرود، فقد كان هاجسة الاول و مايزال مدى تشعبه الانساني (بهوية) الفنان الباحث، و لنقل مدى انعدام المسافات بين الانسان الغارق في همومه اليومية و الانسان المحتفظ برصيده الثقافي فهو كمن يعيش حياته في فنه و فنه في حياته، و من هذا المنطق نستطيع ان نقيم مشروعه الجديد في (سمفتة) اللوحة على حد قوله في معنى (سمفونية الجبال) و يخيل الي انه كان سيحقق (اسطورة) الفن من خلال المعرض بأسره لا اللوحة فحسب....واعني بذلك انه كان سيعيد (تنظيم) اللوحات باعتبارها (مفردات) من جملة ذات كلمات و عبارات.. و مثل هذا (النسق) يظل بالطبع هاجسا اسطوريا حيث يمتد فيه (الفكر الفني) خارج اطار اللوحة الى المعرض باسره و الواقع ان معريفتي بزميلي محمد عارف كصديق و فنان معا تطلعني علي فحوى ذالك الصراع الداخلي الذي يحتدم في نفسه...صراع القيم الجمالية والابداعية في اطار البحث عن بنية للعمل الفني يستطيع بواسطتها ان يتجاوزها التقييمات الاكاديمية الى نتائج جديدة اكثر عمقاً و انتشارا مما اعتماد عليه.

ان واقيعية محمد عارف اذن ليست واقيعية (وقائعية) بمقدار ما هي واقيعية (واقيعية) او انها ذات نبر ثقافي يحتفظ هو لها باقل مجهود ممكن بتلك السحنة التشخيصية التي تتارجح مابين (الانطباعية) و (الواقيعية الجديدة) لكن الجديد في نظرته الواقعية هذه انه لم يعد ليوظف لها اللوحة فحسب بل نظام مجموعة اللوحات.

فمعناها اذن لايمكن في تلك المساحة الضيقة من السطح التصويري بل سوف يستغرق كل مساحة جدران القاعة، و هذا امر علي قدر عظيم من الاهمية، ذالك لانه فضلا عن اتاحته المجال للجمهور لكيما يتجاوز (مفاهيمه) القديمة عن معنى الفن (اعني مدى تقوقعه في عالم اللوحة فقط) فهو يتيح المجال له ايضا لكي ينسق ذهنيا ما بين الاعمال المعروضة، و يقارن بين البعض و البعض لكي يخرج بحصيلة جمالية عامة، بل و يحاول ان يتغلغل بين اجواء للاعمال نفسها مكتشفا (متعته) خارج حدود (لحظة) الالتقاء بالسطح التصويري المرسوم، و لنقل ان الجمهور في معرض كمجرد اوراق مفرطة من كتاب بل منه سيطالع الكتاب باسره، و هنا يكمن معنى (السمفونية) في معرضه الراهن.

و مع ذالك فان مايغذي هذا المعنى ايضا هي تلك القيم الجمالية التي لابد انه سيلائم فيما بينها، اعني (التكرار، التماثل) او معنى التكوين الزخرفي ازاء التكوين العضوي الخ... من اعتبارات سوف تتواشح فيما بينها مؤلفة (ايقاعا) و نفحات تتكاثف من اجل ايصال الفكرة وهي في صيرورتها الزمنية لاالكانية فحسب الى ذهن المشاهد.

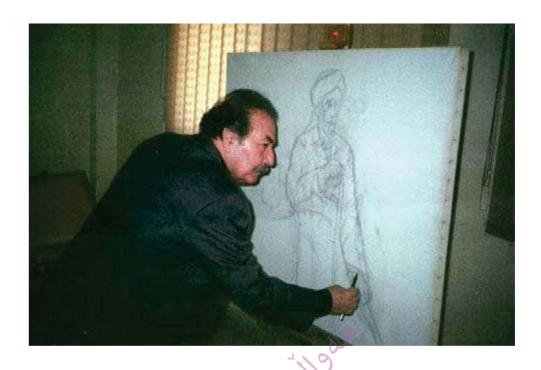
وفي رأيي ان محمد عارف بما هو عليه من مزاج رومانسي و درامي معا قادر علي خوض مثل هذه المخاضة في المعرض الفني، ذالك انه بعد ان كان يضيفي على لوحه معنى (موضوعية السرد) او (موضوعية الوصف) اي باعتباره مؤلفا للموضوع الانساني في جانب و معبرا عنه من جانب اخر حتى ولو كان شكله للانساني (كمجرد منظر طبيعي)، فها هو الان يطرح لنا (صيغة) جديدة في استقصاء انسانيته هو، و هي صيغة لم تعد لتتسع لها تعد لتتسع لها حدود المساحة المستطيلة او المربعة مما يصلح ان يزين غرف الاستقبال، ذالك لانها ستصبح (صيغة) ذالك علاقة بالحيط بالقاعة او الشارع او ربما المدينة او الطبيعة..و نحن نعرف ان مثل هذه (الصيغة) وجدت لها مسارب لدى كثير من الفنانين في العالم، من ذالك مثلا (هنري مور) النحات الذي استطاع ان ينحت اعمالا لاتصلح الا ان توضح على ربوات او سفوح التلال، و من ذالك ايضا معظم الاعمال النحتية الانصابية الموضوعة في الميادين و الساحات.. لكننا الان ازاء صيغة لعرض فني فحسب... وهي صيغة يحاول الفنان ان يتجاوز من خلالها معنى المعرض و اللوحة في ان واحد، و هذا هو الجديد في الامر.

و بعد فان الحديث عن محمد عارف يطول و يطول، و هو ان كان قد استكمل او كاد تمرسه بالرسم (كحالة) فردية في رسم اللوحة فها هو الان يطل علينا برؤية هي اوسع مدى من ان تستوعبها اللوحة لوحدها، و لعل من مضاعفات (صيغته) او مشروعه هذا ان تتسع مساحات اللوحات لديه ايضا، لكى تؤلف بذالك لذاتها محيطا بشكل او باخر.

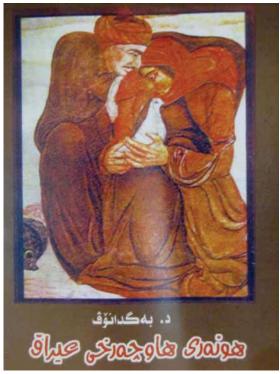

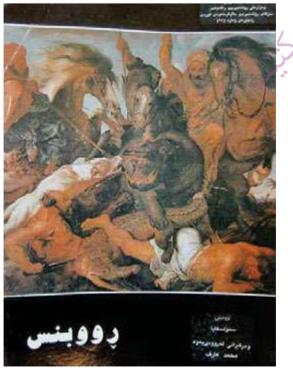

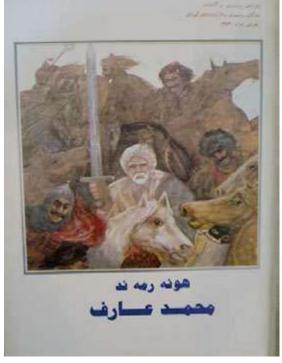

Sabillada Jija

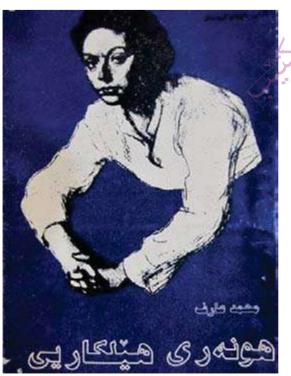

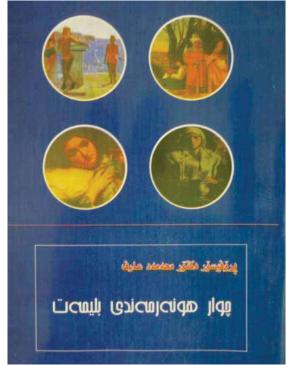

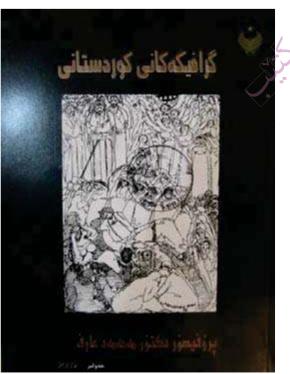

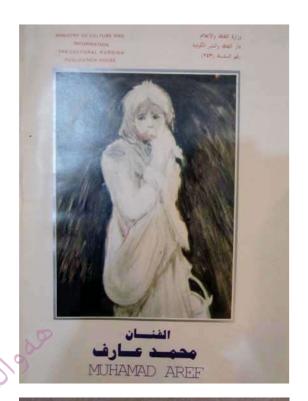

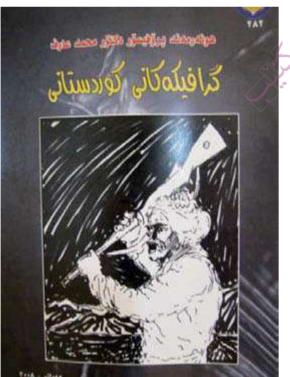

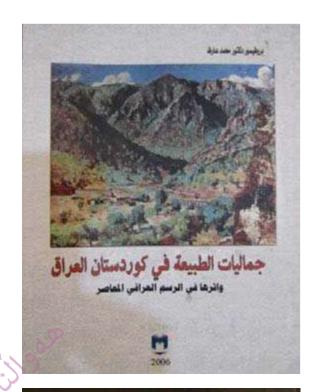

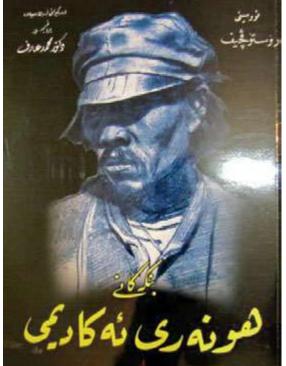

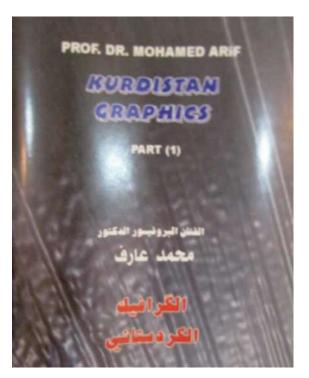

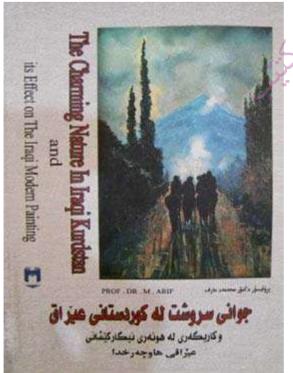

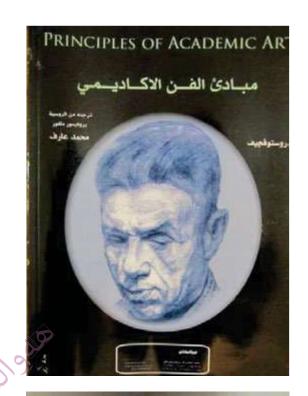

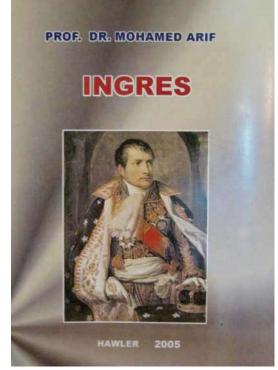

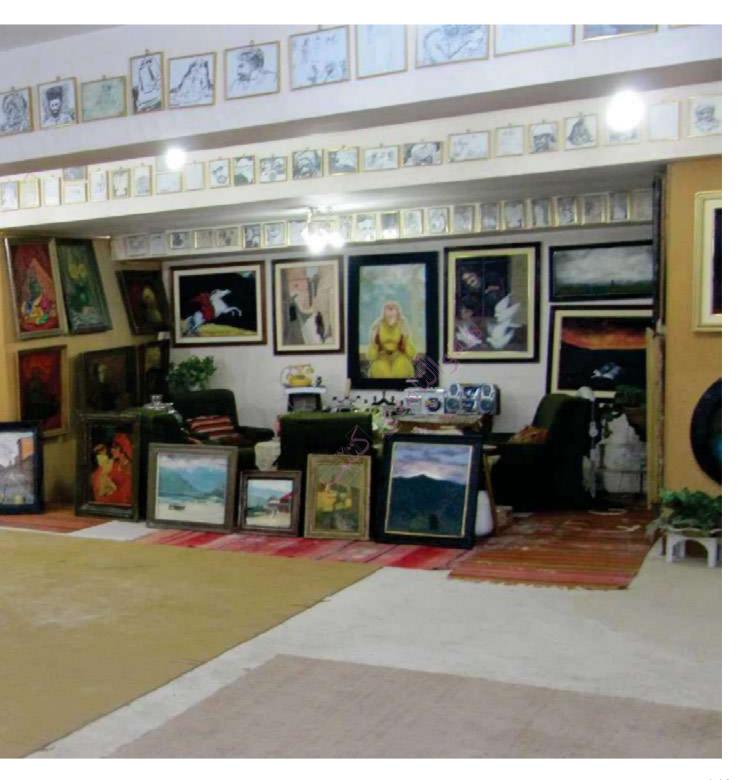

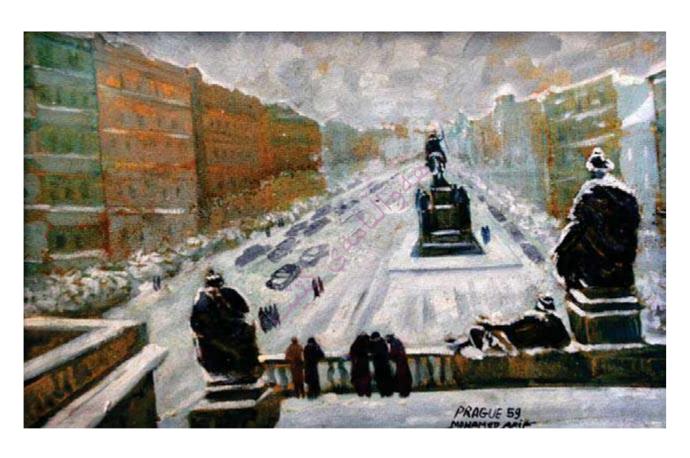

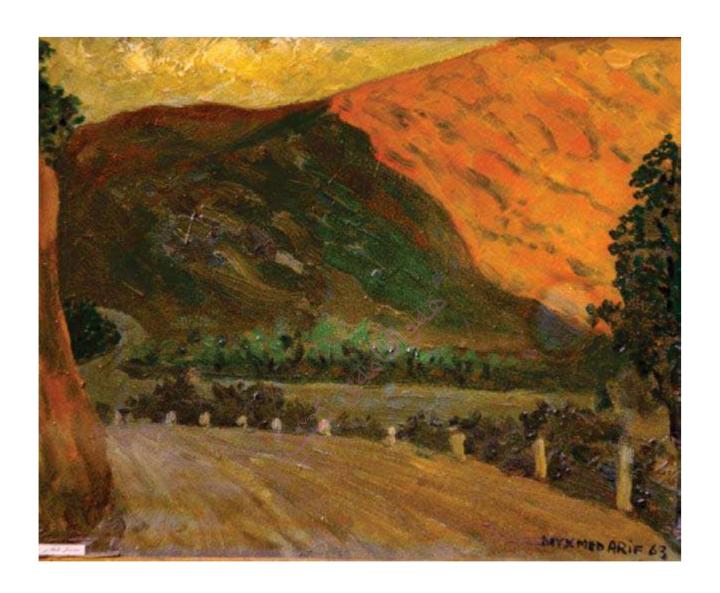

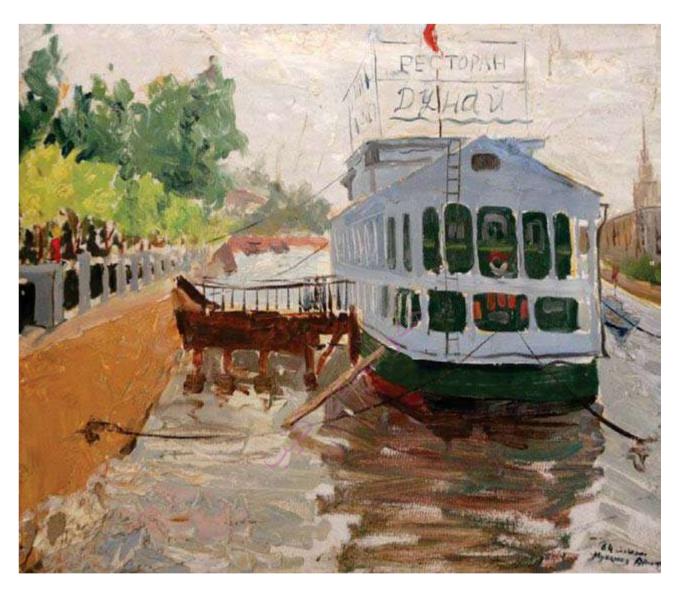

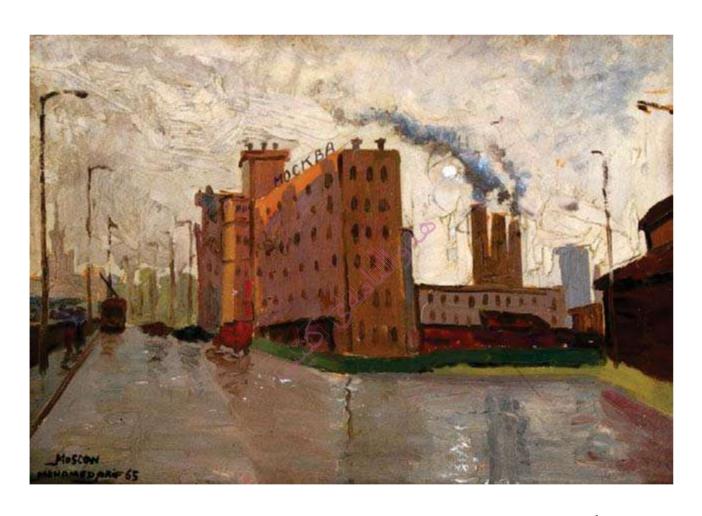
چیکۆسلۆڤاکیا _ براغ ۱۹۵۹

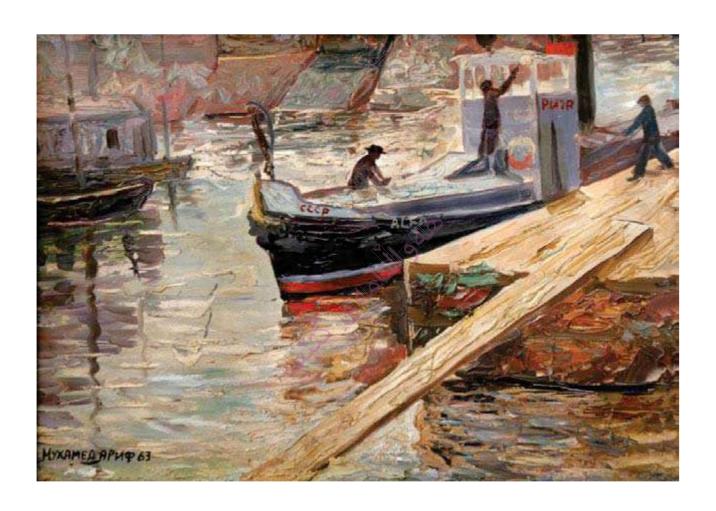
چیْشتخانهی (دونای العائم) له پارکی مهکسیم گورگی ــ مۆسکۆ ۱۹۱۴

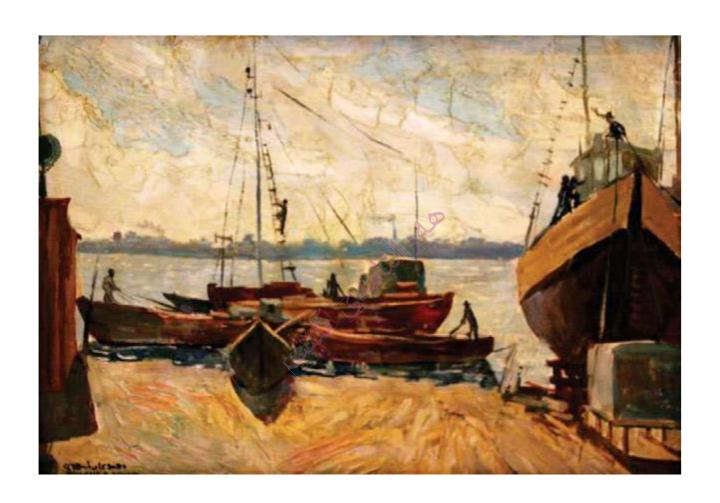
60 cm X 50 cm

پاش باران _ مۆسكۆ ١٩٦٤

65 cm X 45 cm

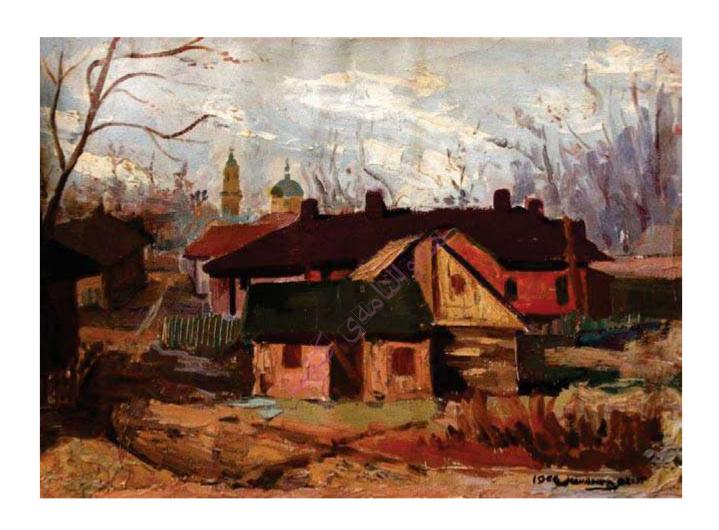

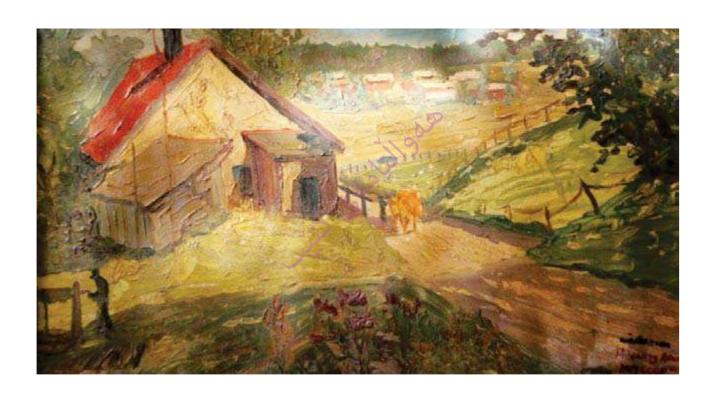

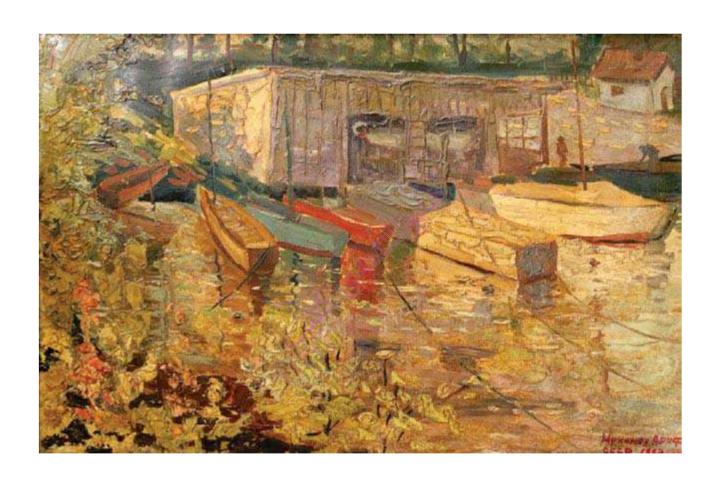

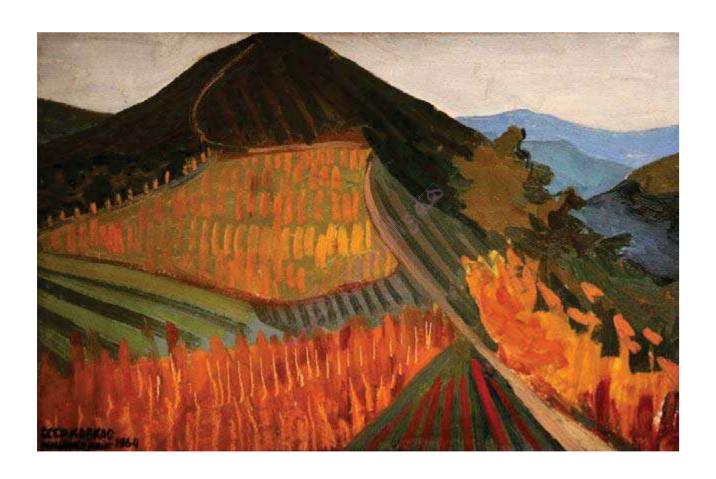
پاریس ۱۹۷۸

بەغداد **60 cm X 50 cm**

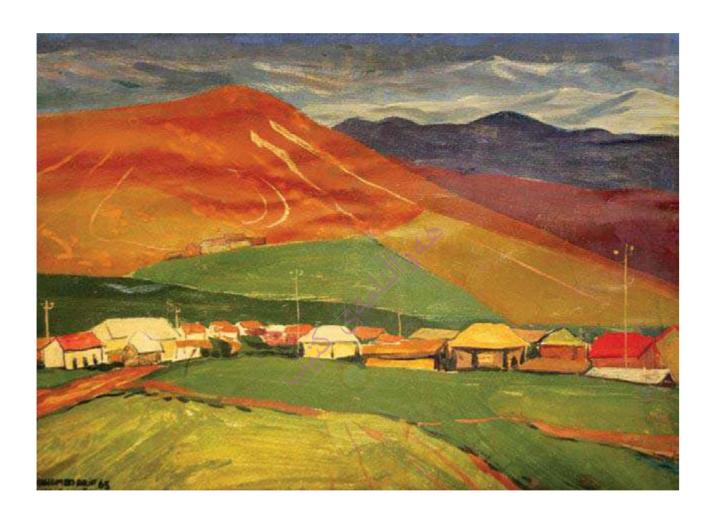

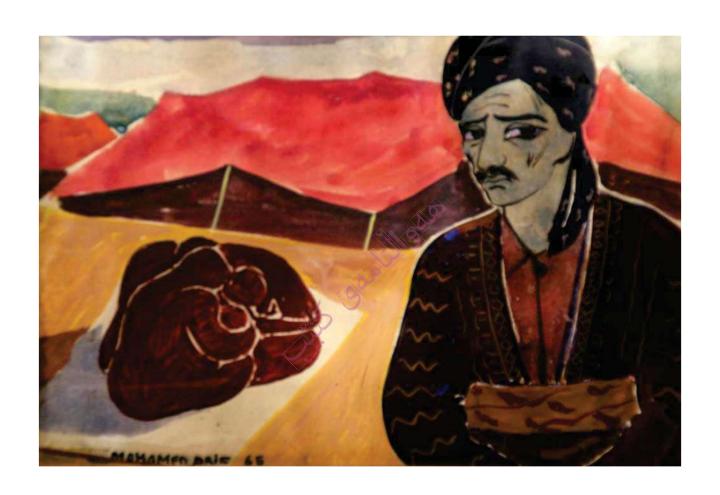

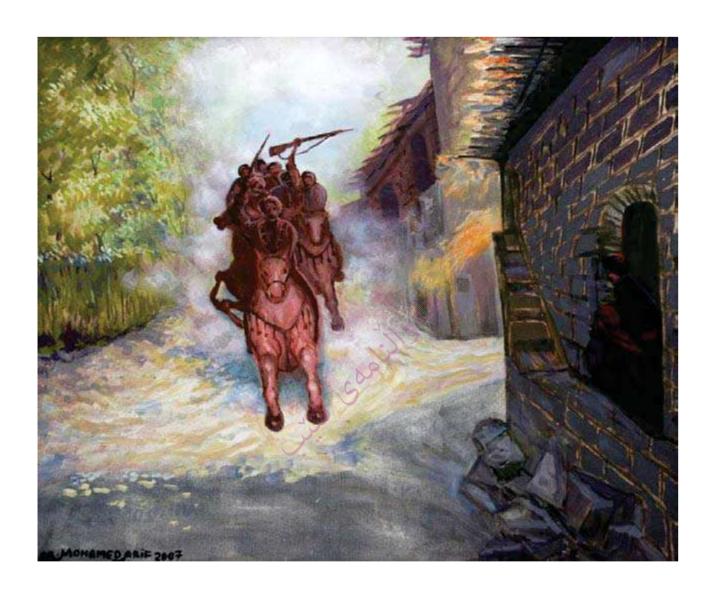

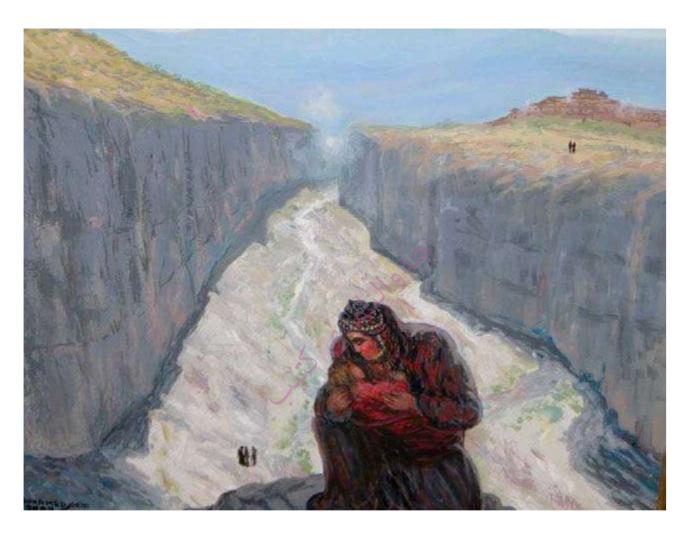

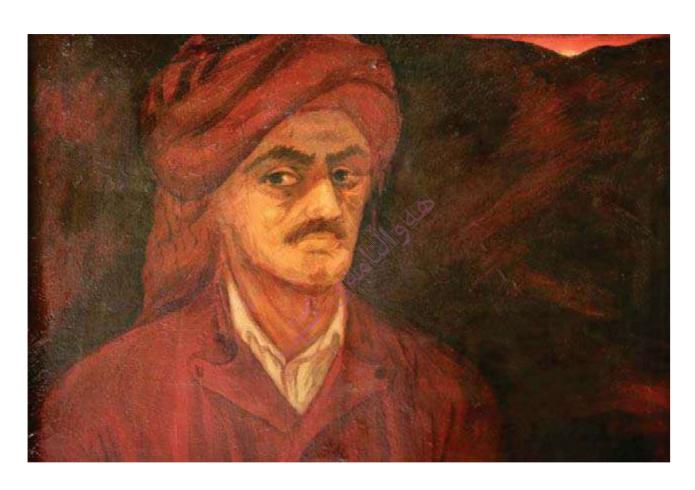
مادۆناي خەرەند ٢٠٠٩

ههوليّر 60 cm X 50 cm

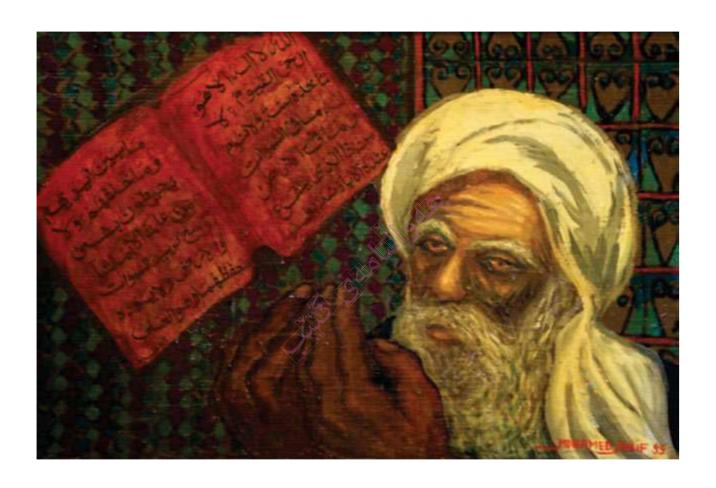
سروشتى هێمنى فۆلكلۆر ١٩٧٧

بەغداد **80 cm X 50 cm**

پۆرترێتى سيامەند ١٩٧٦

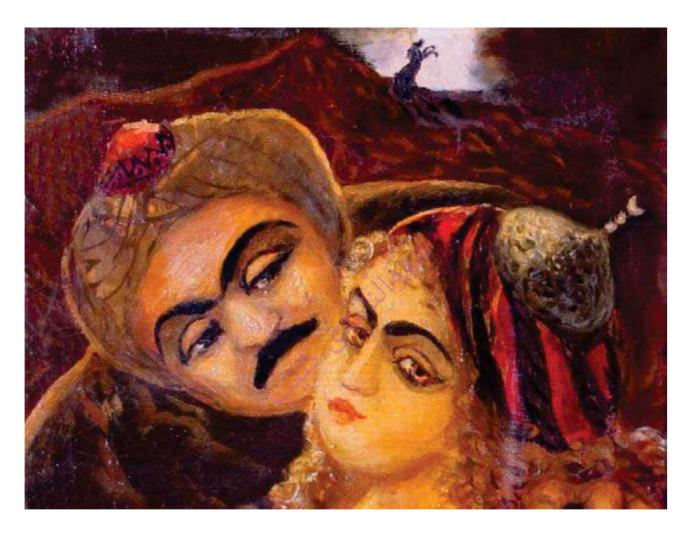
97 cm X 71 cm بەغداد

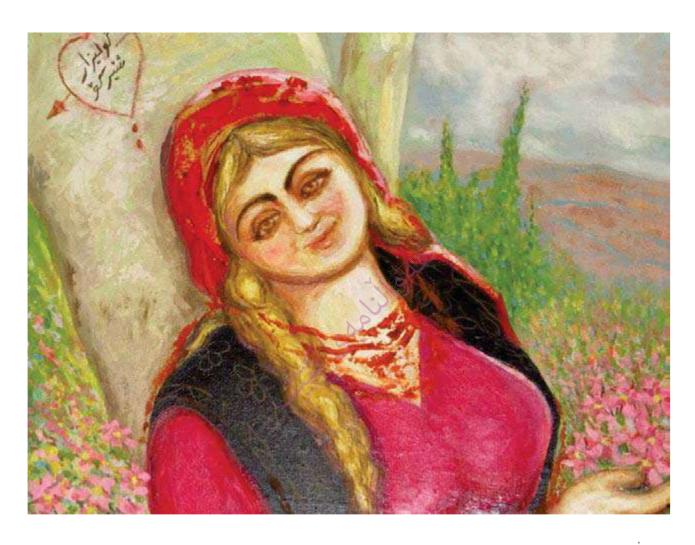
له زنجیرهی کوردستانی من ۱۹۹۷

هه وليّر 40 cm X 25 cm

له زنجیرهی ژوانی سوارچاک ۱۹۹۷

ههوليّر 40 cm X 40 cm

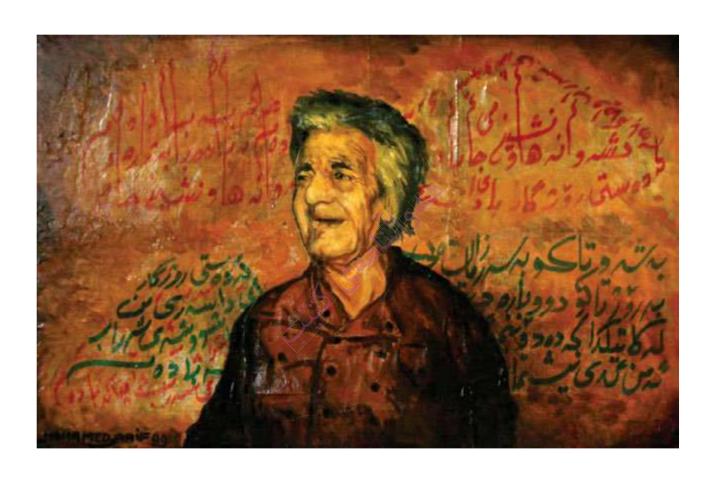

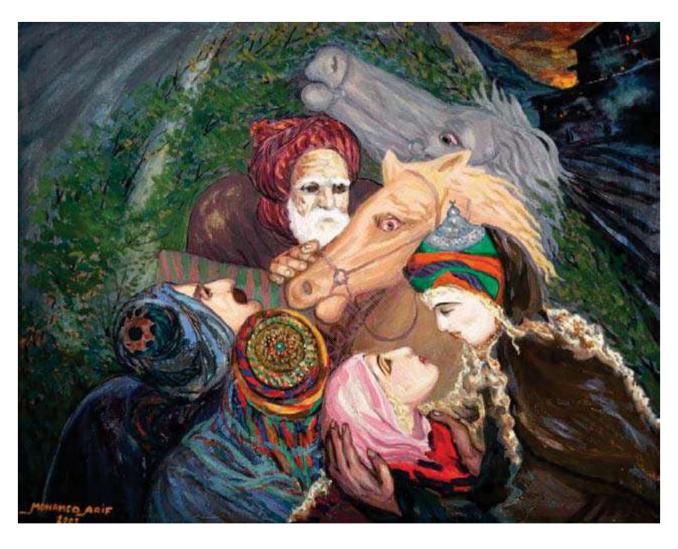
یادی دلّدارییه کی پیروّز ۱۹۹۹ همولیّر **60 cm X 60 cm**

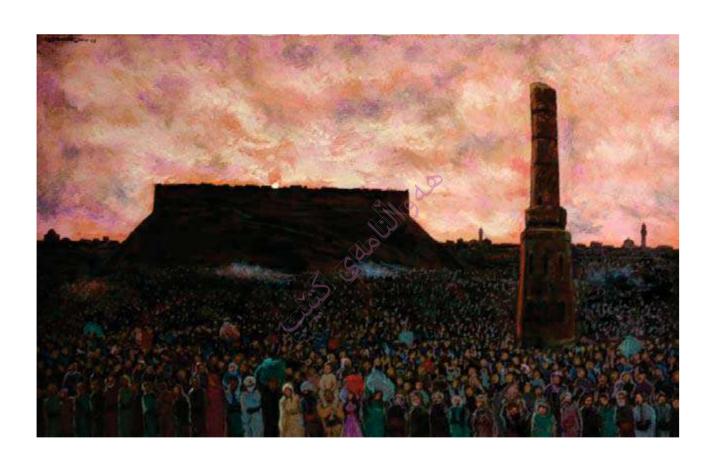
چیه دووی دوو نازدار ۲۰۰۵

گەرانەوەي ئەسپەكانى بىي سوار ٢٠٠٢

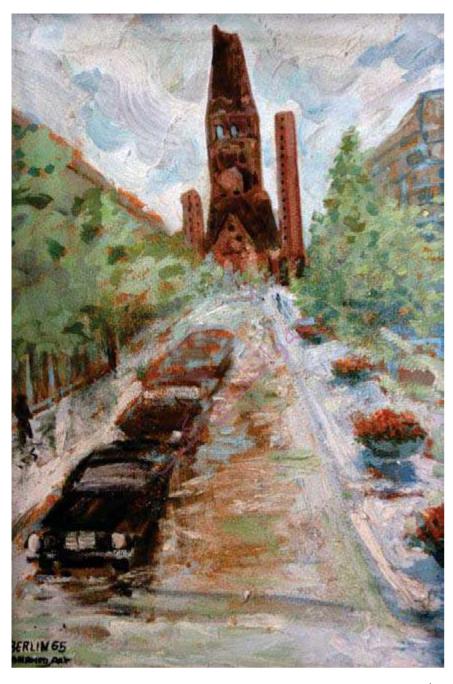

لەدەشتى ھەولٽرەوە بەرەو چيا ٢٠٠٤

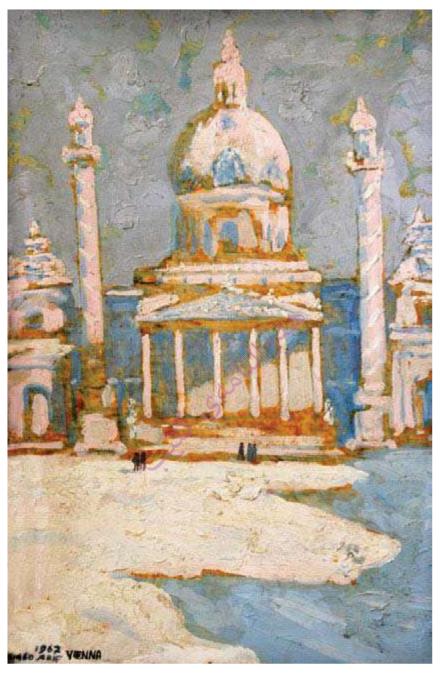
ههوليّر 80 cm X 60 cm

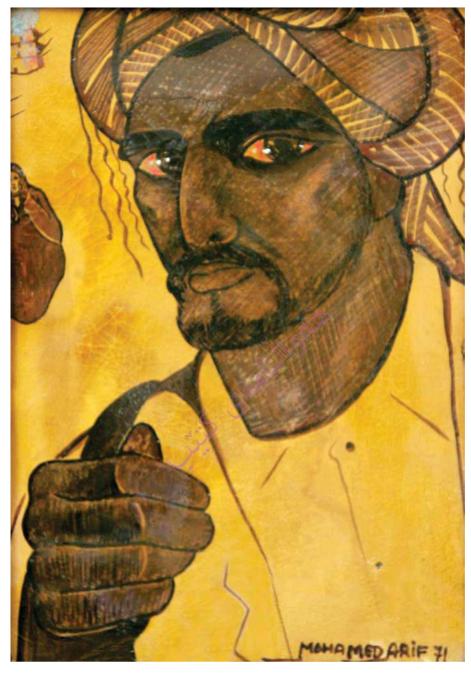
بەرلىن ١٩٦٥

مۆسكۆ 60 cm X 40 cm

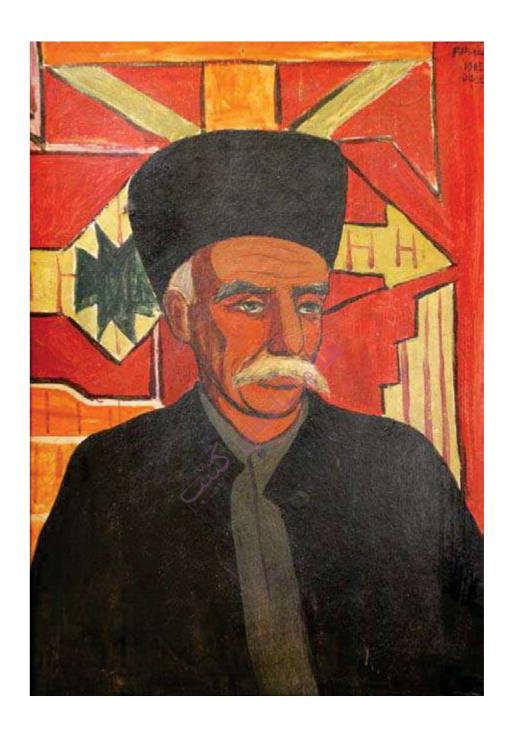
كليّساي كارلۆ _ ڤيەننا

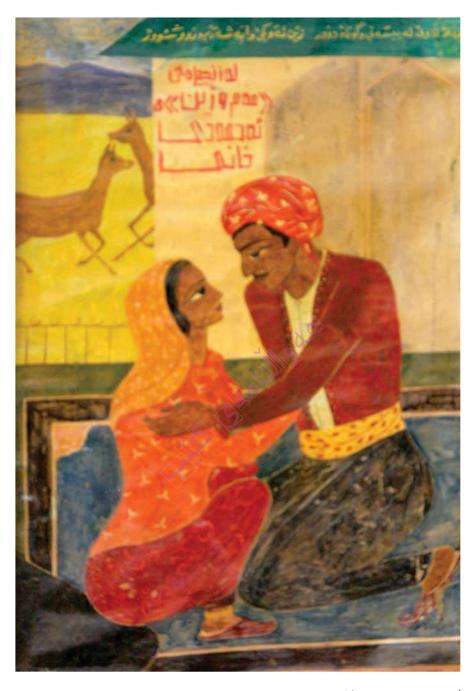
مۆسكۆ 60 cm X 40 cm

برِیاری سیامهند ۱۹۷۱

بەغداد 35 cm X 30 cm

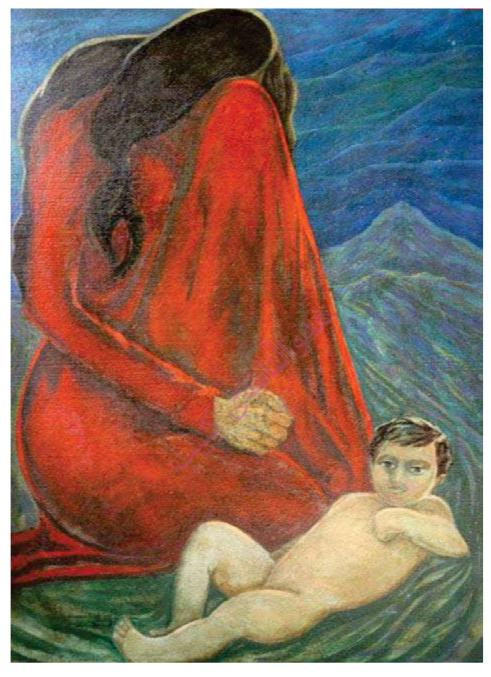
له زنجیرهی مهموزین ۱۹۲۵

مۆسكۆ 55 cm X 35 cm

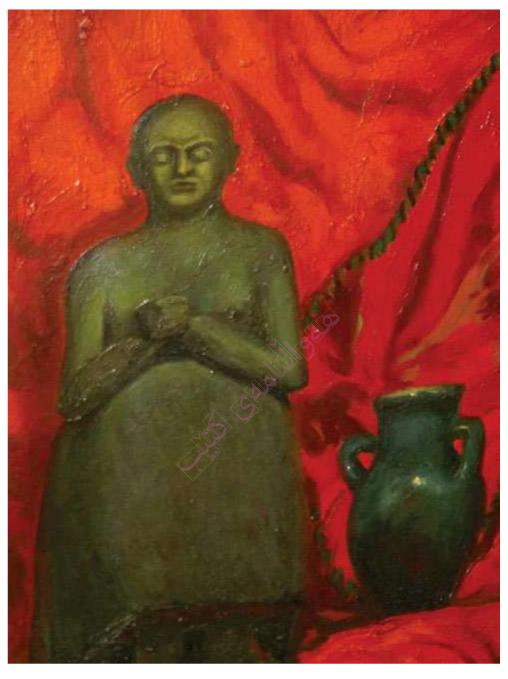
پۆترىنتى ناتاش بترۆڤنا ١٩٦٢

مۆسكۆ 90 cm X 70 cm

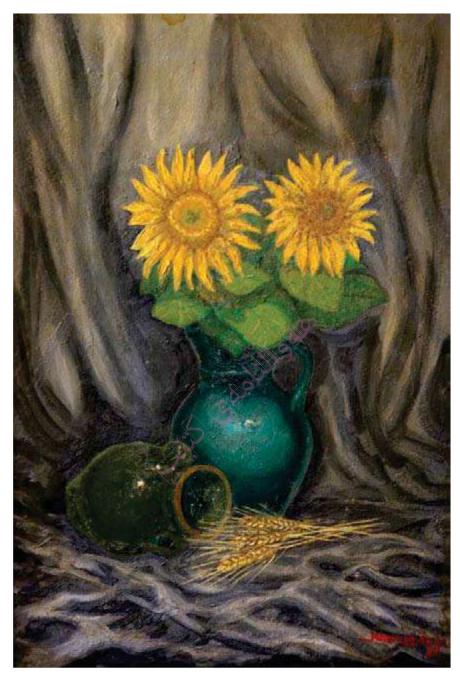
شيرين (پێشکهشه به ههموو خێزاني شههيدان) ۱۹۷٤

به غداد **90 cm X 12 cm**

سروشتى ھێمنى فۆلكلۆر ١٩٨٢

بەغداد 70 cm X 50 cm

عاشقی رۆژ ۱۹۹۷

ههوليّر 70 cm X 50 cm

سروشتى ھێمنى فۆلكلۆر ١٩٩٧

ههوليّر 70 cm X 50 cm

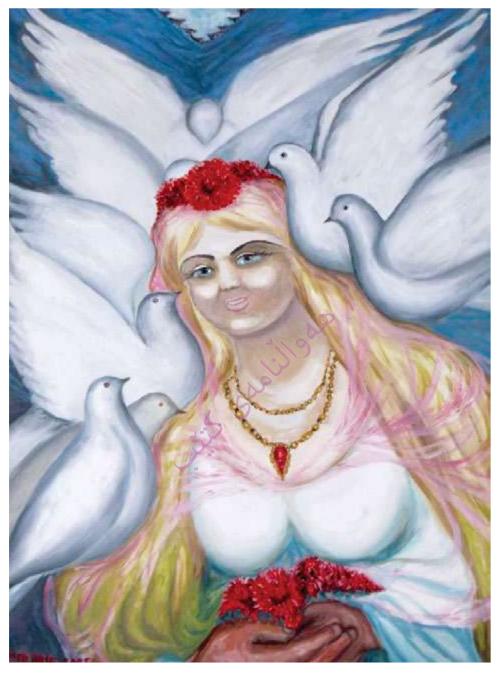
گولاّلهسورهی به هار ۱۹۹۹

به غداد **40 cm X 28 cm**

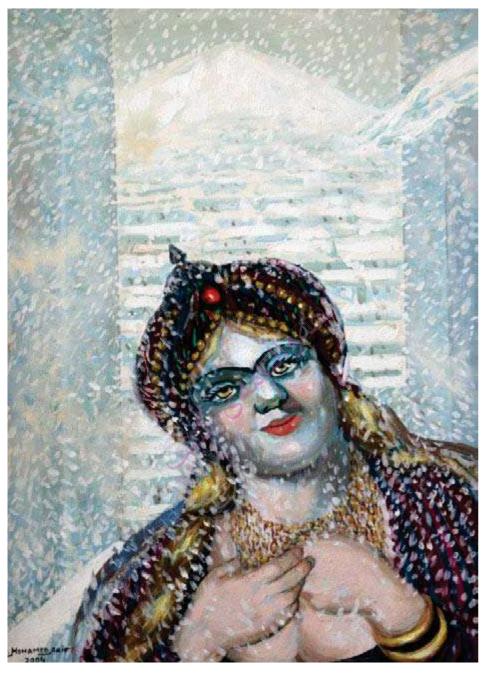

کچی میرو ترێی رهش میری ۲۰۰۸

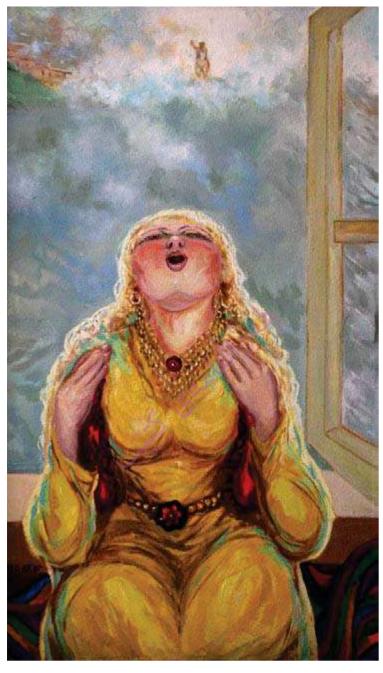
گهشبینی له کوردستان ۲۰۰۵

هه ولير 80 cm X 60 cm

لهیادگارییه کانی رهواندز له کاتی بهفر بارین دا ۲۰۰۴

بەغداد **65 cm X 45 cm**

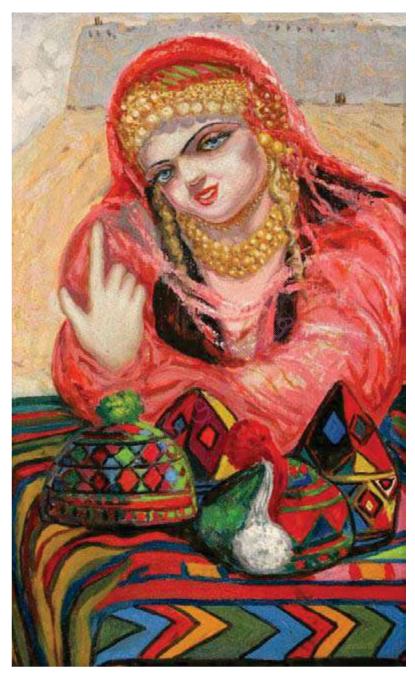
یادگارییه کانی خیّزانی کوردیّکی راستهقینه (۳) ۲۰۰۰

ههوليّر 100 cm X 60 cm

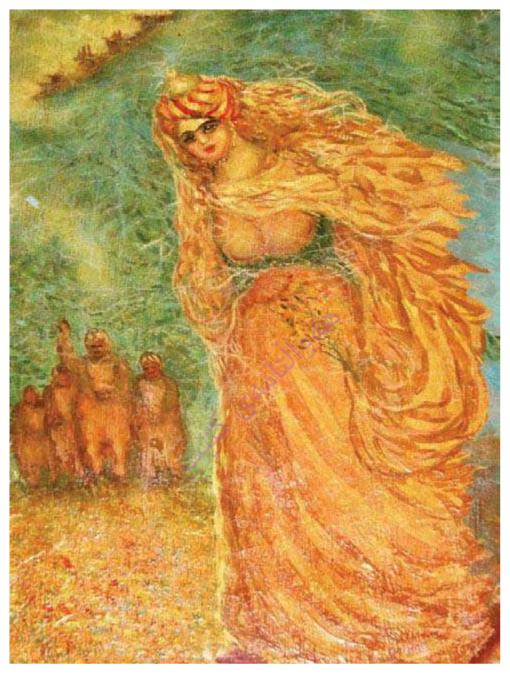
میلۆدیای بنەفسجى ۲۰۰۲

هه ولير 75 cm X 55 cm

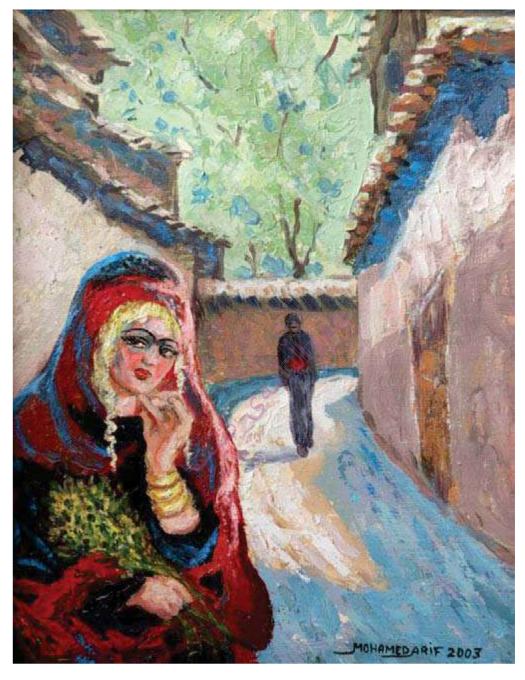
جوانی فۆلكلۆر ۱۹۸۹

هه ولير 75 cm X 45 cm

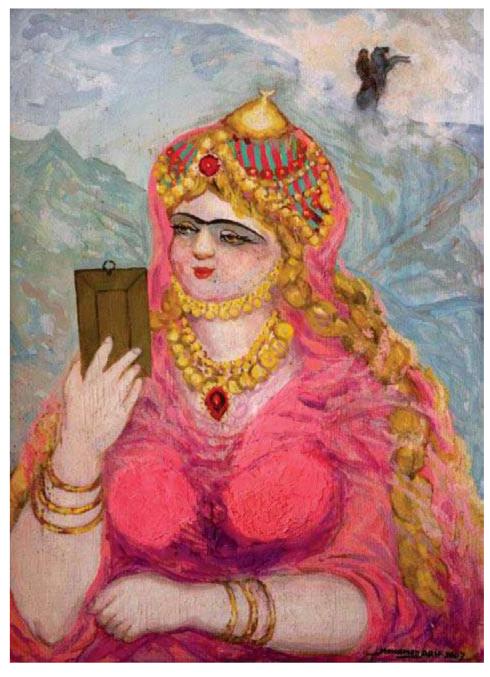
له زنجیره ژوانی سوارچاک ۱۹۹۹

هه وليّر cm X 35 cm

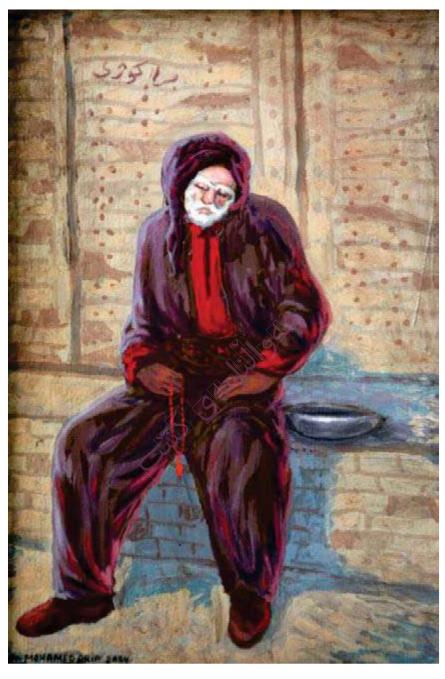
رهواندز (ژوان ۲) ۲۰۰۳

هه وليّر 45 cm X 35 cm

ئارايشتى كچى مير ٢٠٠٣

هه وليّر 80 cm X 60 cm

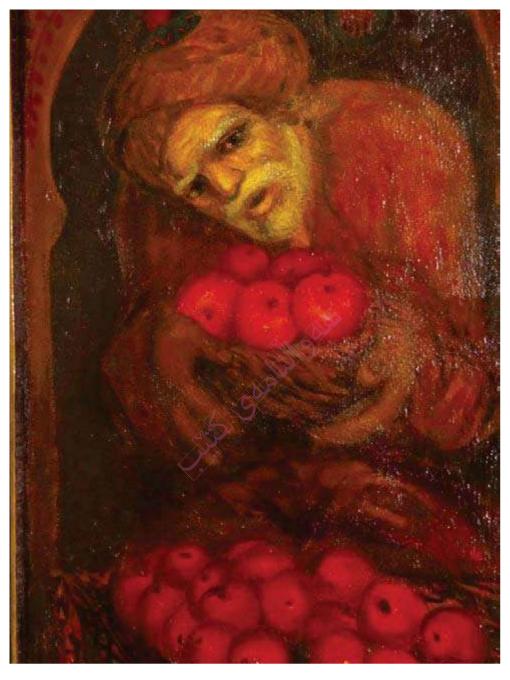
هەژاربوونى پياوێكى خانەدان ٢٠٠٤

ههولير **50 cm X 40 cm**

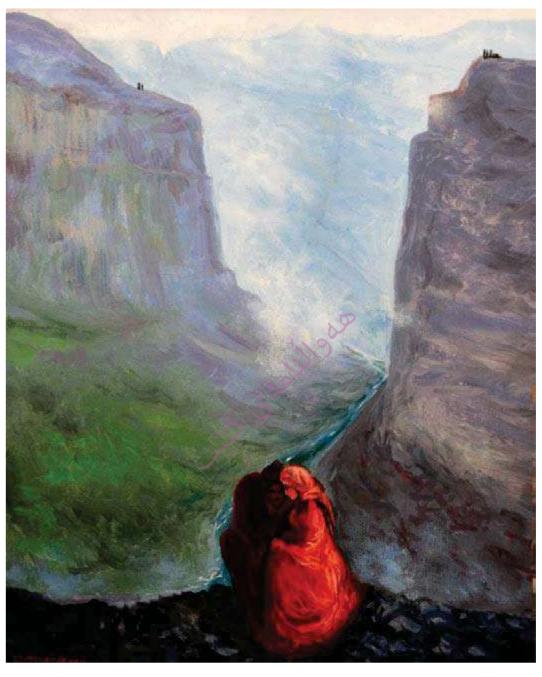
یادگارییه کی زانکوی (پاتریس لومومبا) ۲۰۰۶

مۆسكۆ 35 cm X 30 cm

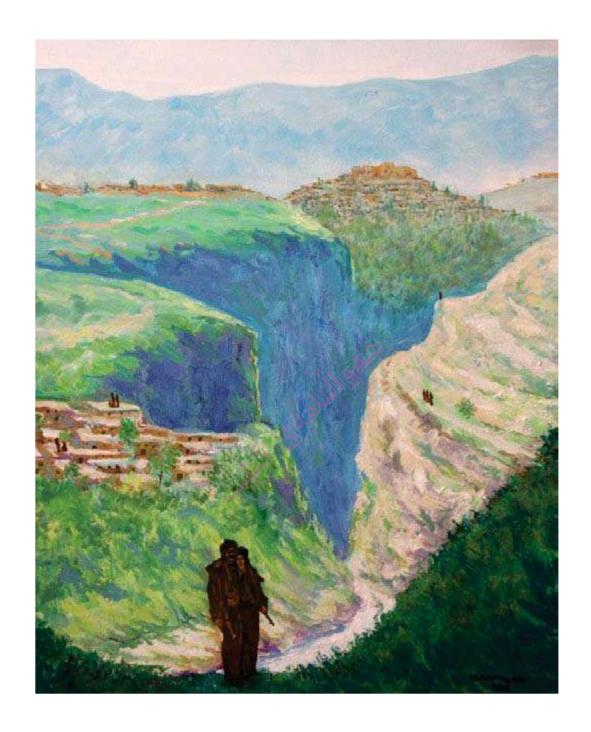

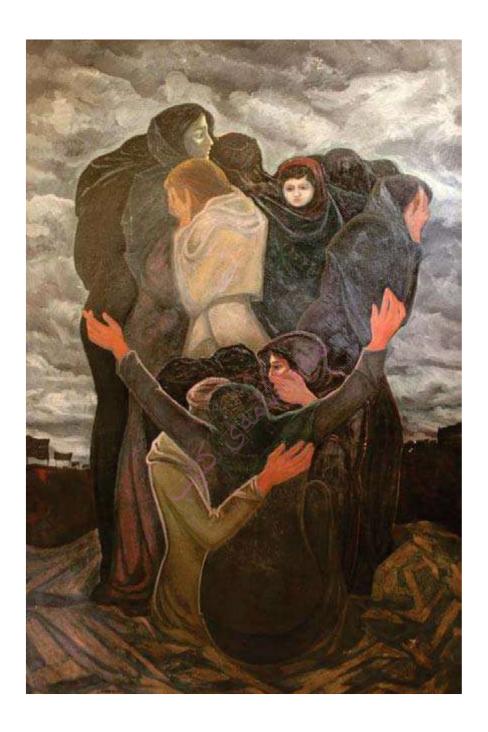
سێو فرۆش ۲۰۰۰

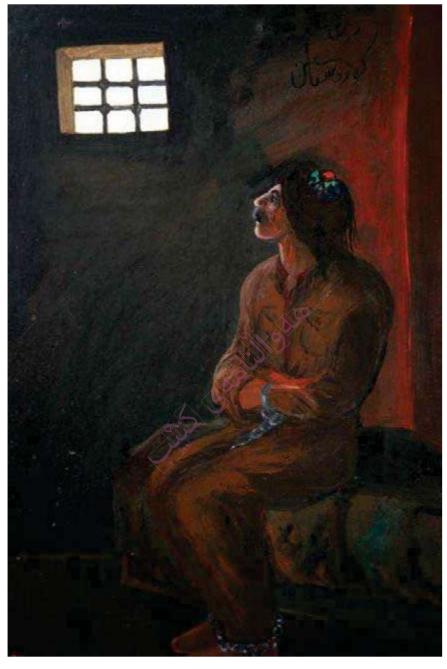
ههولير 200 cm X 60 cm

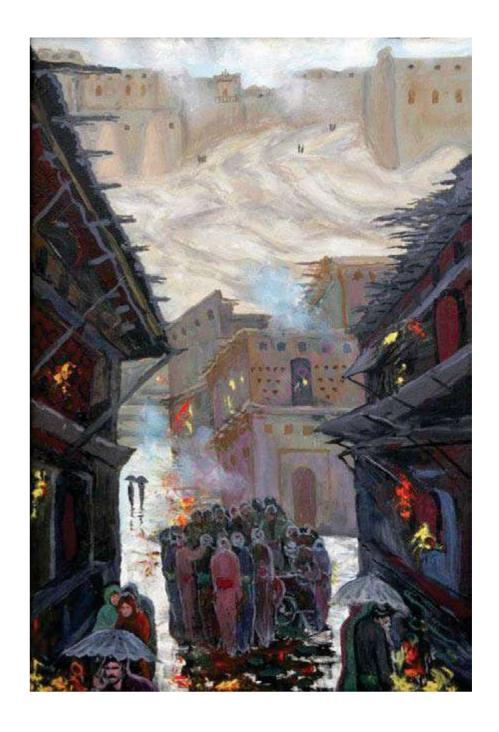
یادگارییه کی کوّن له پاشه کیّی خهرهندی رهواندز ۲۰۰۹

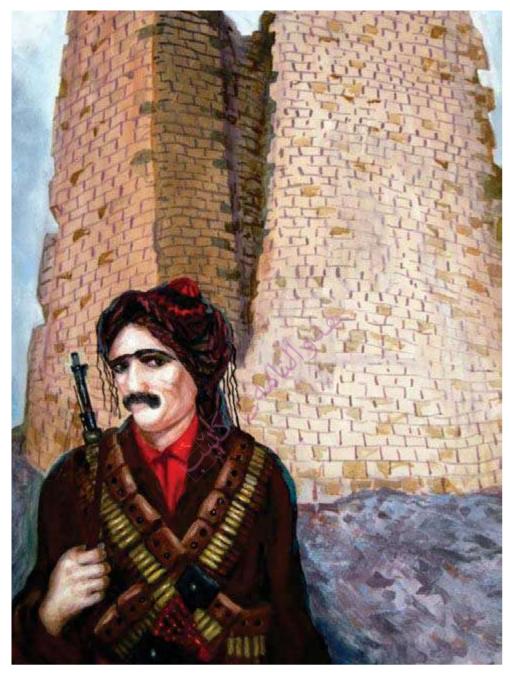

یادگاره کانی پیشمهرگهیه کی راستهقینه (٦) ۲۰۰٤

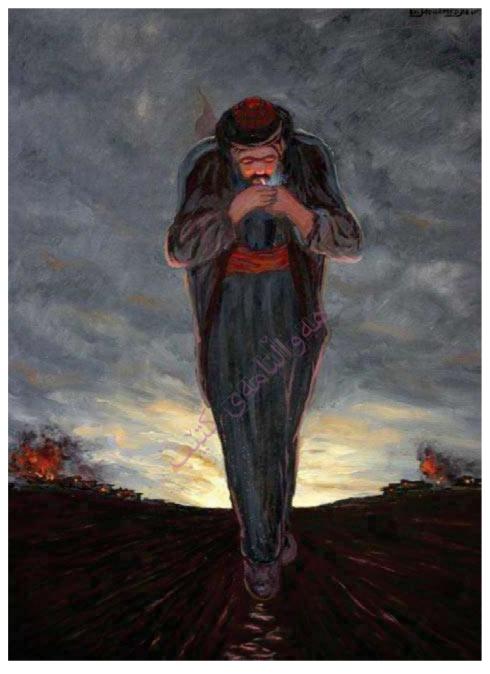
محهمهد پاشای رهواندوزی ۲۰۰۹

هه ولير 80 cm X 60 cm

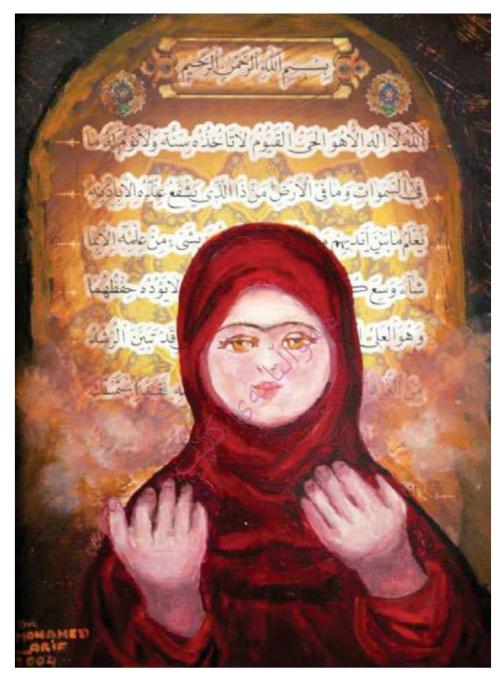
بیر کردنهوه ئافرهتیّکی جهنگاوهر ۲۰۰۸

هه ولير 80 cm X 60 cm

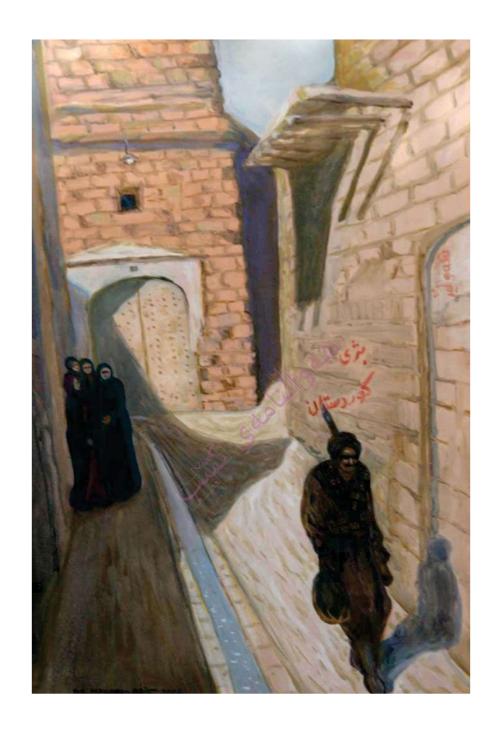
له زنجیرهی یادگارییه کانی پیّشمهرگه یه کی راستهقینه (۲) ۲۰۰۴

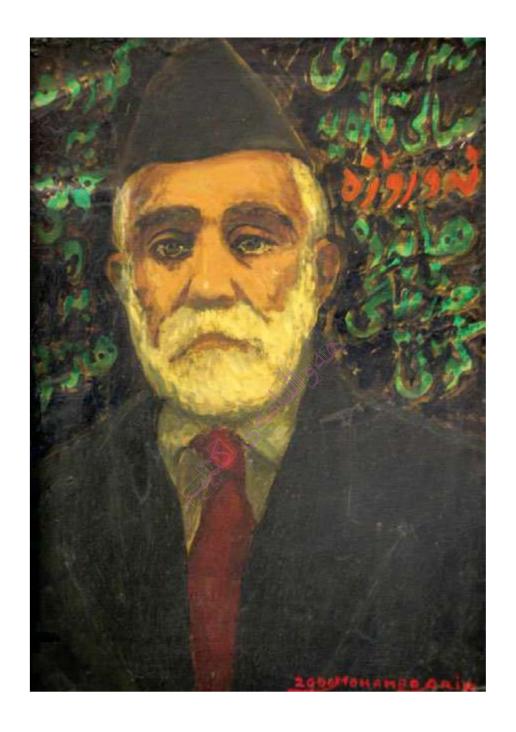
ههوليّر **90 cm X 70 cm**

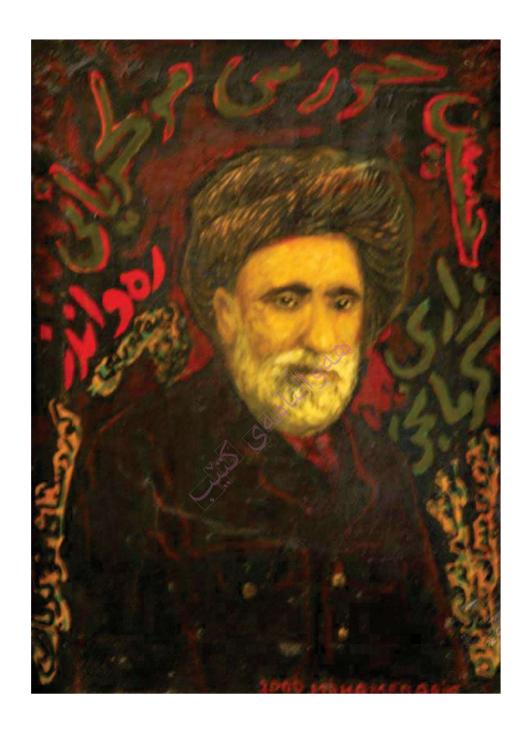

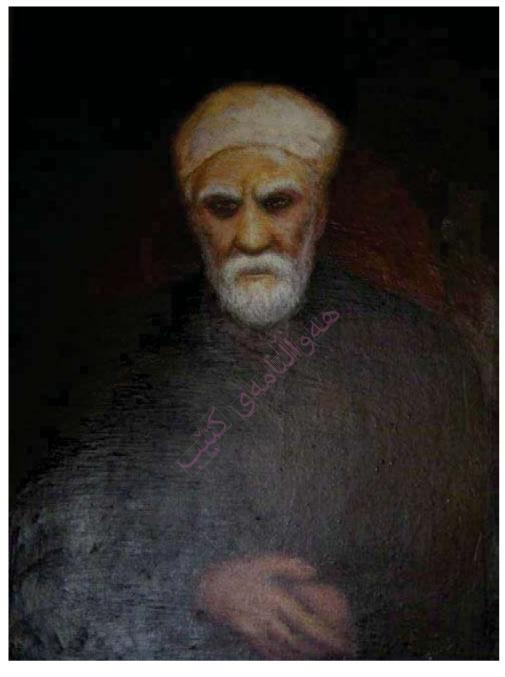
دۆعاى كچى شەھىد ٢٠٠٤

هه ولير 35 cm X 30 cm

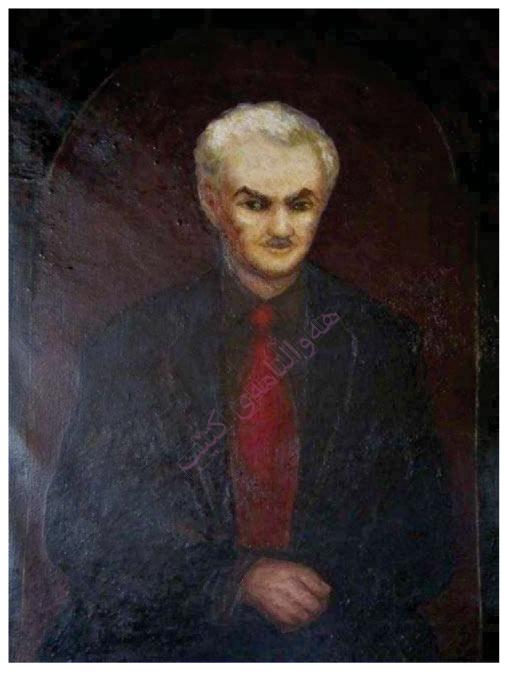

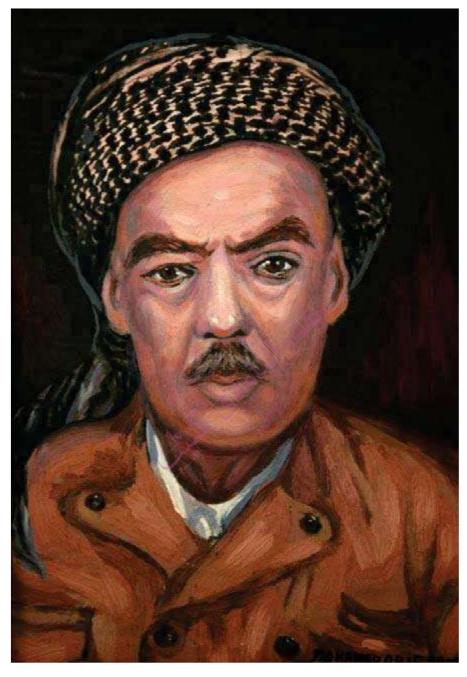
پۆترێتى مەلا محەمەد جەلى زادە ١٩٩٣

هه ولير **70 cm X 50 cm**

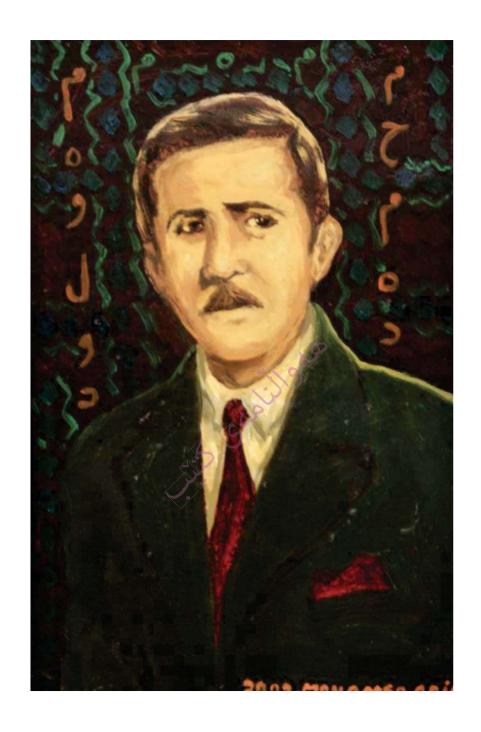
پۆترىنتى گۆران ١٩٩٥

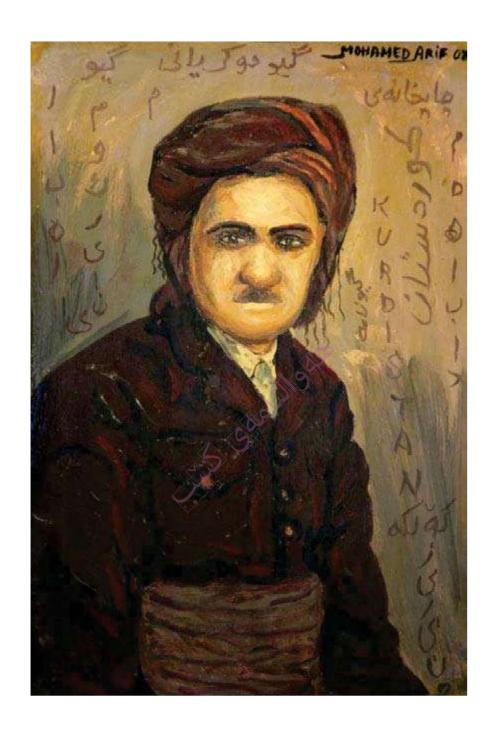
ههولير 70 cm X 50 cm

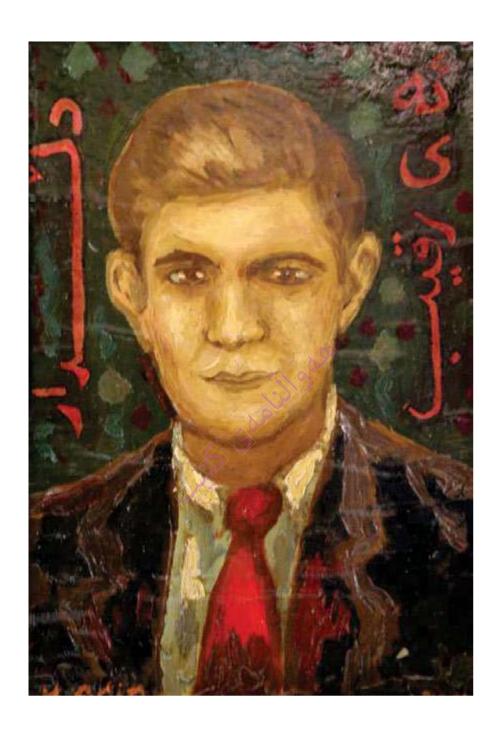

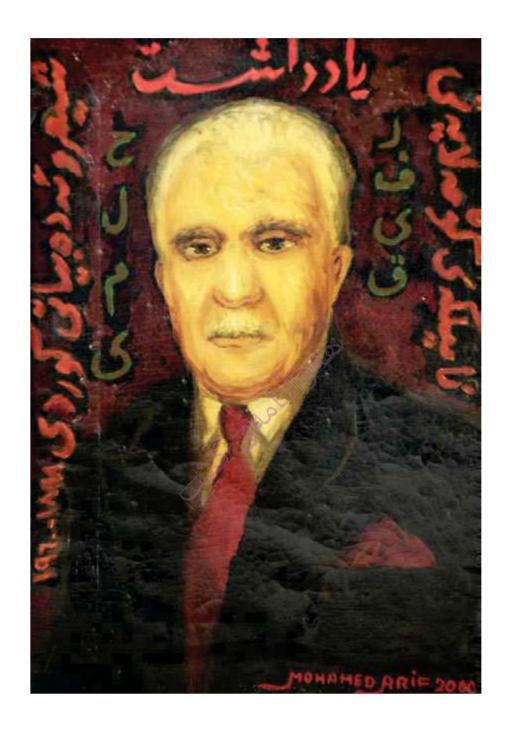
پۆترێتى باوكى ھونەرمەند ٢٠٠٢

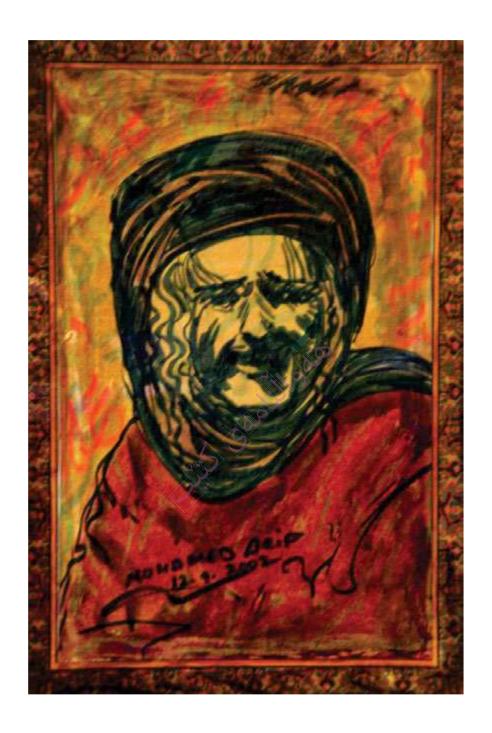
هەولىر 40 cm X 30 cm

- The Art of Drawing, written in Kurdish / 1989.
- Artist Mohammad Arif, preparation languages: Kurdish, Arabic and English / 1990.
- The principles of academic art, translation into Kurdish / 1994.
- Three international artists, translation into Kurdish / 2000.
- ♦ With the eternal and universal paintings, in Kurdish / 2001.
- Katia Caulfij the eternal graphic artist, in Kurdish / 2002.
- The child in the global art, in Kurdish / 2005.
- Ingres the leading French academic artist, in Kurdish / 2005.
- Art Stores, in Kurdish / 2006.
- The aesthetics of nature in the Kurdistan of Iraq and its impact on contemporary Iraqi drawing, (PhD thesis), written in Arabic / 2006.
- Iragi contemporary art, translated into Kurdish / 2007.
- Four international artists, translation from Russian and preparation in Kurdish / 2007.

Has nine manuscript books ready for printing.

1989 10th (Symphony of the Mountains) / Ruaq Hall - Baghdad.

- 1993 11th / (overall Symphony of Art 19611993-) / Media Hall Erbil.
- 1998 12th (Kurdistan Lover) / Media Hall Erbil.
- 1999 13th (I'm from Kurdistan) / Museum Hall Sulaymaniyah.
- 2001 14th (Retrospective) / Hall of the National Museum Baghdad.

Group Exhibitions

- Since 1969, he participated in most of national exhibitions in Iraq, and Iraqi contemporary art exhibitions abroad, including Kuwait, Qatar, Bahrain, Lebanon, Algeria, Syria, Morocco, Tunisia, Soviet Union, GDR, West Germany, England, France, Iran, and global Altreynala in India.
- He had a personal gallery in the form of a large basement which is about two hundred square meters, with more than 500 of paintings and drawings.
- Dozens of his paintings were distributed in art museums in the world and personal collections.
- 24 pieces of his paintings which was acquired by the National Museum of Modern Art, missed at the time of the invasion of Baghdad and the collapse of the dictatorial regime in April 2003
- Works composed in Arabic and Kurdish and translated from Russian to both languages:
- Art of Painting, written in Arabic / 1980.
- Michelangelo, translated into Kurdish / 1981.
- Paul Gauguin, translation into Arabic / 1982.
- Delacroix, translation into Kurdish / 1983.
- Millet, translation into Kurdish / 1985.
- Rubens, translation into Kurdish / 1986.

Muhammad Arif

Biography & professional life:

- 1937 Born in Rawandz, the province of Erbil Kurdistan of Iraq.
- 1956 Diploma in the Institute of Fine Arts / Baghdad.
- 1967 Master in the Academy of Fine Arts with honors / Moscow.
- 2004 Ph.D. in the philosophy of art with distinction / University of Salahuddin in Erbil.
- 2004 Founder of the Faculty of Fine Arts in Erbil.
- Worked as a teacher of art at the Institute of Fine and Applied Arts and the Academy of Fine Arts in Baghdad and Babylon, and assistant professor in (Faculty of Engineering Architect Dept.) and professor at the University of Salahuddin, Dean of the Faculty of Fine Arts at the University of Salahuddin.
- ♦ 2001 Won the State Award for artistic creativity for a retrospective exhibition (19612001-).
- Member of the Baghdad Modern Art
- Member of Iraqi Fine Artists Association.
- Member of Iraqi Artists Association
- Member of the Association of International Artists (UNESCO Paris) since 1974.

Personal Exhibitions

- ♦ (1961 -1967) three exhibitions in the Soviet Union.
- ♦ 1971 4th exhibition / Hall of the National Museum of Modern Art Baghdad.
- 1976 5th exhibition / Hall of the Kurdish Cultural Association— Baghdad.
- ♦ 1977 6th exhibition in Erbil.
- 1979 7th exhibition / Hall of the National Museum of Modern
 Art Baghdad.
- ♦ 1981 8th exhibition (Impressions from the World / 19611981-Ruaq Hall Baghdad.
- ♦ 1984 9th exhibition (overall from 1961 to 1984) / Hall of the National Museum of Modern Art − Baghdad.

Sasilla de la companya de la company

MUHAMAD ARIF

1937 - 2009

Dezige: Bacyan Jalal

Baktyar Saeed